

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 19 oktober 2022
(OR. en)**

**2020/0361 (COD)
LEX 2183**

**PE-CONS 30/1/22
REV 1**

**COMPET 499
MI 476
JAI 896
TELECOM 273
CT 118
PI 69
AUDIO 56
CONSOM 152
JUSTCIV 86
CODEC 917**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM EN INRE MARKNAD FÖR DIGITALA TJÄNSTER
OCH OM ÄNDRING AV DIREKTIV 2000/31/EG
(FÖRORDNINGEN OM DIGITALA TJÄNSTER)**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den 19 oktober 2022

om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG
(förordningen om digitala tjänster)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 286, 16.7.2021, s. 70.

² EUT C 440, 29.10.2021, s. 67.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 oktober 2022.

av följande skäl:

- (1) Informationssamhällets tjänster och i synnerhet förmedlingstjänster har blivit en viktig del av unionens ekonomi och unionsmedborgarnas vardag. Tjugo år efter antagandet av den befintliga rättsliga ram som är tillämplig på sådana tjänster som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹ har nya och innovativa affärsmodeller och tjänster, såsom sociala nätverk och onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenterna att ingå distansavtal med näringsidkare, gjort det möjligt för företagsanvändare och konsumenterna att sprida och få åtkomst till information och utföra transaktioner på nya sätt. En majoritet av unionens medborgare använder nu dessa tjänster dagligen. Den digitala omvandlingen och den ökade användningen av dessa tjänster har dock också lett till nya risker och utmaningar för enskilda mottagare av relevanta tjänster, för företag och för samhället som helhet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (2) Medlemsstaterna håller i allt högre grad på att införa, eller överväger att införa, nationell lagstiftning om de frågor som omfattas av denna förordning, särskilt genom att införa krav på aktsamhet för leverantörer av förmedlingstjänster när det gäller hur de bör ta itu med olagligt innehåll, desinformation online eller andra samhällsrisker. Dessa sinsemellan olika nationella lagstiftningar har en negativ inverkan på den inre marknaden, som enligt artikel 26 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) omfattar ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs, med beaktande av den inneboende gränsöverskridande karaktären av internet, som i allmänhet används för att tillhandahålla dessa tjänster. Villkoren för tillhandahållande av förmedlingstjänster på hela den inre marknaden bör harmoniseras för att ge företag tillträde till nya marknader och möjligheter att utnyttja fördelarna med den inre marknaden, samtidigt som konsumenterna och andra tjänstemottagare ges större valmöjligheter. Företagsanvändare, konsumenter och andra användare anses vara *tjänstemottagare* vid tillämpningen av denna förordning.

- (3) Att leverantörer av förmedlingstjänster agerar ansvarsfullt och aktsamt är avgörande för en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö och för att göra det möjligt för unionsmedborgare och andra personer att utöva sina grundläggande rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), särskilt yttrande- och informationsfriheten, näringsfriheten, rätten till icke-diskriminering och uppnåendet av en hög konsumentskyddsnivå.
- (4) För att skydda och förbättra den inre marknadens funktion bör därför en målinriktad uppsättning enhetliga, effektiva och proportionella bindande regler fastställas på unionsnivå. Denna förordning skapar förutsättningar för att innovativa digitala tjänster ska kunna växa fram och skalas upp på den inre marknaden. En tillnärmning av nationella regleringsåtgärder på unionsnivå när det gäller kraven på leverantörer av förmedlingstjänster är nödvändig för att undvika och sätta stopp för fragmenteringen av den inre marknaden och för att säkerställa rättssäkerhet, och därigenom minska osäkerheten för utvecklare och främja interoperabilitet. Genom användning av teknikneutrala krav bör innovation inte hindras utan i stället stimuleras.

- (5) Denna förordning bör tillämpas på leverantörer av vissa av informationssamhällets tjänster enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535¹, dvs. tjänster som normalt utförs mot ersättning, på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en mottagare. Denna förordning bör särskilt tillämpas på leverantörer av förmedlingstjänster, och särskilt förmedlingstjänster som består av tjänster för *enbart vidarebefordran (mere conduit)*, *cachningstjänster* och *värdtjänster*, med tanke på att den exponentiella ökningen av användningen av dessa tjänster, huvudsakligen för legitima och samhällsnyttiga ändamål av alla slag, också har ökat deras roll när det gäller förmedling och spridning av olaglig eller på annat sätt skadlig information och verksamhet.
- (6) I praktiken tillhandahåller vissa leverantörer av förmedlingstjänster förmedling i samband med tjänster som antingen kan eller inte kan tillhandahållas på elektronisk väg, såsom it-tjänster på distans, transport, inkvartering eller leveranstjänster. Denna förordning bör endast tillämpas på förmedlingstjänster och inte påverka de krav som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt för produkter eller tjänster som förmedlas genom förmedlingstjänster, inbegripet i situationer där förmedlingstjänsten utgör en integrerad del av en annan tjänst som inte är en förmedlingstjänst enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (7) För att säkerställa att reglerna i denna förordning är ändamålsenliga och att det råder likvärdiga förutsättningar på den inre marknaden, bör dessa regler gälla för leverantörer av förmedlingstjänster oavsett etableringsställe eller var de befinner sig, i den mån de erbjuder tjänster i unionen, vilket bevisas genom en väsentlig anknytning till unionen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

- (8) En sådan väsentlig anknytning till unionen bör anses föreligga om tjänsteleverantören har ett etableringsställe i unionen eller, i avsaknad av ett sådant etableringsställe, om antalet tjänstemottagare i en eller flera medlemsstater är betydande i förhållande till deras befolkning, eller baserat på att verksamheten riktas mot en eller flera medlemsstater. Verksamhetens inriktning på en eller flera medlemsstater kan fastställas på grundval av alla relevanta omständigheter, inbegripet faktorer som användningen av ett språk eller en valuta som vanligen används i den medlemsstaten, eller möjligheten att beställa varor eller tjänster eller användningen av en relevant toppdomän. Verksamhetens inriktning på en medlemsstat skulle också kunna härledas från tillgången till en app i den berörda nationella appbutiken, från tillhandahållande av lokal annonsering eller annonsering på ett språk som används i medlemsstaten, eller om kundkontakter, till exempel kundtjänst, sköts på ett språk som vanligen används i den medlemsstaten. En väsentlig anknytning bör också antas föreligga när en tjänsteleverantör riktar sin verksamhet till en eller flera medlemsstater i den mening som avses i artikel 17.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹. Däremot kan enbart teknisk åtkomst till en webbplats i unionen inte i sig anses utgöra en väsentlig anknytning till unionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (9) Genom denna förordning harmoniseras fullt ut de regler som är tillämpliga på förmedlingstjänster på den inre marknaden i syfte att säkerställa en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö och ta itu med spridningen av olagligt innehåll online och de samhällsrisker som spridning av desinformation eller annat innehåll kan medföra, en onlinemiljö inom vilken de grundläggande rättigheterna i stadgan skyddas på ett effektivt sätt och innovation underlättas. Medlemsstaterna bör inte anta eller behålla ytterligare nationella krav i de frågor som omfattas av denna förordning, såvida detta inte uttryckligen föreskrivs i denna förordning, eftersom detta skulle påverka den direkta och enhetliga tillämpningen av de till fullo harmoniserade regler som är tillämpliga på leverantörer av förmedlingstjänster i enlighet med målen för denna förordning. Detta bör inte utesluta möjligheten att tillämpa annan nationell lagstiftning som är tillämplig på leverantörer av förmedlingstjänster, i överensstämmelse med unionsrätten, inbegripet direktiv 2000/31/EG, särskilt artikel 3 i det direktivet, om bestämmelserna i nationell rätt eftersträvar andra legitima mål av allmänt intresse än de som eftersträvas med denna förordning.

- (10) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av andra unionsrättsakter som reglerar tillhandahållande av informationssamhällets tjänster i allmänhet, som reglerar andra aspekter av tillhandahållande av förmedlingstjänster på den inre marknaden eller som specificerar och kompletterar de harmoniserade regler som fastställs i denna förordning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU¹, inbegripet bestämmelserna däri med avseende på videodelningsplattformar. Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/1148², (EU) 2019/1150³, (EU) 2021/784⁴ och (EU) 2021/1232⁵ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG⁶ och bestämmelser i unionsrätten som anges i en förordning om europeiska produktions- och bevarandeförelägganden för elektroniska bevis i brottmål och i ett direktiv som fastställer harmoniserade regler om utnämningen av juridiska ombud i syftet att samla in bevis i brottmål.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1148 av den 20 juni 2019 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013 (EUT L 186, 11.7.2019, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 11.7.2013, s. 57).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/784 av den 29 april 2021 om åtgärder mot spridning av terrorisminnehåll online (EUT L 172, 17.5.2021, s. 79).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet (EUT L 274, 30.7.2021, s. 41).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

På samma sätt bör av tydlighetskäl den här förordningen inte påverka tillämpningen av unionsrätten om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/2394¹ och (EU) 2019/1020² och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG³, 2005/29/EG⁴, 2011/83/EU⁵ och 2013/11/EU⁶ och rådets direktiv 93/13/EEG⁷, och om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁸.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).
 - ² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).
 - ³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4).
 - ⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).
 - ⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).
 - ⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).
 - ⁷ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).
 - ⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

Den här förordningen bör inte heller påverka tillämpningen av unionens regler om internationell privaträtt, särskilt sådana regler som rör behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som förordning (EU) nr 1215/2012, samt regler om tillämplig rätt för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser. Skyddet för individer med avseende på behandling av personuppgifter regleras endast av unionsrättens regler på området, särskilt förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Den här förordningen bör inte heller påverka tillämpningen av unionsrätten om arbetsvillkor eller unionsrätten på området civil- och straffrättsligt samarbete. I den mån de unionsrättsakterna eftersträvar samma mål som fastställs i den här förordningen bör reglerna i den här förordningen emellertid vara tillämpliga på frågor som inte tas upp eller bara delvis tas upp i dessa andra rättsakter samt på frågor där dessa andra rättsakter ger medlemsstaterna möjlighet att anta vissa åtgärder på nationell nivå.

- (11) Det bör klargöras att denna förordning inte påverkar tillämpningen av unionsrätten om upphovsrätt och närstående rättigheter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG¹, 2004/48/EG² och (EU) 2019/790³, som fastställer särskilda regler och förfaranden som inte bör påverkas.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, s. 45).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).

- (12) För att uppnå målet att säkerställa en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö bör begreppet *olagligt innehåll* i denna förordning i vid bemärkelse spegla de regler som gäller för offlinemiljön. I synnerhet bör begreppet *olagligt innehåll* definieras så vitt som möjligt så att det omfattar information om olagligt innehåll, olagliga produkter, olagliga tjänster och olaglig verksamhet. Detta begrepp bör särskilt förstås som att det omfattar information, oavsett form, som enligt tillämplig rätt antingen i sig är olaglig, såsom olaglig hatpropaganda eller terrorisminnehåll och olagligt diskriminerande innehåll, eller som blir olaglig genom de regler som är tillämpliga eftersom den avser olaglig verksamhet. Belysande exempel är bland annat delning av bilder som visar sexuella övergrepp mot barn, olagligt utbyte av privata bilder utan samtycke, nätstalkning, försäljning av produkter som inte uppfyller kraven eller förfalskade produkter, försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster i strid med konsumentskyddslagstiftningen, otillåten användning av upphovsrättsskyddat material, olagligt erbjudande av inkvarteringstjänster eller olaglig försäljning av levande djur. Däremot bör en ögonvittnesvideo av ett potentiellt brott inte betraktas som olagligt innehåll bara för att det avbildar en olaglig handling, om inspelningen eller spridningen av en sådan video till allmänheten inte är olaglig enligt nationell rätt eller unionsrätten. I detta avseende saknar det betydelse huruvida informationens eller verksamhetens olaglighet följer av unionsrätten eller av nationell rätt som är förenlig med unionsrätten och vad den berörda lagstiftningens exakta innehåll och karaktär är.

- (13) Med tanke på de berörda tjänsternas särskilda egenskaper och det motsvarande behovet av att göra leverantörerna av dessa tjänster föremål för vissa specifika skyldigheter är det nödvändigt att, inom den bredare kategorin av värdtjänstleverantörer enligt definitionen i denna förordning, särskilja underkategorin onlineplattformar. Onlineplattformar, såsom sociala nätverk eller onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, bör definieras som värdtjänstleverantörer som inte bara lagrar information som tillhandahålls av tjänstemottagarna på deras begäran, utan även sprider denna information till allmänheten, på begäran av tjänstemottagarna. För att undvika att ålägga alltför omfattande skyldigheter bör dock värdtjänstleverantörer inte betraktas som onlineplattformar om spridningen till allmänheten enbart är en extrafunktion av mindre betydelse som är nära kopplad till en annan tjänst, eller en funktion av mindre betydelse inom den huvudsakliga tjänsten, och om denna extrafunktion eller funktion av objektiva tekniska skäl inte kan användas utan den andra tjänsten eller den huvudsakliga tjänsten, och integreringen av extrafunktionen eller funktionen inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av de regler i denna förordning som gäller onlineplattformar. Till exempel skulle kommentarsavsnittet i en nättidning kunna utgöra en sådan funktion, om det står klart att den är en extrafunktion till den huvudsakliga tjänst som utgörs av utgivningen av nyheter under förläggarens redaktionella ansvar. Däremot bör lagring av kommentarer i ett socialt nätverk betraktas som en onlineplattformstjänst om det står klart att den inte utgör en extrafunktion av mindre betydelse inom den tjänst som erbjuds, även om den är underordnad publiceringen av tjänstemottagares inlägg. Vid tillämpningen av denna förordning bör molntjänster eller webbvärdtjänster inte anses utgöra en onlineplattform om spridning av specifik information till allmänheten utgör en extrafunktion av mindre betydelse eller en funktion av mindre betydelse inom sådana tjänster.

Vidare bör molntjänster och webbvärdtjänster när de används som infrastruktur, till exempel som underliggande infrastrukturlagrings- och datatjänst för en internetbaserad applikation, webbplats eller onlineplattform, inte i sig anses sprida information till allmänheten som lagras eller behandlas på begäran av en mottagare hos den applikation, den webbplats eller den onlineplattform som de fungerar som värdtjänst för.

- (14) Begreppet *spridning till allmänheten*, såsom det används i denna förordning, bör innebära att information görs tillgänglig för ett potentiellt obegränsat antal personer, dvs. att informationen görs lättillgänglig för tjänstemottagare i allmänhet utan att det krävs ytterligare åtgärder av den tjänstemottagare som tillhandahåller informationen, oavsett om dessa personer faktiskt utnyttjar möjligheten att få åtkomst till informationen i fråga. När tillgång till information kräver registrering eller tillträde till en grupp av tjänstemottagare bör denna information följaktligen anses ha spridits till allmänheten endast om tjänstemottagare som vill få tillgång till informationen automatiskt registreras eller godkänns utan något mänskligt beslut eller utan något val av vem som ska beviljas tillgång. Interpersonella kommunikationstjänster, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972¹, såsom e-post eller privata meddelandetjänster, ligger utanför definitionen av onlineplattformar eftersom de används för interpersonell kommunikation mellan ett begränsat antal personer som fastställs av kommunikationens avsändare. De skyldigheter som fastställs i denna förordning för leverantörer av onlineplattformar kan dock tillämpas på tjänster som möjliggör tillgängliggörande av information för ett potentiellt obegränsat antal mottagare, som inte fastställs av kommunikationens avsändare, däribland genom offentliga grupper eller öppna kanaler. Information bör anses spridas till allmänheten i den mening som avses i denna förordning endast om den spridningen sker direkt på begäran av den tjänstemottagare som tillhandahöll informationen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

- (15) Om vissa av de tjänster som tillhandahålls av en leverantör omfattas av denna förordning medan andra inte omfattas, eller om de tjänster som tillhandahålls av en leverantör omfattas av olika avsnitt i denna förordning, bör de relevanta bestämmelserna i denna förordning endast tillämpas på de tjänster som omfattas av deras tillämpningsområde.
- (16) Den rättsliga säkerhet som skapas genom den övergripande ram för villkorade undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster som fastställs i direktiv 2000/31/EG har gjort det möjligt för många nya tjänster att växa fram och skalas upp på den inre marknaden. Den ramen bör därför bibehållas. Med tanke på skillnaderna vid införlivandet och tillämpningen av relevanta regler på nationell nivå, och av tydlighets- och konsekvensskäl, bör dock den ramen införlivas i denna förordning. Det är också nödvändigt att klargöra vissa delar av ramen, med beaktande av Europeiska unionens domstols rättspraxis.
- (17) Reglerna om ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster som anges i denna förordning bör endast fastställa när den berörda leverantören av förmedlingstjänster inte kan hållas ansvarig för olagligt innehåll som tillhandahålls av tjänstemottagarna. Dessa regler bör inte omvänt tolkas för att fastställa när en leverantör kan hållas ansvarig, utan detta ska fastställas genom de regler i unionsrätt eller nationell rätt som är tillämpliga. Dessutom bör de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning gälla för alla typer av ansvar för alla typer av olagligt innehåll, oberoende av den lagstiftningens exakta sakinnehåll eller karaktär.

- (18) De undantag från ansvar som fastställs i denna förordning bör inte tillämpas om leverantören av förmedlingstjänsterna, i stället för att begränsa sig till att tillhandahålla tjänsterna neutralt genom en rent teknisk och automatisk behandling av den information som tillhandahålls av tjänstemottagaren, spelar en aktiv roll av ett sådant slag att leverantören får kännedom om eller kontroll över denna information. Dessa undantag bör därför inte gälla ansvar för information som inte tillhandahålls av tjänstemottagaren utan av leverantören av förmedlingstjänsten själv, inbegripet när informationen har tagits fram under denna leverantörs redaktionella ansvar.
- (19) Med tanke på att *enbart vidarebefordran (mere conduit)*, *cachning* och *värdtjänster* har olika karaktär och att leverantörerna av tjänsterna i fråga har olika ställning och förmåga, är det nödvändigt att skilja mellan de regler som är tillämpliga på dessa verksamheter, i den mån de enligt denna förordning omfattas av olika krav och villkor och deras räckvidd skiljer sig åt, såsom det tolkats av Europeiska unionens domstol.

- (20) Om en leverantör av förmedlingstjänster avsiktligt samarbetar med en tjänstemottagare för att bedriva olaglig verksamhet bör tjänsterna inte anses ha tillhandahållits på ett neutralt sätt och leverantören bör därför inte kunna omfattas av de undantag från ansvar som föreskrivs i denna förordning. Detta bör exempelvis vara fallet när leverantören erbjuder sin tjänst i det huvudsakliga syftet att underlätta olaglig verksamhet, till exempel genom att klargöra att syftet är att underlätta olaglig verksamhet eller att dennes tjänster är lämpliga för detta ändamål. Enbart det faktum att en tjänst erbjuder krypterade överföringar eller något annat system som omöjliggör identifiering av användaren bör inte i sig betraktas som underlättande av olaglig verksamhet.
- (21) En leverantör bör kunna utnyttja undantagen från ansvar för tjänster för *enbart vidarebefordran (mere conduit)* och *cachningstjänster* när leverantören på intet sätt befattar sig med den överförda eller tillgängliggjorda informationen. Detta kräver bland annat att leverantören inte ändrar den information som den överför eller till vilken den ger tillgång. Detta krav bör dock inte förstås som att det omfattar manipulationer av teknisk natur som sker under överföringen eller tillgängliggörandet, så länge de manipulationerna inte ändrar den överförda eller tillgängliggjorda informationens integritet.

- (22) För att kunna dra nytta av undantaget från ansvar för värdtjänster bör leverantören, efter att ha fått faktisk kännedom om eller blivit medveten om olaglig verksamhet eller olagligt innehåll, agera snabbt för att avlägsna innehållet eller göra det oåtkomligt.
- Tjänstemottagarnas grundläggande rättigheter, däribland rätten till yttrandefrihet och till information, bör iaktas när innehåll avlägsnas eller görs oåtkomligt. Leverantören kan skaffa sig sådan faktisk kännedom eller medvetenhet om innehållets olagliga karaktär genom, bland annat, undersökningar på eget initiativ eller anmälningar som lämnats till den av individer eller enheter i enlighet med denna förordning, i den mån dessa anmälningar är tillräckligt exakta och tillräckligt väl underbyggda för att en aktsam ekonomisk aktör på ett rimligt sätt ska kunna identifiera, bedöma och när så är lämpligt agera mot det påstått olagliga innehållet. En sådan faktisk kännedom eller medvetenhet kan emellertid inte anses ha skaffats enbart på grund av att leverantören i allmänhet är medveten om att dennes tjänst även används för att lagra olagligt innehåll. Den omständigheten att leverantören automatiskt indexerar information som laddats upp till dennes tjänst, att den har en sökfunktion eller att den rekommenderar information på grundval av tjänstemottagarnas profiler eller preferenser räcker inte för att leverantören i fråga ska anses ha *specifik* kännedom om olaglig verksamhet som bedrivs på plattformen eller om olagligt innehåll som lagras på den.
- (23) Undantaget från ansvar bör inte tillämpas om tjänstemottagaren handlar under en värdtjänstleverantörs överinseende eller kontroll. Om exempelvis leverantören av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare bestämmer priset på de varor eller tjänster som näringsidkaren erbjuder, kan det anses att näringsidkaren agerar under den onlineplattformens överinseende eller kontroll.

- (24) För att säkerställa ett effektivt skydd för konsumenter när de deltar i förmedlade kommersiella transaktioner online bör vissa värdtjänstleverantörer, nämligen onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, inte kunna dra nytta av det undantag från ansvar för värdtjänstleverantörer som fastställs i denna förordning, i den mån dessa onlineplattformar presenterar relevant information om transaktionerna i fråga på ett sådant sätt att konsumenterna tror att den informationen tillhandahålls av dessa onlineplattformar själva eller av näringsidkare som agerar under deras överinseende eller kontroll, och att dessa onlineplattformar sålunda har kännedom om eller kontroll över informationen, även om detta eventuellt i själva verket inte stämmer. Exempel på sådant beteende skulle kunna vara om en onlineplattform underlåter att tydligt visa en näringsidkares identitet, enligt kraven i denna förordning, om en sådan onlineplattform undanhåller näringsidkarens identitet eller kontaktuppgifter fram till efter det att ett avtal ingåtts mellan näringsidkaren och konsumenten, eller om en onlineplattform marknadsför produkten eller tjänsten i sitt eget namn i stället för att använda namnet på den näringsidkare som kommer att tillhandahålla den produkten eller tjänsten. I så fall bör det på grundval av samtliga relevanta omständigheter objektivt fastställas, huruvida presentationen skulle kunna leda till att en genomsnittskonsument tror att informationen i fråga tillhandahålls av onlineplattformen själv eller av näringsidkare som agerar under dess överinseende eller kontroll.
- (25) De undantag från ansvar som fastställs i denna förordning bör inte påverka möjligheten till olika typer av förelägganden mot leverantörer av förmedlingstjänster, även om de uppfyller de villkor som fastställs som en del av dessa undantag. Sådana förelägganden kan särskilt bestå av förelägganden från domstolar eller administrativa myndigheter, som utfärdats i överensstämmelse med unionsrätten, som kräver att alla överträdelse ska upphöra eller förhindras, inbegripet att olaglig information som angetts i dessa förelägganden avlägsnas eller görs oåtkomlig.

- (26) För att skapa rättssäkerhet och inte avskräcka från verksamhet som syftar till att upptäcka, identifiera och agera mot olagligt innehåll, som leverantörer av alla kategorier av förmedlingstjänster åtar sig på frivillig basis, bör det klargöras att enbart det faktum att leverantörerna bedriver sådan verksamhet inte gör att de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning inte blir tillgängliga, förutsatt att denna verksamhet utförs i god tro och aktsamt. Villkoret att agera i god tro och aktsamt bör inbegripa att agera på ett objektivt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt, med vederbörlig hänsyn till alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, och tillhandahålla nödvändiga skyddsåtgärder mot omotiverat avlägsnande av lagligt innehåll, i enlighet med målet för och kraven i denna förordning. I detta syfte bör de berörda leverantörerna till exempel vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att den relevanta tekniken, när automatiska verktyg används för att utföra sådan verksamhet, är tillräckligt tillförlitlig för att i största möjliga utsträckning begränsa felfrekvensen. Det är dessutom lämpligt att klargöra att enbart det faktum att dessa leverantörer i god tro vidtar åtgärder för att uppfylla kraven i unionsrätten, inbegripet kraven i denna förordning när det gäller genomförandet av deras allmänna villkor, inte bör göra att de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning inte blir tillgängliga. Sådana verksamheter och åtgärder som en leverantör kan ha bedrivit eller vidtagit bör därför inte beaktas vid fastställandet av huruvida leverantören kan åberopa ett undantag från ansvar, särskilt när det gäller huruvida leverantören tillhandahåller sin tjänst på ett neutralt sätt och därför kan omfattas av den relevanta bestämmelsen, men utan att denna regel innebär att leverantören nödvändigtvis kan åberopa undantaget. Frivilliga åtgärder bör inte användas för att kringgå skyldigheterna för leverantörer av förmedlingstjänster enligt denna förordning.

(27) Även om de regler om ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster som anges i denna förordning är inriktade på undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster är det viktigt att komma ihåg att problemet med olagligt innehåll och olaglig verksamhet online, trots den allmänt viktiga roll som spelas av sådana leverantörer, inte bör hanteras genom att enbart fokusera på deras ansvar och skyldigheter. Om möjligt bör tredje parter som berörs av olagligt innehåll som överförs eller lagras online försöka lösa konflikter som rör sådant innehåll utan att involvera de berörda leverantörerna av förmedlingstjänster. Tjänstemottagare bör hållas ansvariga för det olagliga innehåll som de tillhandahåller och eventuellt sprider till allmänheten genom förmedlingstjänster, om de tillämpliga regler i unionsrätten och nationell rätt som fastställer sådant ansvar föreskriver det. När så är lämpligt bör andra aktörer, såsom gruppmoderatorer i slutna onlinemiljöer, särskilt när det gäller stora grupper, också bidra till att förhindra spridning av olagligt innehåll online i enlighet med tillämplig rätt. När det är nödvändigt att involvera leverantörer av informationssamhällets tjänster, inbegripet leverantörer av förmedlingstjänster, bör dessutom varje begäran eller föreläggande om sådan medverkan som en allmän regel riktas till den specifika leverantör som har teknisk och operativ förmåga att agera mot specifika delar av olagligt innehåll, i syfte att förebygga och minimera eventuella negativa effekter på åtkomsten till och tillgängligheten av information som inte är olagligt innehåll.

- (28) Sedan 2000 har ny teknik utvecklats som förbättrar tillgängligheten, effektiviteten, hastigheten, tillförlitligheten, kapaciteten och säkerheten för system som används för överföring och lagring av data online och deras *sökbarhet*, vilket har lett till ett alltmer komplext ekosystem online. I detta avseende bör det erinras om att tjänsteleverantörer som upprättar och underlättar den underliggande logiska arkitekturen och ett väl fungerande internet, inbegripet tekniska hjälpfunktioner, också kan omfattas av de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning, i den mån deras tjänster klassificeras som tjänster för *enbart vidarebefordran (mere conduit)*, *cachningstjänster* eller *värdtjänster*. Sådana tjänster omfattar, alltefter omständigheterna, trådlösa lokala nät, DNS-tjänster, toppdomänregister, registratorer, certifieringsmyndigheter som utfärdar digitala certifikat, virtuella privata nätverk, onlinesökmotorer, molninfrastruktur-tjänster eller innehållsleveransnätverk som möjliggör, lokaliserar eller förbättrar funktionerna för andra leverantörer av förmedlingstjänster. På samma sätt har tjänster som används för kommunikationsändamål och de tekniska leveranssätten också utvecklats avsevärt, vilket har gett upphov till onlinetjänster såsom ip-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, där kommunikationen levereras via en internetanslutningstjänst. Även dessa tjänster kan omfattas av undantagen från ansvar, i den mån de räknas som tjänster för *enbart vidarebefordran (mere conduit)*, *cachningstjänster* eller *värdtjänster*.

- (29) Förmedlingstjänster spänner över ett brett spektrum av ekonomiska verksamheter som äger rum online och som kontinuerligt utvecklas för att möjliggöra snabb, säker och trygg överföring av information och för att säkerställa bekvämligheten för alla deltagare i ekosystemet online. Förmedlingstjänster för *enbart vidarebefordran (mere conduit)* omfattar till exempel allmänna kategorier av tjänster såsom internetknutpunkter, trådlösa åtkomstpunkter, virtuella privata nätverk, DNS-tjänster och DNS-resolvrar, toppdomänregister, registratorer, certifieringsmyndigheter som utfärdar digitala certifikat, ip-telefoni och andra interpersonella kommunikationstjänster, medan allmänna exempel på förmedlingstjänster för *cachning* omfattar ett rent tillhandahållande av innehållsleveransnätverk, omvända proxyservrar eller proxyservrar för anpassning av innehåll. Sådana tjänster är avgörande för att säkerställa en smidig och effektiv överföring av information som tillhandahålls på internet. Exempel på *värdtjänster* omfattar kategorier av tjänster såsom molntjänster, webbhotell, avgiftsbelagda annonseringstjänster eller tjänster som möjliggör utbyte av information och innehåll online, inbegripet fillagring och fildelning. Förmedlingstjänster kan tillhandahållas separat, som en del av en annan typ av förmedlingstjänst, eller samtidigt med andra förmedlingstjänster. Huruvida en viss tjänst utgör en tjänst för *enbart vidarebefordran (mere conduit)*, en *cachningstjänst* eller en *värdtjänst* beror uteslutande på dess tekniska funktioner, som kan utvecklas över tid, och bör bedömas från fall till fall.

- (30) Leverantörer av förmedlingstjänster bör inte, vare sig rättsligt eller de facto, omfattas av en övervakningsskyldighet när det gäller skyldigheter av allmän karaktär. Detta berör inte övervakningsskyldigheter i ett specifikt fall och, i synnerhet, påverkar inte förelägganden från nationella myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning, i överensstämmelse med unionsrätten såsom den tolkats av Europeiska unionens domstol, och i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning. Ingenting i denna förordning bör tolkas som ett åläggande av en allmän övervakningsskyldighet eller en allmän aktiv undersökningsplikt eller som en allmän skyldighet för leverantörer att vidta proaktiva åtgärder mot olagligt innehåll.

- (31) Beroende på varje medlemsstats rättssystem och det aktuella rättsområdet kan nationella rättsliga eller administrativa myndigheter, inbegripet brottsbekämpande myndigheter, förelägga leverantörer av förmedlingstjänster att agera mot en eller flera specifika delar av olagligt innehåll eller att tillhandahålla viss specifik information. De nationella lagar som ligger till grund för utfärdandet av sådana förelägganden skiljer sig åt avsevärt, och dessa förelägganden behandlas allt oftare i gränsöverskridande situationer. För att säkerställa att dessa förelägganden kan följas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, i synnerhet i ett gränsöverskridande sammanhang, så att de berörda offentliga myndigheterna kan utföra sina uppgifter och leverantörerna inte utsätts för oproportionella bördor, utan att otillbörligt påverka tredje parters rättigheter och legitima intressen, är det nödvändigt att fastställa vissa villkor som dessa förelägganden bör uppfylla och vissa kompletterande krav avseende behandlingen av dessa förelägganden. Följaktligen bör denna förordning harmonisera endast vissa särskilda minimivillkor som sådana förelägganden bör uppfylla för att ge upphov till en skyldighet för leverantörer av förmedlingstjänster att informera de berörda myndigheterna om den verkan som givits dessa förelägganden. Därför tillhandahåller denna förordning inte den rättsliga grunden för utfärdande av sådana förelägganden, och den reglerar inte heller deras territoriella tillämpningsområde eller gränsöverskridande verkställighet.

(32) Den tillämpliga unionsrätt eller nationella rätt som ligger till grund för utfärdande av dessa förelägganden kan kräva ytterligare villkor och bör ligga till grund för respektive föreläggandes verkställighet. I händelse av att sådana förelägganden inte följs bör den utfärdande medlemsstaten kunna verkställa dem i enlighet med sin nationella rätt. Tillämplig nationell rätt bör vara förenlig med unionsrätten, inbegripet stadgan och EUF-fördragets bestämmelser om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster inom unionen, särskilt när det gäller onlinespeltjänster och vadhållningstjänster. På motsvarande sätt påverkar inte tillämpningen av sådan nationell rätt för verkställighet av respektive föreläggande tillämpliga unionsrättsakter eller internationella avtal som ingåtts av unionen eller medlemsstaterna om gränsöverskridande erkännande, genomförande och verkställighet av dessa förelägganden, särskilt i civilrättsliga och straffrättsliga frågor. Å andra sidan bör kontrollen av efterlevnaden av skyldigheten att informera de berörda myndigheterna om den verkan som givits till de föreläggandena, till skillnad från verkställigheten av föreläggandena själva, omfattas av de regler som anges denna förordning.

- (33) Leverantören av förmedlingstjänster bör utan onödigt dröjsmål informera den utfärdande myndigheten om eventuell uppföljning av sådana förelägganden i enlighet med de tidsfrister som anges i relevant unionsrätt eller nationell rätt.
- (34) Berörda nationella myndigheter bör kunna utfärda sådana förelägganden mot innehåll som anses olagligt eller förelägganden om att tillhandahålla information på grundval av unionsrätten eller nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten, i synnerhet stadgan, och att rikta dem till leverantörer av förmedlingstjänster, även sådana som är etablerade i en annan medlemsstat. Denna förordning bör dock inte påverka unionsrätten på området civil- och straffrättsligt samarbete, inbegripet förordning (EU) nr 1215/2012 och en förordning om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden, och inte heller nationell straffprocessrätt eller civilprocessrätt. Om dessa lagar i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden föreskriver villkor som går utöver eller är oförenliga med de villkor som föreskrivs i den här förordningen när det gäller förelägganden om att agera mot olagligt innehåll eller tillhandahålla information, kan de villkor som föreskrivs i den här förordningen därför inte vara tillämpliga eller kan anpassas. I synnerhet kan skyldigheten för samordnaren för digitala tjänster från den utfärdande myndighetens medlemsstat att översända en kopia av föreläggandena till alla andra samordnare för digitala tjänster inte vara tillämplig i samband med straffrättsliga förfaranden eller kan anpassas, om så föreskrivs i tillämplig nationell straffprocessrätt.

Skyldigheten att föreläggandena ska innehålla en motivering som förklarar varför informationen utgör olagligt innehåll bör vid behov anpassas enligt tillämplig nationell straffprocessrätt i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra brott. Slutligen kan skyldigheten för leverantörer av förmedlingstjänster att informera tjänstemottagaren senareläggas i enlighet med tillämplig unionsrätt eller nationell rätt, särskilt i samband med straffrättsliga, civilrättsliga eller administrativa förfaranden. Föreläggandena bör dessutom utfärdas i överensstämmelse med förordning (EU) 2016/679 och förbudet mot en allmän skyldighet att övervaka information eller att aktivt efterforska fakta eller omständigheter som kan tyda på olaglig verksamhet enligt den här förordningen. De villkor och krav som fastställs i den här förordningen och som är tillämpliga på förelägganden om att agera mot olagligt innehåll påverkar inte andra unionsakter som föreskriver liknande system för att agera mot särskilda typer av olagligt innehåll, såsom förordning (EU) 2021/784, förordning (EU) 2019/1020 eller förordning (EU) 2017/2394, som ger särskilda befogenheter att förelägga om tillhandahållande av information till medlemsstaternas tillsynsmyndigheter för konsumentskyddslagstiftning, medan de villkor och krav som gäller för förelägganden om att tillhandahålla information inte påverkar andra unionsakter som föreskriver liknande relevanta regler för specifika sektorer. De villkoren och kraven bör inte påverka reglerna om lagring och bevarande enligt tillämplig nationell rätt, i överensstämmelse med unionsrätten och de brottsbekämpande myndigheternas begäranden om konfidentiell behandling när det gäller att inte lämna ut information. De villkoren och kraven bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att kräva att en leverantör av förmedlingstjänster förhindrar en överträdelse, i överensstämmelse med unionsrätten, inbegripet den här förordningen, och i synnerhet med förbudet mot allmänna övervakningsskyldigheter.

- (35) De villkor och krav som fastställs i denna förordning bör vara uppfyllda senast när föreläggandet översänds till den berörda leverantören. Föreläggandet får därför utfärdas på ett av de officiella språken för den berörda medlemsstatens utfärdande myndighet. Om det språket skiljer sig från det språk som angetts av leverantören av förmedlingstjänster, eller från ett annat officiellt språk i medlemsstaterna som den myndighet som utfärdar föreläggandet och leverantören av förmedlingstjänster har kommit överens om, bör emellertid översändandet av föreläggandet åtföljas av en översättning av åtminstone de delar av föreläggandet som anges i denna förordning. Om en leverantör av förmedlingstjänster har kommit överens med myndigheterna i en medlemsstat om att använda ett visst språk, bör den uppmuntras att godta förelägganden på samma språk utfärdade av myndigheter i andra medlemsstater. Föreläggandena bör innehålla uppgifter som gör det möjligt för adressaten att identifiera den utfärdande myndigheten, i tillämpliga fall inbegripet kontaktuppgifter till en kontaktpunkt inom den myndigheten, och att kontrollera föreläggandets äkthet.

- (36) Det territoriella tillämpningsområdet för sådana förelägganden om att agera mot olagligt innehåll bör fastställas tydligt på grundval av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt som möjliggör utfärdandet av föreläggandet och bör inte gå utöver vad som är strikt nödvändigt för att uppnå dess mål. I detta avseende bör den nationella rättsliga eller administrativa myndighet, vilket kan vara en brottsbekämpande myndighet, som utfärdar föreläggandet göra en avvägning mellan det mål som föreläggandet syftar till att uppnå, i enlighet med den rättsliga grund som gör det möjligt att utfärda föreläggandet, och de rättigheter och legitima intressen som tillkommer alla tredje parter som kan påverkas av föreläggandet, särskilt deras grundläggande rättigheter enligt stadgan. Föreläggandets verkan bör, i synnerhet i ett gränsöverskridande sammanhang, i princip begränsas till den utfärdande medlemsstatens territorium, såvida inte innehållets olaglighet härrör direkt från unionsrätten eller den utfärdande myndigheten anser att de rättigheter som står på spel kräver ett bredare territoriellt tillämpningsområde, i enlighet med unionsrätten och internationell rätt, samtidigt som principen om internationell hövlighet beaktas.
- (37) De förelägganden om att tillhandahålla information som regleras i denna förordning avser framtagande av specifik information om enskilda mottagare av den berörda förmedlingstjänsten som identifieras i dessa förelägganden, i syfte att avgöra om tjänstemottagarna följer tillämpliga unionsregler eller nationella regler. Sådana förelägganden bör begära information i syfte att göra det möjligt att identifiera de berörda tjänstemottagarna. Därför omfattas förelägganden om att tillhandahålla information om en grupp tjänstemottagare som inte är specifikt identifierade, inbegripet förelägganden om tillhandahållande av aggregerad information som krävs för statistiska ändamål eller evidensbaserat beslutsfattande, inte av kraven på tillhandahållande av information i denna förordning.

- (38) Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och om att tillhandahålla information omfattas av de regler som säkerställer behörigheten för den medlemsstat där den mottagande tjänsteleverantören är etablerad och de regler som föreskriver eventuella undantag från denna behörighet i vissa fall, som anges i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, endast om villkoren i den artikeln är uppfyllda. Mot bakgrund av att dessa förelägganden är kopplade till specifika delar av olagligt innehåll respektive olaglig information, innebär de inte någon principiell inskränkning av friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla sina tjänster över gränserna när de riktar sig till leverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat. Reglerna i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, inbegripet om behovet av att motivera åtgärder som avviker från behörigheten för den medlemsstat i vilken tjänsteleverantören är etablerad på vissa angivna grunder och om anmälan av sådana åtgärder, är därför inte tillämpliga på dessa förelägganden.

- (39) Kraven på att tillhandahålla information om prövningsmekanismer som är tillgängliga för leverantören av förmedlingstjänster och den tjänstemottagare som tillhandahöll innehållet inbegriper ett krav på att tillhandahålla information om administrativa mekanismer för hantering av klagomål och rättslig prövning, inbegripet överklaganden av förelägganden som utfärdats av rättsliga myndigheter. Dessutom kan samordnarna för digitala tjänster utveckla nationella verktyg och vägledning för klagomåls- och prövningsmekanismer som är tillämpliga på deras respektive territorium, i syfte att underlätta tillgången till sådana mekanismer för tjänstemottagarna. Slutligen bör medlemsstaterna vid tillämpningen av denna förordning respektera den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol i enlighet med artikel 47 i stadgan. Denna förordning bör därför inte hindra de relevanta nationella rättsliga eller administrativa myndigheterna från att, på grundval av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt, utfärda ett föreläggande om att återställa innehåll, om sådant innehåll överensstämde med de allmänna villkoren för leverantören av förmedlingstjänsten, men av den leverantören felaktigt har betraktats som olagligt och avlägsnats.

- (40) För att uppnå målen för denna förordning, och särskilt för att förbättra den inre marknadens funktion och säkerställa en säker och transparent onlinemiljö, är det nödvändigt att fastställa en tydlig, effektiv, förutsebar och balanserad uppsättning harmoniserade krav på tillbörlig aktsamhet för leverantörer av förmedlingstjänster. Dessa skyldigheter bör särskilt syfta till att garantera olika mål för den offentliga politiken, såsom att skapa säkerhet för och förtroende hos tjänstemottagarna, inbegripet konsumenter, minderåriga och användare som löper särskild risk att utsättas för hatpropaganda, sexuella trakasserier eller andra diskriminerande åtgärder, skydda de relevanta grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan, säkerställa en meningsfull ansvarsskyldighet för dessa leverantörer och ge tjänstemottagare och andra berörda parter egenmakt, samtidigt som den nödvändiga tillsynen från de behöriga myndigheternas sida underlättas.

- (41) I detta avseende är det viktigt att kraven på tillbörlig aktsamhet anpassas till typen, storleken och arten av den berörda förmedlingstjänsten. I denna förordning fastställs därför grundläggande skyldigheter som är tillämpliga på alla leverantörer av förmedlingstjänster samt ytterligare skyldigheter för värdtjänstleverantörer och, mer specifikt, leverantörer av onlineplattformar och av mycket stora onlineplattformar samt av mycket stora onlinesökmotorer. I den mån leverantörer av förmedlingstjänster omfattas av ett antal olika kategorier med hänsyn till deras tjänsters art och deras storlek bör de fullgöra alla motsvarande skyldigheter i denna förordning med avseende på dessa tjänster. Dessa harmoniserade krav på tillbörlig aktsamhet, som bör vara rimliga och icke godtyckliga, behövs för att adressera identifierade allmänintressen, såsom att skydda tjänstemottagarnas legitima intressen, ta itu med olagliga metoder och skydda grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan. Kraven på tillbörlig aktsamhet är oberoende av frågan om ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster, som därför måste bedömas separat.

- (42) För att underlätta smidig och effektiv tvåvägskommunikation, inbegripet, i förekommande fall, genom mottagningsbevis för sådan kommunikation, i frågor som omfattas av denna förordning bör leverantörer av förmedlingstjänster åläggas att utse en enda elektronisk kontaktpunkt och att offentliggöra och uppdatera relevant information om den kontaktpunkten, inbegripet vilka språk som ska användas i sådan kommunikation. Den elektroniska kontaktpunkten kan också användas av betrodda anmälare och av professionella enheter som står i en särskild relation till leverantören av förmedlingstjänster. Till skillnad från den rättsliga företrädaren bör den elektroniska kontaktpunkten tjäna operativa syften och bör inte vara skyldig att ha en fysisk plats. Leverantörer av förmedlingstjänster kan utse samma enda kontaktpunkt för att uppfylla kraven i denna förordning som för tillämpningen av andra unionsrättsakter. Leverantörer av förmedlingstjänster uppmuntras att, i samband med att kommunikationsspråken anges, säkerställa att de språk som väljs inte i sig utgör ett hinder för kommunikationen. Vid behov bör det vara möjligt för leverantörer av förmedlingstjänster och medlemsstaternas myndigheter att nå en separat överenskommelse om kommunikationsspråket eller söka alternativa sätt att övervinna språkbarriären, bland annat genom att använda alla tillgängliga tekniska medel eller interna och externa personalresurser.

- (43) Leverantörer av förmedlingstjänster bör också vara skyldiga att utse en enda kontaktpunkt för tjänstemottagarna som möjliggör snabb, direkt och effektiv kommunikation, i synnerhet med lättillgängliga medel såsom telefonnummer, e-postadresser, elektroniska kontaktformulär, dialogrobotar eller snabbmeddelandetjänster. Det bör uttryckligen anges när en tjänstemottagare kommunicerar med dialogrobotar. Leverantörer av förmedlingstjänster bör göra det möjligt för tjänstemottagare att välja ett direkt och effektivt kommunikationssätt som inte enbart förlitar sig på automatiska verktyg. Leverantörer av förmedlingstjänster bör göra alla rimliga ansträngningar för att garantera att tillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser anslås så att denna kommunikation kan tillhandahållas på ett snabbt och effektivt sätt.

- (44) Leverantörer av förmedlingstjänster som är etablerade i ett tredjeland och som erbjuder tjänster i unionen bör utse en tillräckligt bemyndigad rättslig företrädare i unionen och tillhandahålla information om sina rättsliga företrädare till de berörda myndigheterna samt offentliggöra den. För att fullgöra den skyldigheten bör sådana leverantörer av förmedlingstjänster säkerställa att den utsedda rättsliga företrädaren har de befogenheter och resurser som krävs för att samarbeta med de berörda myndigheterna. Detta kan till exempel vara fallet när en leverantör av förmedlingstjänster utser ett dotterföretag tillhörande samma grupp som leverantören, eller leverantörens moderföretag, om det dotterföretaget eller moderföretaget är etablerat i unionen. Det kan dock hända att detta inte är fallet, till exempel när den rättsliga företrädaren är föremål för rekonstruktionsförfaranden, konkurs eller ett insolvensförfarande för privatpersoner eller företag. Den skyldigheten bör innebära att denna förordning kan övervakas och, vid behov, dess efterlevnad försäkras effektivt i förhållande till dessa leverantörer. Det bör vara möjligt för en rättslig företrädare att vara bemyndigad av fler än en leverantör av förmedlingstjänster, i enlighet med nationell rätt. Det bör vara möjligt för den rättsliga företrädaren att även fungera som kontaktpunkt, förutsatt att de relevanta kraven i denna förordning uppfylls.

- (45) Även om avtalsfriheten för leverantörer av förmedlingstjänster i princip bör respekteras, är det lämpligt att fastställa vissa regler om innehållet i, tillämpningen av och efterlevnaden av dessa leverantörers allmänna villkor, i syfte att värna om transparensen, skydda tjänstemottagarna och undvika orättvisa eller godtyckliga resultat. Leverantörer av förmedlingstjänster bör i sina allmänna villkor tydligt ange och uppdatera information om de skäl på grundval av vilka de kan begränsa tillhandahållandet av sina tjänster. De bör i synnerhet inkludera information om eventuella policyer, förfaranden, åtgärder och verktyg som används för innehållsmoderering, däribland algoritmbaserat beslutsfattande och mänsklig granskning samt arbetsordningen för leverantörens interna system för hantering av klagomål. De bör också tillhandahålla lättillgänglig information om rätten att avsluta användningen av tjänsten. Leverantörer av förmedlingstjänster kan i sina villkor för tjänsten använda grafiska element, såsom ikoner eller bilder, för att illustrera de viktigaste inslagen i informationskraven enligt denna förordning. Leverantörer bör på lämpligt sätt informera tjänstemottagarna om betydande ändringar av de allmänna villkoren, till exempel när de ändrar reglerna om information som är tillåten inom ramen för deras tjänst, eller andra sådana ändringar som direkt kan påverka tjänstemottagarnas möjlighet att använda tjänsten.
- (46) Leverantörer av förmedlingstjänster som främst riktar sig till minderåriga, till exempel genom utformning eller marknadsföring av tjänsten, eller som till övervägande del används av minderåriga, bör göra särskilda ansträngningar för att göra förklaringen av sina allmänna villkor lättbegriplig för minderåriga.

- (47) När dessa begränsningar utformas, tillämpas och upprätthålls bör leverantörer av förmedlingstjänster agera på ett icke godtyckligt och icke-diskriminerande sätt och ta hänsyn till tjänstemottagarnas rättigheter och legitima intressen, inbegripet de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar bör till exempel i synnerhet ta vederbörlig hänsyn till yttrande- och informationsfriheten, inbegripet mediernas frihet och mångfald. Alla leverantörer av förmedlingstjänster bör också ta vederbörlig hänsyn till relevanta internationella normer för skydd av de mänskliga rättigheterna, såsom Förenta nationernas vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.
- (48) Med tanke på mycket stora onlineplattformars och mycket stora onlinesökmotorers särskilda roll och räckvidd är det lämpligt att ålägga dem ytterligare krav på information och transparens i deras allmänna villkor. Följaktligen bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer tillhandahålla sina allmänna villkor på de officiella språken i alla medlemsstater där de erbjuder sina tjänster och även ge tjänstemottagarna en koncis och lättläst sammanfattning av de viktigaste inslagen i de allmänna villkoren. I sammanfattningen bör de viktigaste inslagen i informationskraven anges, inbegripet möjligheten att lätt kunna välja bort frivilliga klausuler.

- (49) För att säkerställa en lämplig nivå av transparens och ansvarsskyldighet bör leverantörer av förmedlingstjänster, i enlighet med de harmoniserade kraven i denna förordning, i ett maskinläsbart format, offentliggöra en årlig rapport om den innehållsmoderering som de gör, inbegripet de åtgärder som vidtas till följd av tillämpningen och efterlevnaden av deras allmänna villkor. För att undvika oproportionella bördor bör dessa transparensrapporteringskyldigheter dock inte gälla för leverantörer som är mikroföretag eller små företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹ och som inte är mycket stora onlineplattformar i den mening som avses i denna förordning.

¹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (50) Värdtjänstleverantörer spelar en särskilt viktig roll när det gäller att bekämpa olagligt innehåll online, eftersom de lagrar information som tillhandahålls av tjänstemottagarna och på deras begäran och ofta ger andra mottagare åtkomst till den informationen, ibland i stor skala. Det är viktigt att alla värdtjänstleverantörer, oavsett deras storlek, inför lättillgängliga och användarvänliga anmälnings- och åtgärdsmekanismer som underlättar anmälan av specifik information som den anmälade parten anser vara olagligt innehåll till den berörda värdtjänstleverantören (*anmälan*), enligt vilka leverantören kan besluta huruvida den samtycker till denna bedömning och vill avlägsna innehållet eller göra det oåtkomligt (*åtgärd*). Sådana mekanismer bör vara tydligt identifierbara, placerade nära informationen i fråga och minst lika lätta att hitta och använda som anmälningsmekanismer för innehåll som strider mot värdtjänstleverantörens allmänna villkor. Förutsatt att kraven på anmälningar är uppfyllda bör det vara möjligt för individer eller enheter att anmäla flera specifika delar med påstått olagligt innehåll genom en enda anmälan för att säkerställa att anmälnings- och åtgärdsmekanismerna fungerar på ändamålsenligt sätt.
- Anmälningsmekanismen bör möjliggöra, men inte kräva, identifiering av den individ eller enhet som lämnar in en anmälan. För vissa typer av information som anmäls kan det vara nödvändigt att säkerställa identiteten på den individ eller enhet som lämnar in en anmälan för att avgöra om informationen i fråga innehåller olagligt innehåll, i enlighet med det som påstås. Skyldigheten att införa mekanismer för anmälan och åtgärder bör till exempel gälla för fillagrings- och fildelningstjänster, webbvärdtjänster, annonseringsservrar och paste bin-tjänster, i den mån de kan betraktas som värdtjänster som omfattas av denna förordning.

- (51) Med beaktande av behovet att ta vederbörlig hänsyn till alla berörda parter grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan, bör åtgärder som vidtas av en värdtjänstleverantör till följd av mottagandet av en anmälan vara strikt riktade, i den meningen att de bör syfta till att avlägsna specifik information som anses utgöra olagligt innehåll eller göra den oåtkomlig, utan att på ett otillbörligt sätt påverka yttrandefriheten och informationsfriheten för tjänstemottagarna. Anmälningar bör därför som allmän regel riktas till de värdtjänstleverantörer som rimligen kan förväntas ha den tekniska och operativa förmågan att agera mot sådan specifik information. De värdtjänstleverantörer som mottar en anmälan för vilken de av tekniska eller operativa skäl inte kan avlägsna den specifika informationen bör informera den individ eller enhet som lämnade in anmälan.

- (52) Reglerna om sådana anmälnings- och åtgärdsmekanismer bör harmoniseras på unionsnivå för att möjliggöra en snabb, aktsam och icke godtycklig behandling av anmälningar på grundval av regler som är enhetliga, transparenta och tydliga och som ger robusta garantier för att skydda alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, särskilt deras grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan, oavsett i vilken medlemsstat dessa parter är etablerade eller bosatta och vilket rättsområde det gäller. De grundläggande rättigheterna omfattar, men är inte begränsade till, för tjänstemottagare: rätten till yttrandefrihet och till informationsfrihet, rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till icke-diskriminering och rätt till ett effektivt rättsmedel; för tjänsteleverantörer: näringsfrihet och avtalsfrihet; för parter som påverkas av olagligt innehåll: rätten till mänsklig värdighet, barnets rättigheter, rätten till skydd av egendom, inbegripet immateriella rättigheter, och rätten till icke-diskriminering. Värdtjänstleverantörer bör reagera på anmälningar i god tid, särskilt genom att beakta vilken typ av olagligt innehåll som anmälts och hur brådskande det är att vidta åtgärder. Sådana leverantörer kan till exempel förväntas agera utan dröjsmål när det påstått olagliga innehåll som anmälts innebär ett hot mot människors liv eller säkerhet. Värdtjänstleverantören bör utan onödigt dröjsmål informera den individ eller enhet som anmält det specifika innehållet efter att ha fattat ett beslut om huruvida åtgärder ska vidtas med anledning av anmälan.

(53) Anmälnings- och åtgärdsmekanismerna bör göra det möjligt att lämna in anmälningar som är tillräckligt exakta och tillräckligt väl underbyggda för att den berörda värdtjänstleverantören ska kunna fatta ett välgrundat och omsorgsfullt beslut – förenligt med yttrandefriheten och informationsfriheten – om det innehåll som anmälan avser, särskilt huruvida innehållet ska betraktas som olagligt innehåll och avlägsnas eller göras oåtkomligt. Dessa mekanismer bör vara utformade så att de gör det lätt att lämna in anmälningar som innehåller en redogörelse för skälen till att den individ eller enhet som lämnar in en anmälan anser att innehållet utgör olagligt innehåll och en tydlig anvisning om var innehållet finns. Om en anmälan innehåller tillräcklig information för att en aktsam värdtjänstleverantör utan en ingående rättslig prövning ska kunna fastställa att det är uppenbart att innehållet är olagligt, bör anmälan anses ge upphov till faktisk kännedom eller medvetenhet om olagligheten. Med undantag för inlämning av anmälningar om brott som avses i artiklarna 3–7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU¹ bör dessa mekanismer uppmana den individ eller enhet som lämnar in en anmälan att ange sin identitet, för att undvika missbruk.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

- (54) Om en värdtjänstleverantör, på grund av att den information som tillhandahålls av mottagarna utgör olagligt innehåll eller är oförenlig med dess allmänna villkor, beslutar att avlägsna eller oåtkomliggöra information som tillhandahållits av en tjänstemottagare eller på annat sätt begränsa dess synlighet eller monetarisering, till exempel efter mottagande av en anmälan eller på eget initiativ, inbegripet enbart med hjälp av automatiserade metoder, bör leverantören på ett klart och lättbegripligt sätt informera mottagaren om sitt beslut, skälen för sitt beslut och de tillgängliga möjligheterna att få beslutet prövat, med hänsyn till de negativa konsekvenser sådana beslut kan få för mottagaren, inbegripet för utövandet av dennes grundläggande rätt till yttrandefrihet. Denna skyldighet bör gälla oberoende av skälen till beslutet, särskilt oberoende av om åtgärden har vidtagits på grund av att den anmälda informationen anses utgöra olagligt innehåll eller bedöms vara oförenlig med de tillämpliga allmänna villkoren. Om beslutet fattades efter mottagande av en anmälan bör värdtjänstleverantören uppge identiteten på den person eller enhet som lämnade in anmälan till tjänstemottagaren endast om denna information är nödvändig för att fastställa att innehållet är olagligt, till exempel i fall av intrång i immateriella rättigheter.

- (55) Begränsningar av synligheten kan bestå i degradering i rangordning eller i rekommendationssystem samt begränsning av tillgängligheten för en eller flera tjänstemottagare eller blockering av användaren från en nätgemenskap utan användarens vetskap (*shadow banning*). Monetariseringen via annonseringsintäkter från information som tillhandahålls av tjänstemottagaren kan begränsas genom att den penningutbetalning eller de intäkter som är kopplade till denna information skjuts upp eller avslutas. Skyldigheten att lämna en motivering bör dock inte gälla för omfattande vilseledande kommersiellt innehåll som sprids genom avsiktlig manipulering av tjänsten, särskilt icke-autentisk användning av tjänsten, till exempel användning av bottar eller falska konton eller annan bedräglig användning av tjänsten. Oberoende av andra möjligheter att invända mot värdtjänstleverantörens beslut bör tjänstemottagaren alltid ha rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol i enlighet med nationell rätt.

(56) En värdtjänstleverantör kan i vissa fall, till exempel genom en anmälan från en anmälände part eller genom egna frivilliga åtgärder, bli medveten om information om delar av en tjänstemottagares verksamhet, såsom tillhandahållande av vissa typer av olagligt innehåll, som rimligen, med beaktande av alla relevanta omständigheter som värdtjänstleverantören är medveten om, motiverar misstanken om att den mottagaren kan ha begått, kan vara i färd med att begå eller sannolikt kommer att begå ett brott som inbegriper ett hot mot människors liv eller säkerhet, såsom brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU¹, direktiv 2011/93/EU eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541². Till exempel kan specifikt innehåll ge upphov till misstanke om ett hot mot allmänheten, såsom anstiftan till terrorism i den mening som avses i artikel 21 i direktiv (EU) 2017/541. I sådana fall bör värdtjänstleverantören utan dröjsmål informera de behöriga brottsbekämpande myndigheterna om sådana misstankar.

Värdtjänstleverantören bör tillhandahålla all relevant information som den har tillgång till, inbegripet i förekommande fall innehållet i fråga och, om den finns tillgänglig, tidpunkten för offentliggörandet av innehållet, inbegripet den angivna tidszonen, en förklaring av misstanken och den information som krävs för att lokalisera och identifiera den berörda tjänstemottagaren. Denna förordning utgör inte rättslig grund för en profilering av tjänstemottagare i syfte att värdtjänstleverantörer eventuellt ska kunna identifiera brott. När värdtjänstleverantörer informerar brottsbekämpande myndigheter bör de också respektera andra tillämpliga regler i unionsrätt eller nationell rätt som skyddar individers rättigheter och friheter.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

(57) För att undvika oproportionella bördor bör de ytterligare skyldigheter som införs enligt denna förordning för leverantörer av onlineplattformar, inbegripet plattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, inte gälla leverantörer som utgör mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG. Av samma skäl bör dessa ytterligare skyldigheter inte heller gälla leverantörer av onlineplattformar som tidigare uppfyllde kraven för status som mikroföretag eller små företag under en period på tolv månader efter det att de förlorar den statusen. Sådana leverantörer bör inte undantas från skyldigheten att på begäran av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen tillhandahålla information om det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad. Med tanke på att mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer har en större räckvidd och en större inverkan när det gäller att påverka hur tjänstemottagare erhåller information och kommunicerar online, bör sådana leverantörer emellertid inte kunna dra nytta av det undantaget, oavsett om de utgör mikroföretag eller små företag eller kommit att göra det nyligen. De konsolideringsregler som fastställs i rekommendation 2003/361/EG bidrar till att säkerställa att ett kringgående av dessa ytterligare skyldigheter förhindras. Ingenting i denna förordning hindrar leverantörer av onlineplattformar som omfattas av det undantaget från att på frivillig basis inrätta ett system som uppfyller en eller flera av dessa skyldigheter.

(58) Tjänstemottagarna bör enkelt och effektivt kunna bestrida vissa beslut av leverantörer av onlineplattformar – gällande innehålls olaglighet eller dess oförenlighet med de allmänna villkoren – som påverkar dem negativt. Därför bör leverantörer av onlineplattformar åläggas att tillhandahålla interna system för hantering av klagomål som uppfyller vissa villkor som syftar till att säkerställa att systemen är lättillgängliga och leder till snabba, icke-diskriminerande, icke godtyckliga samt rättvisa resultat, och blir föremål för mänsklig granskning om automatiserade metoder används. Sådana system bör göra det möjligt för alla tjänstemottagare att lämna in klagomål och bör inte fastställa formella krav, såsom hänvisning till specifika, relevanta rättsliga bestämmelser eller avancerade rättsliga förklaringar. Tjänstemottagare som har lämnat in en anmälan via den anmälnings- och åtgärdsmechanism som föreskrivs i denna förordning eller genom anmälningsmekanismen för innehåll som strider mot leverantören av onlineplattformars allmänna villkor bör ha rätt att använda klagomålsmekanismen för att bestrida det beslut som leverantören av onlineplattformar fattat om deras anmälningar, även när de anser att den åtgärd som vidtagits av leverantören inte var tillräcklig. Det bör vara möjligt att lämna in ett klagomål om upphävande av de bestridda besluten i minst sex månader, räknat från den tidpunkt då leverantören av onlineplattformar informerade tjänstemottagaren om beslutet.

(59) Dessutom bör det ges möjlighet att interagera i god tro för att lösa sådana tvister utanför domstol, även tvister som inte kunnat lösas på ett tillfredsställande sätt genom de interna systemen för hantering av klagomål, av certifierade organ som har det oberoende, de resurser och den sakkunskap som krävs för att de ska kunna utföra sin verksamhet på ett rättvist, snabbt och kostnadseffektivt sätt. Oberoendet för tvistlösningsorgan utanför domstol bör säkerställas även när det gäller de fysiska personer som ansvarar för att lösa tvister, bland annat genom regler om intressekonflikter. De avgifter som tas ut av organ för tvistlösning utanför domstol bör vara rimliga, tillgängliga, attraktiva, billiga för konsumenter och proportionella, och avgöras från fall till fall. Om ett organ för tvistlösning utanför domstol certifieras av den behöriga samordnaren för digitala tjänster bör certifieringen vara giltig i samtliga medlemsstater. Leverantörer av onlineplattformar bör kunna vägra att delta i förfaranden för tvistlösning utanför domstol enligt denna förordning, om samma tvist – särskilt när det gäller den berörda informationen och skälen för att fatta det bestridda beslutet, effekterna av beslutet och de grunder som åberopats för att bestrida beslutet – redan har lösts av eller redan är föremål för ett pågående förfarande vid den behöriga domstolen eller vid ett annat behörigt organ för tvistlösning utanför domstol. Tjänstemottagare bör kunna välja mellan den interna klagomålsmekanismen, tvistlösning utanför domstol och möjligheten att när som helst inleda rättsliga förfaranden. Eftersom resultatet av förfarandet för tvistlösning utanför domstol inte är bindande bör parterna inte hindras från att inleda rättsliga förfaranden avseende samma tvist. Möjligheterna att bestrida beslut från leverantörer av onlineplattformar på detta sätt bör inte på något sätt påverka möjligheten att söka rättslig prövning i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, och bör därmed inte påverka möjligheten att utöva rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan. Bestämmelserna i denna förordning om tvistlösning utanför domstol bör inte ålägga medlemsstaterna att inrätta sådana organ för tvistlösning utanför domstol.

- (60) Vid avtalstvister mellan konsumenter och företag gällande inköp av varor eller tjänster säkerställer direktiv 2013/11/EU att unionens konsumenter och företag i unionen har tillgång till kvalitetscertifierade alternativa tvistlösningsorgan. I detta avseende bör det klargöras att reglerna om tvistlösning utanför domstol i denna förordning inte påverkar tillämpningen av det direktivet, inbegripet konsumenternas rätt enligt det direktivet att när som helst dra sig ur förfarandet om de är missnöjda med hur förfarandet genomförs eller fungerar.

(61) Åtgärder mot olagligt innehåll kan vidtas snabbare och mer tillförlitligt om leverantörer av onlineplattformar vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anmälningar som lämnas in av betrodda anmälare, som agerar inom sitt särskilda sakkunskapsområde, genom de anmälnings- och åtgärdsmekanismer som krävs enligt denna förordning prioriteras, utan att det påverkar kravet att behandla och fatta beslut om alla anmälningar som lämnas in inom ramen för dessa mekanismer på ett snabbt, aktsamt och icke godtyckligt sätt. Statusen som betrodd anmälare bör tilldelas av samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där sökanden är etablerad och bör erkännas av alla leverantörer av onlineplattformar som omfattas av denna förordning. Statusen som betrodd anmälare bör endast tilldelas enheter, och inte individer, som bland annat har visat att de har särskild sakkunskap och kompetens när det gäller att bekämpa olagligt innehåll och att de arbetar aktsamt, korrekt och objektivt. Sådana enheter kan vara offentliga, till exempel för terrorisminnehåll enheter för anmälan av internetinnehåll vid nationella brottsbekämpande myndigheter eller Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), eller vara icke-statliga organisationer och privata eller halvoffentliga organ, såsom de organisationer som ingår i INHOPE-nätverket för telefonjourer för rapportering av material med sexuella övergrepp mot barn och organisationer som har åtagit sig att anmäla olagliga rasistiska och främlingsfientliga uttryck online. För att inte minska mervärdet av en sådan mekanism bör det totala antalet betrodda anmälare som tilldelas denna status i enlighet med denna förordning vara begränsat. I synnerhet uppmuntras branschorganisationer som företräder sina medlemmars intressen att ansöka om status som betrodda anmälare, utan att det påverkar privata enheters eller enskilda personers rätt att ingå bilaterala avtal med leverantörer av onlineplattformar.

- (62) Betrodda anmälare bör offentliggöra lättbegripliga och detaljerade rapporter om anmälningar som lämnats in i enlighet med denna förordning. Dessa rapporter bör innehålla information om till exempel antalet anmälningar som kategoriserats av värdtjänstleverantören, typen av innehåll och de åtgärder som leverantören vidtagit. Under förutsättning att betrodda anmälare har visat sakkunskap och kompetens kan behandlingen av anmälningar som lämnats in av betrodda anmälare förväntas bli mindre betungande och därför snabbare än anmälningar som lämnats in av andra tjänstemottagare. Den genomsnittliga behandlingstiden kan dock variera beroende på faktorer som typen av olagligt innehåll, anmälningarnas kvalitet och de faktiska tekniska förfaranden som införts för att lämna in sådana anmälningar.

I uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet från 2016 fastställs till exempel ett riktmärke för de deltagande företagen när det gäller den tid som krävs för att behandla giltiga anmälningar för avlägsnande av olaglig hatpropaganda, men behandlingstiden för andra typer av olagligt innehåll kan variera avsevärt, beroende på specifika fakta och omständigheter och vilken typ av olagligt innehåll det rör sig om. För att undvika missbruk av statusen som betrodd anmälare bör det vara möjligt att tillfälligt upphäva denna status när en samordnare för digitala tjänster i etableringslandet har inlett en utredning av legitima skäl. Reglerna om betrodda anmälare i den här förordningen bör inte tolkas så att de hindrar leverantörer av onlineplattformar från att på liknande sätt behandla anmälningar som lämnats in av enheter eller individer som inte har tilldelats status som betrodda anmälare enligt denna förordning eller från att på annat sätt samarbeta med andra enheter, i enlighet med tillämplig rätt, inbegripet denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794¹. Reglerna i den här förordningen bör inte hindra leverantörer av onlineplattformar från att använda en sådan betrodd anmälare eller liknande mekanismer för att snabbt och tillförlitligt vidta åtgärder mot innehåll som är oförenligt med deras allmänna villkor, särskilt mot innehåll som är skadligt för sårbara tjänstemottagare, såsom minderåriga.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (63) Missbruk av onlineplattformar genom att ofta tillhandahålla uppenbart olagligt innehåll eller genom att ofta lämna in uppenbart ogrundade anmälningar eller klagomål inom ramen för de mekanismer respektive system som inrättas genom denna förordning, undergräver förtroendet och skadar de berörda parternas rättigheter och legitima intressen. Det finns därför ett behov av att införa lämpliga, proportionella och effektiva skyddsåtgärder mot sådant missbruk, med respekt för alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, inbegripet tillämpliga grundläggande rättigheter och friheter enligt stadgan, i synnerhet yttrandefriheten. Information bör betraktas som uppenbart olagligt innehåll och anmälningar eller klagomål bör betraktas som uppenbart ogrundade om det är uppenbart för en lekman, utan någon ingående analys, att innehållet är olagligt respektive att anmälningarna eller klagomålen är ogrundade.

- (64) Under särskilda omständigheter bör leverantörer av onlineplattformar tillfälligt avbryta sin relevanta verksamhet med avseende på den person som ägnar sig åt oegentligt beteende. Detta påverkar inte friheten för leverantörer av onlineplattformar att fastställa sina allmänna villkor och införa strängare åtgärder när det gäller uppenbart olagligt innehåll i anknytning till allvarliga brott, däribland material med sexuella övergrepp mot barn. Av transparens skull bör denna möjlighet anges tydligt och tillräckligt detaljerat i onlineplattformarnas allmänna villkor. De beslut som fattas av leverantörer av onlineplattformar i detta avseende bör alltid kunna prövas och de bör stå under tillsyn av den behöriga samordnaren för digitala tjänster. Leverantörer av onlineplattformar bör innan de fattar beslut om tillfälligt avbrott skicka en föregående varning, som bör innehålla skälen till det eventuella avbrottet och möjligheterna att överklaga det beslut som fattas av leverantören av onlineplattformen. När leverantörer av onlineplattformar fattar beslut om tillfälligt avbrott bör de skicka motiveringar i enlighet med de regler som anges i denna förordning. Reglerna om missbruk i denna förordning bör inte hindra leverantörer av onlineplattformar från att vidta andra åtgärder för att ta itu med tillhandahållande av olagligt innehåll från tjänstemottagarnas sida eller annat missbruk av deras tjänster, inbegripet i form av överträdelser av deras allmänna villkor, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt. Dessa regler påverkar inte en eventuell möjlighet att hålla personer inblandade i missbruk ansvariga, inbegripet för skador, som föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

- (65) Med tanke på de särskilda ansvarsområdena och skyldigheterna för leverantörer av onlineplattformar bör de omfattas av transparensrapporteringskyldigheter, som är tillämpliga utöver de transparensrapporteringskyldigheter som är tillämpliga på alla leverantörer av förmedlingstjänster enligt denna förordning. För att fastställa huruvida onlineplattformar och onlinesökmotorer kan vara mycket stora onlineplattformar respektive mycket stora onlinesökmotorer som omfattas av vissa ytterligare skyldigheter enligt denna förordning, bör onlineplattformarnas och onlinesökmotorernas transparensrapporteringskyldigheter omfatta vissa skyldigheter som rör offentliggörande och vidarebefordran av information om det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen.
- (66) För att säkerställa transparens och för att möjliggöra granskning av beslut om innehållsmoderering av leverantörerna av onlineplattformar och övervakning av spridningen av olagligt innehåll online bör kommissionen upprätthålla och offentliggöra en databas som innehåller beslut och motiveringar från leverantörer av onlineplattformar när de avlägsnar eller på annat sätt begränsar tillgången och åtkomsten till information. För att fortlöpande hålla databasen uppdaterad bör leverantörerna av onlineplattformar, i ett standardformat, lämna in besluten och motiveringarna utan onödigt dröjsmål efter antagandet av beslutet, för att möjliggöra realtidsuppdateringar om detta är tekniskt möjligt och står i proportion till den berörda onlineplattformens resurser. Den strukturerade databasen bör göra det möjligt att få tillgång till och söka efter relevant information, särskilt när det gäller den typ av påstått olagligt innehåll som det rör sig om.

- (67) Mörka mönster i onlineplattformarnas onlinegränssnitt är metoder som avsevärt snedvrider eller försämrar, antingen avsiktligt eller i praktiken, tjänstemottagarnas möjlighet att fatta självständiga och välgrundade beslut eller val. Dessa metoder kan användas för att förmå tjänstemottagarna att ägna sig åt oönskade beteenden eller fatta oönskade beslut som får negativa konsekvenser för dem. Leverantörer av onlineplattformar bör därför förbjudas att vilseleda eller puffa tjänstemottagare och att förvränga eller undergräva tjänstemottagarnas oberoende, beslutsfattande eller val via strukturen, utformningen eller funktionen hos ett onlinegränssnitt eller en del av detta. Detta bör omfatta, men inte vara begränsat till, exploaterande konstruktionsval som får tjänstemottagaren att agera på ett sätt som gynnar leverantören av onlineplattformar, men som kanske inte ligger i mottagarens intresse, genom att valen presenteras på ett icke-neutralt sätt, bland annat genom att ge vissa alternativ en mer framträdande position genom synliga, hörbara eller andra inslag när tjänstemottagaren uppmanas att fatta ett beslut.

Det bör också omfatta att vid upprepade tillfällen begära att tjänstemottagaren ska göra ett val när ett sådant val redan har gjorts, göra förfarandet för att avbryta en tjänst betydligt krångligare än att anmäla sig till den, eller göra vissa val svårare eller mer tidskrävande än andra, göra det orimligt svårt att avbryta köp eller logga ut från en viss onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, och vilseleda tjänstemottagarna genom att puffa dem till beslut om transaktioner, eller genom standardinställningar som är mycket svåra att ändra, och på så sätt snedvrider tjänstemottagarens beslutsfattande på ett orimligt sätt, så att tjänstemottagarnas oberoende, beslutsfattande och val förvrängs och undergrävs. Regler som förhindrar mörka mönster bör dock inte tolkas som att de hindrar leverantörer från att interagera direkt med tjänstemottagare och erbjuda dem nya eller kompletterande tjänster. Legitima metoder, till exempel när det gäller annonsering, som är förenliga med unionsrätten bör inte i sig betraktas som mörka mönster. Dessa regler om mörka mönster bör tolkas som att de omfattar förbjudna metoder som omfattas av denna förordning i den mån dessa metoder inte redan omfattas av direktiv 2005/29/EG eller förordning (EU) 2016/679.

- (68) Annonsering online spelar en viktig roll i onlinemiljön, bland annat när det gäller tillhandahållandet av onlineplattformar, där tillhandahållandet av tjänsten ibland, helt eller delvis, ersätts direkt eller indirekt genom annonseringsintäkter. Annonsering online kan bidra till betydande risker, från annonser som i sig utgör olagligt innehåll till att bidra till ekonomiska incitament för publicering eller utbredning av olagligt eller på andra sätt skadligt innehåll och agerande på nätet, eller diskriminerande presentation av annonser som påverkar medborgarnas lika behandling och möjligheter. Utöver de krav som följer av artikel 6 i direktiv 2000/31/EG bör leverantörer av onlineplattformar därför vara skyldiga att se till att tjänstemottagarna har viss individualiserad information som behövs för att förstå när och för vems räkning annonsen presenteras. De bör säkerställa att informationen är framträdande, inbegripet genom standardiserade visuella märken eller ljudmärken, klart identifierbar och otvetydig för en genomsnittlig tjänstemottagare, och anpassad till arten av den enskilda tjänstens onlinegränssnitt. Dessutom bör tjänstemottagarna ha information – direkt tillgänglig från det onlinegränssnitt där annonsen presenteras – om de viktigaste parametrar som används för att fastställa att en specifik annons presenteras för dem, med meningsfulla förklaringar av den logik som används för detta ändamål, inbegripet när detta grundar sig på profilering.

Sådana förklaringar bör inbegripa information om den metod som använts för att presentera annonsen – exempelvis om det rör sig om kontextuell eller annan typ av annonsering – och, i tillämpliga fall, de huvudsakliga profileringskriterier som använts; de bör också informera mottagaren om alla medel som står till deras förfogande för att ändra sådana kriterier. Kraven i denna förordning om tillhandahållande av information om annonsering påverkar inte tillämpningen av relevanta bestämmelser i förordning (EU) 2016/679, särskilt de som rör rätten att göra invändningar, automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering, och särskilt behovet av att inhämta den registrerades samtycke innan personuppgifter behandlas för riktad annonsering. Kraven i den här förordningen påverkar inte heller bestämmelserna i direktiv 2002/58/EG, särskilt bestämmelserna om lagring av information i terminalutrustning och tillgång till information som lagras där. Slutligen kompletterar den här förordningen tillämpningen av direktiv 2010/13/EU, som föreskriver åtgärder för att göra det möjligt för användare att uppge audiovisuella kommersiella meddelanden i användargenererade videor. Den kompletterar också de skyldigheter för näringsidkare angående tillhandahållande av kommersiella meddelanden som följer av direktiv 2005/29/EG.

- (69) Om tjänstemottagare får annonser presenterade för sig som bygger på målinriktade tekniker optimerade för att matcha deras intressen och potentiellt appellera till deras sårbarheter, kan detta få särskilt allvarliga negativa effekter. I vissa fall kan manipulativa tekniker påverka hela grupper negativt och öka de samhälleliga skadorna, till exempel genom att bidra till desinformationskampanjer eller genom att diskriminera vissa grupper. Onlineplattformar är särskilt känsliga miljöer för sådana metoder, och de utgör en större samhällsrisk. Följaktligen bör leverantörer av onlineplattformar inte presentera annonser som bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679, med användning av särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9.1 i den förordningen, inbegripet genom att använda profileringskategorier baserade på de särskilda kategorierna. Detta förbud påverkar inte skyldigheterna för leverantörer av onlineplattformar eller andra tjänsteleverantörer eller annonsörer som deltar i spridningen av annonserna enligt unionsrätten om skydd av personuppgifter.

- (70) En central del av en onlineplattformens verksamhet är det sätt på vilket information prioriteras och presenteras i dess onlinegränssnitt för att underlätta och optimera tillgången till information för tjänstemottagarna. Detta görs till exempel genom att algoritmiskt föreslå, rangordna och prioritera information, särskilja den med hjälp av text eller andra visuella representationer eller på annat sätt kuratera information som tillhandahålls av mottagarna. Sådana rekommendationssystem kan ha en betydande inverkan på mottagarnas möjlighet att hämta och interagera med information online, bland annat när det gäller att underlätta sökningar efter relevant information för tjänstemottagarna och bidra till en förbättrad användarupplevelse. De spelar också en viktig roll för att förstärka vissa budskap, sprida information och stimulera onlinebeteende. Onlineplattformarna bör därför konsekvent säkerställa att mottagarna av deras tjänst har informerats på lämpligt sätt om hur rekommendationssystem påverkar det sätt på vilket information visas och att de kan påverka hur information presenteras för dem. De bör tydligt presentera parametrarna för sådana rekommendationssystem på ett lättbegripligt sätt för att säkerställa att tjänstemottagarna förstår hur information prioriteras för dem. De parametrarna bör omfatta åtminstone de viktigaste kriterierna för att fastställa den information som föreslås tjänstemottagaren och skälen till deras respektive betydelse, inbegripet när information prioriteras på grundval av profilering och deras onlinebeteende.

(71) Skyddet av minderåriga är ett viktigt politiskt mål för unionen. En onlineplattform kan anses vara tillgänglig för minderåriga när dess allmänna villkor tillåter minderåriga att använda tjänsten, när dess tjänst är riktad till eller till övervägande del används av minderåriga, eller om leverantören på annat sätt är medveten om att vissa av tjänstemottagarna är minderåriga, till exempel genom att den redan, för andra ändamål, behandlar personuppgifter från tjänstemottagare som avslöjar deras ålder. Leverantörer av onlineplattformar som används av minderåriga bör vidta lämpliga och proportionella åtgärder för att skydda minderåriga, till exempel genom att utforma sina onlinegränssnitt eller delar av dem med största möjliga integritet, trygghet och säkerhet för minderåriga som standard när så är lämpligt eller genom att anta standarder för skydd av minderåriga, eller följa uppförandekoder för att skydda minderåriga. De bör beakta bästa praxis och tillgänglig vägledning, såsom den som ges i kommissionens meddelande Ett digitalt decennium för barn och ungdomar: den nya europeiska strategin för ett bättre internet för barn (BIK+). Leverantörer av onlineplattformar bör inte presentera annonser som bygger på profilering med hjälp av tjänstemottagarens personuppgifter när de med rimlig säkerhet är medvetna om att tjänstemottagaren är minderårig. I enlighet med förordning (EU) 2016/679, särskilt principen om uppgiftsminimering enligt artikel 5.1 c i den förordningen, bör detta förbud inte leda till att leverantören av onlineplattformen bevarar, förvärvar eller behandlar fler personuppgifter än den redan har för att bedöma om tjänstemottagaren är minderårig. Denna skyldighet bör därför inte uppmuntra leverantörer av onlineplattformar att samla in uppgifter om tjänstemottagarens ålder innan de används. Detta bör inte påverka tillämpningen av unionsrätten om skydd av personuppgifter.

- (72) För att bidra till en säker, tillförlitlig och öppen onlinemiljö för konsumenter, liksom för andra berörda parter såsom konkurrerande näringsidkare och innehavare av immateriella rättigheter, och för att avskräcka näringsidkare från att sälja produkter eller tjänster i strid med tillämpliga regler, bör onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare säkerställa att sådana näringsidkare är spårbara. Näringsidkaren bör därför vara skyldig att tillhandahålla viss väsentlig information till leverantörerna av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, bland annat för att dela information om produkter eller erbjuda produkter. Detta krav bör också vara tillämpligt på näringsidkare som delar information om produkter eller tjänster för varumärkens räkning, på grundval av underliggande avtal. De leverantörerna av onlineplattformar bör lagra all information på ett säkert sätt under hela löptiden för deras avtalsförhållande med näringsidkaren och sex månader därefter, så att eventuella krav mot näringsidkaren eller förelägganden som rör näringsidkaren kan uppfyllas.

Denna skyldighet är nödvändig och proportionell, så att offentliga myndigheter och privata parter med ett legitimt intresse kan få tillgång till informationen, i enlighet med tillämplig rätt, däribland rätt om skydd av personuppgifter, inbegripet genom de förelägganden om att tillhandahålla information som avses i denna förordning. Denna skyldighet påverkar inte eventuella skyldigheter att bevara visst innehåll under längre perioder, på grundval av annan unionsrätt eller nationell lagstiftning, i överensstämmelse med unionsrätten. Utan att det påverkar definitionen i denna förordning bör alla näringsidkare, oavsett om de är en fysisk eller en juridisk person, som identifierats på grundval av artikel 6a.1 b i direktiv 2011/83/EU och artikel 7.4 f i direktiv 2005/29/EG, vara spårbara när de erbjuder en produkt eller tjänst via en onlineplattform. Enligt direktiv 2000/31/EG är alla leverantörer av informationssamhällets tjänster skyldiga att tillse att det för tjänstemottagare och behöriga myndigheter ska vara möjligt att enkelt, direkt och stadigvarande ha tillgång till viss information som gör det möjligt att identifiera alla leverantörer. De spårbarhetskrav för leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, som fastställs i denna förordning påverkar inte tillämpningen av rådets direktiv (EU) 2021/514¹, som eftersträvar andra legitima mål av allmänt intresse.

¹ Rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L 104, 25.3.2021, s. 1).

- (73) För att säkerställa en effektiv och adekvat tillämpning av denna skyldighet utan att det medför några oproportionella bördor bör leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare göra sitt bästa för att bedöma tillförlitligheten hos den information som tillhandahålls av de berörda näringsidkarna, särskilt genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser och onlinegränssnitt, såsom nationella handelsregister och systemet för utbyte av information om mervärdesskatt, eller begära att de berörda näringsidkarna tillhandahåller tillförlitliga styrkande handlingar, såsom kopior av identitetshandlingar, bestyrkta utdrag från betalkonton, företagscertifikat och handelsregisterintyg. För att fullgöra denna skyldighet får de också använda andra källor som är tillgängliga för användning på distans och som erbjuder en liknande grad av tillförlitlighet. De berörda leverantörerna av onlineplattformar bör dock inte vara skyldiga att genomföra onödigt utförliga eller kostsamma undersökningar online eller utföra oproportionella kontroller på plats. Det bör inte heller antas att de leverantörer som har gjort sitt bästa, i enlighet med kraven i denna förordning, garanterar att informationen till konsumenter eller andra berörda parter är tillförlitlig.

(74) Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare bör utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt relevant unionsrätt, särskilt de krav som anges i artiklarna 6 och 8 i direktiv 2011/83/EU, artikel 7 i direktiv 2005/29/EG, artiklarna 5 och 6 i direktiv 2000/31/EG och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG¹. I detta syfte bör berörda leverantörer av onlineplattformar göra sitt bästa för att bedöma huruvida de näringsidkare som använder deras tjänster har laddat upp fullständig information på deras onlinegränssnitt, i enlighet med relevant tillämplig unionsrätt. Leverantörerna av onlineplattformar bör säkerställa att produkter eller tjänster inte erbjuds så länge sådan information inte är fullständig. Detta bör inte innebära en skyldighet för de berörda leverantörerna av onlineplattformar att allmänt övervaka de produkter eller tjänster som erbjuds av näringsidkare genom deras tjänster eller en allmän undersökningsplikt, i synnerhet inte att bedöma korrektheten hos den information som näringsidkarna tillhandahåller. Onlinegränssnitten bör vara användarvänliga och lättillgängliga för näringsidkare och konsumenter. Dessutom bör de berörda leverantörerna av onlineplattformar, efter att ha gjort det möjligt för näringsidkaren att erbjuda produkten eller tjänsten, göra rimliga ansträngningar för att genom stickprov kontrollera huruvida de erbjudna produkterna eller tjänsterna har identifierats som olagliga i de officiella, fritt tillgängliga och maskinläsbara onlinedatabaser eller onlinegränssnitt som finns att tillgå i en medlemsstat eller i unionen. Kommissionen bör också uppmuntra produkters spårbarhet genom tekniska lösningar såsom digitalt signerade *Quick Response*-koder (eller *QR-koder*) eller icke-fungibla objekt. Kommissionen bör främja utvecklingen av standarder och, i avsaknad av sådana, marknadslösningar som kan godtas av de berörda parterna.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).

- (75) Med tanke på hur viktiga mycket stora onlineplattformar är, vilket beror på deras räckvidd, särskilt uttryckt i antalet tjänstemottagare, vad gäller underlättande av offentlig debatt, ekonomiska transaktioner och spridning av information, åsikter och idéer till allmänheten samt för att påverka hur mottagare får och förmedlar information online, är det nödvändigt att införa särskilda skyldigheter för leverantörerna av dessa plattformar, utöver de skyldigheter som gäller för alla onlineplattformar. På grund av den avgörande roll som leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer spelar när det gäller att lokalisera och göra information tillgänglig online är det också nödvändigt att införa dessa skyldigheter, i den mån de är tillämpliga, för dessa leverantörer. Dessa ytterligare skyldigheter för leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer är nödvändiga för att hantera dessa frågor av allmänintresse, eftersom det inte finns några alternativa och mindre restriktiva åtgärder som i praktiken skulle leda till samma resultat.

- (76) Mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer kan orsaka samhällsrisker vars omfattning och konsekvenser inte kan jämföras med dem som orsakas av mindre plattformar. Leverantörer av sådana mycket stora onlineplattformar och av sådana mycket stora onlinesökmotorer bör därför uppfylla högsta möjliga standard när det gäller krav på tillbörlig aktsamhet, i proportion till deras samhällseffekter. När antalet aktiva mottagare som en onlineplattform eller aktiva sökmotormottagare som en onlinesökmotor har, beräknat som genomsnittet under en sexmånadersperiod, når en betydande andel av unionens befolkning kan de systemrisker som onlineplattformen eller onlinesökmotorn ger upphov till få oproportionella effekter i unionen. En sådan betydande andel bör anses föreligga om antalet överstiger en operativ tröskel som har fastställts till 45 miljoner personer, dvs. ett antal som motsvarar 10 % av unionens befolkning. Detta operativa tröskelvärde bör hållas uppdaterat och därför bör kommissionen ges befogenhet att vid behov komplettera bestämmelserna i denna förordning genom att anta delegerade akter.
- (77) För att fastställa räckvidden för en viss onlineplattform eller onlinesökmotor är det nödvändigt att fastställa det genomsnittliga antalet aktiva mottagare av varje tjänst separat. Följaktligen bör det genomsnittliga antalet aktiva mottagare per månad för en onlineplattform återspegla alla mottagare som faktiskt interagerar med tjänsten minst en gång under en viss tidsperiod, genom att exponeras för information som sprids på onlineplattformens gränssnitt, till exempel genom att se det eller lyssna på det eller genom att tillhandahålla information, såsom näringsidkare på en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare.

Vid tillämpningen av denna förordning är interaktion inte begränsat till att interagera med information genom att klicka på, kommentera, länka, dela, köpa eller utföra transaktioner på en onlineplattform. Följaktligen sammanfaller begreppet aktiv tjänstemottagare inte nödvändigtvis med begreppet registrerad användare av en tjänst. Vad gäller onlinesökmotorer bör begreppet aktiv tjänstemottagare omfatta dem som ser information på sitt onlinegränssnitt, men inte till exempel ägarna av de webbplatser som indexeras av en onlinesökmotor, eftersom de inte aktivt interagerar med tjänsten. Antalet aktiva mottagare av en tjänst bör omfatta alla unika tjänstemottagare som interagerar med den specifika tjänsten. I detta syfte bör en tjänstemottagare som använder olika onlinegränssnitt – såsom webbplatser eller applikationer, även om tjänsterna är åtkomliga via olika enhetliga webbadresser (URL:er) eller domännamn – om möjligt räknas bara en gång. Begreppet aktiv tjänstemottagare bör dock inte inbegripa tillfällig användning av tjänsten för mottagare hos andra leverantörer av förmedlingstjänster som indirekt tillgängliggör information som innehas av leverantören av onlineplattformar genom att en leverantör av en onlinesökmotor länkar till eller indexerar innehållet. Denna förordning kräver inte heller att leverantörer av onlineplattformar eller onlinesökmotorer utför specifik spårning av enskilda personer online. Om sådana leverantörer kan bortse från automatiserade användare, såsom botten eller skrapor, utan ytterligare behandling av personuppgifter och spårning, får de göra det. Fastställandet av antalet aktiva tjänstemottagare kan påverkas av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen, och kommissionen bör därför ges befogenhet att komplettera bestämmelserna i denna förordning genom att anta delegerade akter för att fastställa metoden för fastställande av aktiva mottagare av en onlineplattform eller aktiva onlinesökmotormottagare, när så är nödvändigt, med hänsyn till tjänstens art och hur tjänstemottagarna interagerar med den.

- (78) Med tanke på de nätverkseffekter som kännetecknar plattformsekonomin kan en onlineplattform eller en onlinesökmotors användarbas snabbt expandera och nå tröskelvärdet för en mycket stor onlineplattform eller en mycket stor onlinesökmotor, med därmed sammanhängande konsekvenser för den inre marknaden. Detta kan vara fallet vid exponentiell tillväxt under en kort tidsperiod eller vid en stor global närvaro och omsättning som gör det möjligt för onlineplattformen eller onlinesökmotorn att fullt ut utnyttja nätverkseffekter och stordriftsfördelar. En hög årsomsättning eller ett högt börsvärde kan i synnerhet vara tecken på snabb skalbarhet när det gäller att nå ut till användare. I dessa fall bör samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen kunna begära mer frekvent rapportering om antalet aktiva tjänstemottagare från leverantören av onlineplattformen eller onlinesökmotorn för att i god tid kunna fastställa vid vilken tidpunkt den plattformen eller sökmotorn bör anses utgöra en mycket stor onlineplattform respektive en mycket stor onlinesökmotor vid tillämpningen av denna förordning.

- (79) Mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer kan användas på ett sätt som starkt påverkar säkerheten online, hur den allmänna opinionen och debatten formas samt onlinehandeln. Det sätt på vilket de utformar sina tjänster optimeras i allmänhet för att gynna deras ofta annonseringsdrivna affärsmodeller, vilket kan leda till samhällsproblem. Effektiv reglering och kontroll av efterlevnaden behövs för att effektivt identifiera och minska riskerna och den samhälleliga och ekonomiska skada som kan uppstå. Enligt denna förordning bör därför leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bedöma de systemrisker som härrör från utformningen, driften och användningen av deras tjänster, liksom från eventuell felaktig användning från tjänstemottagarnas sida, och bör vidta lämpliga motåtgärder, med respekt för grundläggande rättigheter. När leverantörerna fastställer betydelsen av potentiella negativa effekter bör de beakta hur allvarlig den potentiella effekten är och sannolikheten för alla sådana systemrisker. De skulle till exempel kunna bedöma om den potentiella negativa effekten kan beröra ett stort antal personer, dess potentiella oåterkallelighet eller hur svårt det är att åtgärda och återställa situationen såsom den var före den potentiella effekten.

- (80) Fyra kategorier av systemrisker bör bedömas ingående av leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer. En första kategori rör de risker som är förknippade med spridning av olagligt innehåll, såsom spridning av material med sexuella övergrepp mot barn eller olaglig hatpropaganda eller andra typer av missbruk av deras tjänster för brottslig verksamhet, och olaglig verksamhet, såsom försäljning av produkter eller tjänster som är förbjudna enligt unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet farliga eller förfälskade produkter, eller olaglig handel med djur. Sådan spridning eller sådan verksamhet kan till exempel utgöra en betydande systemrisk om tillgången till olagligt innehåll kan utökas snabbt och med stor utbredning genom konton med särskilt stor räckvidd eller andra förstärkningsmetoder. Leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör bedöma risken för spridning av olagligt innehåll oberoende av huruvida informationen också är oförenlig med deras allmänna villkor. Denna bedömning påverkar inte det personliga ansvaret för mycket stora onlineplattformars tjänstemottagare eller ägarna av webbplatser som indexerats av mycket stora onlinesökmotorer för eventuell olaglig verksamhet enligt tillämplig rätt.

- (81) En andra kategori rör tjänstens faktiska eller förutsebara inverkan på utövandet av grundläggande rättigheter som skyddas av stadgan, inbegripet men inte begränsat till människans värdighet, yttrande- och informationsfrihet, inklusive mediernas frihet och mångfald, rätten till privatliv, dataskydd, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och konsumentskydd. Sådana risker kan exempelvis uppstå i samband med utformningen av de algoritmiska system som används av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn eller missbruk av deras tjänster genom inlämning av oskäliga anmälningar eller andra metoder för att tysta åsikter eller hämma konkurrens. Vid bedömningen av riskerna för barnets rättigheter bör leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer beakta till exempel hur lätt det är för minderåriga att förstå tjänstens utformning och funktion samt hur minderåriga genom tjänsten kan exponeras för innehåll som kan skada minderårigas hälsa och deras fysiska, mentala och moraliska utveckling. Sådana risker kan exempelvis uppstå i samband med utformningen av onlinegränssnitt som avsiktligt eller oavsiktligt utnyttjar minderårigas svagheter och oerfarenhet eller som kan orsaka beroendebeteende.
- (82) En tredje riskkategori rör de faktiska eller förutsebara negativa effekterna på demokratiska processer, samhällsdebatten och valprocesser samt den allmänna säkerheten.

- (83) En fjärde riskkategori härrör från liknande farhågor som rör utformning, funktion eller användning, även genom manipulering, av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer med en faktisk eller förutsebar negativ effekt på skyddet av folkhälsan och minderåriga och allvarliga negativa konsekvenser för en persons fysiska och psykiska välbefinnande eller för könsrelaterat våld. Sådana risker kan också härröra från samordnade desinformationskampanjer som rör folkhälsan, eller från utformning av onlinegränssnitt som kan bidra till beroendebeteende hos tjänstemottagarna.

- (84) Vid bedömningen av sådana systemrisker bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer fokusera på de system eller andra inslag som kan bidra till riskerna, inbegripet alla algoritmiska system som kan vara relevanta, särskilt deras rekommendationssystem och system för annonsering, med beaktande av tillhörande datainsamlings- och användningsmetoder. De bör också bedöma huruvida deras allmänna villkor och upprätthållandet av dem är lämpliga, liksom deras processer för innehållsmoderering, tekniska verktyg och anslagna medel. Vid bedömningen av de systemrisker som identifieras i denna förordning bör de leverantörerna också fokusera på information som inte är olaglig men som bidrar till de systemrisker som identifieras i denna förordning. Sådana leverantörer bör därför ägna särskild uppmärksamhet åt hur deras tjänster används för att sprida eller förstärka vilseledande eller bedrägligt innehåll, inbegripet desinformation. Om den algoritmiska förstärkningen av information bidrar till systemriskerna bör de leverantörerna vederbörligen återspegla detta i sina riskbedömningar. Om riskerna lokaliserats eller om det föreligger språkliga skillnader bör de leverantörerna också ta hänsyn till detta i sina riskbedömningar. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör i synnerhet bedöma hur deras tjänsters utformning och funktion samt den avsiktliga och, i många fall, samordnade manipuleringen och användningen av deras tjänster, eller systemiska överträdelser av deras villkor för tjänsten, bidrar till sådana risker. Sådana risker kan exempelvis uppstå genom icke-autentisk användning av tjänsten, såsom skapande av falska konton, användning av botten eller vilseledande användning av en tjänst, och andra automatiserade eller delvis automatiserade beteenden, vilket kan leda till snabb och omfattande spridning till allmänheten av information som utgör olagligt innehåll eller som är oförenlig med de allmänna villkoren för en onlineplattform eller onlinesökmotor och som bidrar till desinformationskampanjer.

- (85) För att möjliggöra att efterföljande riskbedömningar bygger på varandra och visar hur de identifierade riskerna utvecklas, samt för att underlätta undersökningar och åtgärder för efterlevnadskontroll, bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bevara alla styrkande handlingar som rör de riskbedömningar som de har utfört, såsom information om utarbetandet av dessa, underliggande data och data om testningen av deras algoritmiska system.
- (86) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör använda nödvändiga medel för att aktsamt minska de systemrisker som identifierats i riskbedömningarna, med respekt för grundläggande rättigheter. Alla åtgärder som antas bör respektera kraven på tillbörlig aktsamhet i denna förordning och vara rimliga och ändamålsenliga när det gäller att minska de specifika systemrisker som identifierats. De bör vara proportionella mot bakgrund av den ekonomiska kapaciteten hos leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn och behovet att undvika onödiga begränsningar av användningen av deras tjänster, med vederbörlig hänsyn till potentiella negativa effekter på dessa grundläggande rättigheter. De leverantörerna bör särskilt beakta inverkan på yttrandefriheten.

(87) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör inom ramen för sådana riskreducerande åtgärder överväga exempelvis att anpassa varje nödvändig utformning, extrafunktion eller funktion hos sina tjänster, såsom onlinegränssnittets utformning. De bör vid behov anpassa och tillämpa sina allmänna villkor i enlighet med reglerna i denna förordning om allmänna villkor. Andra lämpliga åtgärder skulle kunna vara att anpassa systemen och de interna processerna för innehållsmoderering eller att anpassa beslutsprocesserna och resurserna, inbegripet personal för innehållsmoderering, utbildning för personalen samt lokal sakkunskap. Detta gäller särskilt hur snabbt och med vilken kvalitet som behandlingen av anmälningar sker. I detta avseende fastställs till exempel i uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet från 2016 ett riktmärke på mindre än 24 timmar för att behandla giltiga anmälningar för avlägsnande av olaglig hatpropaganda. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar, särskilt sådana som främst används för spridning av pornografiskt innehåll till allmänheten, bör aktsamt fullgöra alla sina skyldigheter enligt denna förordning med avseende på olagligt innehåll som utgör cybervåld, inbegripet olagligt pornografiskt innehåll, särskilt när det gäller att säkerställa att offren effektivt kan utöva sina rättigheter rörande innehåll som utgör delning av intimt eller manipulerat material utan samtycke genom snabb behandling av anmälningar och avlägsnande av sådant innehåll utan onödigt dröjsmål. Andra typer av olagligt innehåll kan kräva längre eller kortare tidsfrister för behandling av anmälningar, beroende på fakta, omständigheter och typen av olagligt innehåll. De leverantörerna kan också inleda samarbete eller utöka samarbetet med betrodda anmälare och anordna utbildningstillfällen och utbyten med organisationer för betrodda anmälare.

- (88) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör också vara aktsamma i de åtgärder de vidtar för att testa och vid behov anpassa sina algoritmiska system, inte minst sina rekommendationssystem. De kan behöva begränsa de negativa effekterna av individanpassade rekommendationer och korrigera kriterierna i sina rekommendationer. De system för annonsering som används av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer kan också utgöra en katalysator för systemrisk. De leverantörerna bör överväga korrigerande åtgärder, såsom att stoppa annonseringsintäkter för viss information, eller andra åtgärder, till exempel att förbättra synligheten för tillförlitliga informationskällor, eller på ett mer strukturerat sätt anpassa sina system för annonsering. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer kan behöva stärka sina interna processer eller den interna tillsynen över sin verksamhet, i synnerhet vad gäller upptäckten av systemrisk, och genomföra mer frekventa eller riktade riskbedömningar i samband med nya funktioner. I synnerhet när riskerna delas mellan olika onlineplattformar eller onlinesökmotorer bör de samarbeta med andra tjänsteleverantörer, bland annat genom att initiera eller ansluta sig till befintliga uppförandekoder eller andra självreglerande åtgärder. De bör också överväga medvetandehöjande åtgärder, särskilt när riskerna rör desinformationskampanjer.

- (89) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör ta hänsyn till minderårigas bästa när de vidtar åtgärder som gäller exempelvis anpassning av utformningen av sin tjänst och sitt onlinegränssnitt, särskilt när deras tjänster riktar sig till minderåriga eller till övervägande del används av dem. De bör säkerställa att deras tjänster är organiserade på ett sätt som gör det lätt för minderåriga att få tillgång till de mekanismer som föreskrivs i denna förordning, i tillämpliga fall, inbegripet anmälnings-, åtgärds- och klagomålsmekanismer. De bör också vidta åtgärder för att skydda minderåriga från innehåll som kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling och tillhandahålla verktyg som möjliggör villkorad tillgång till sådan information. Vid valet av lämpliga riskreducerande åtgärder kan leverantörerna, när så är lämpligt, beakta bästa praxis i branschen, däribland sådan som fastlagts genom självreglerande samarbete, till exempel uppförandekoder, och bör ta riktlinjerna från kommissionen i beaktande.

- (90) Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör säkerställa att deras strategi för riskbedömning och riskreducering bygger på bästa tillgängliga information och vetenskapliga rön och att de testat sina antaganden på de grupper som påverkas mest av riskerna och de åtgärder de vidtar. I detta syfte bör de, när så är lämpligt, genomföra sina riskbedömningar och utforma sina riskreducerande åtgärder tillsammans med företrädare för tjänstemottagarna, företrädare för grupper som potentiellt påverkas av deras tjänster, oberoende experter och civilsamhällesorganisationer. De bör sträva efter att integrera sådana samråd i sina metoder för riskbedömning och utformning av riskreducerande åtgärder, inbegripet, när så är lämpligt, undersökningar, fokusgrupper, rundabordsamtal och andra samråds- och utformningsmetoder. Vid bedömningen av huruvida en åtgärd är rimlig, proportionell och effektiv bör särskild hänsyn tas till rätten till yttrandefrihet.

(91) I kristider kan leverantörer av mycket stora onlineplattformar omgående behöva vidta vissa specifika åtgärder, utöver åtgärder som de skulle vidta med tanke på sina andra skyldigheter enligt denna förordning. I det avseendet bör en kris anses ha inträffat om extraordinära omständigheter uppstår som kan leda till ett allvarligt hot mot den allmänna säkerheten eller folkhälsan i unionen eller i betydande delar av unionen. Sådana kriser kan uppstå till följd av väpnade konflikter eller terroristdåd, inbegripet hotande konflikter eller terroristdåd, naturkatastrofer som jordbävningar och orkaner, samt pandemier och andra allvarliga gränsöverskridande hot mot folkhälsan. Kommissionen bör på rekommendation av den europeiska nämnden för digitala tjänster (*nämnden*) kunna kräva att leverantörer av mycket stora onlineplattformar och leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer omgående inleder krishantering. Åtgärder som de leverantörerna kan identifiera och överväga att tillämpa kan till exempel omfatta anpassning av processerna för innehållsmoderering och ökade resurser för innehållsmoderering, anpassning av de allmänna villkoren, relevanta algoritmiska system och system för annonsering, ytterligare intensifiering av samarbetet med betrodda anmälare, vidtagande av medvetandehöjande åtgärder och främjande av tillförlitlig information samt anpassning av utformningen av deras onlinegränssnitt. Nödvändiga krav bör fastställas för att säkerställa att sådana åtgärder vidtas mycket snabbt och att krishanteringsmekanismen används endast om och i den utsträckning som detta är absolut nödvändigt och att alla åtgärder som vidtas inom ramen för denna mekanism är effektiva och proportionella, med vederbörlig hänsyn till alla berörda parter rättigheter och legitima intressen. Användningen av mekanismen bör inte påverka tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning, såsom bestämmelserna om riskbedömningar och riskreducerande åtgärder och verkställandet av dessa och bestämmelserna om krisprotokoll.

(92) Med tanke på behovet av att säkerställa oberoende experters kontroll bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer genom oberoende revision hållas ansvariga för att de fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning och, i förekommande fall, eventuella kompletterande åtaganden som görs enligt uppförandekoder och krisprotokoll. För att säkerställa att revisioner utförs på ett ändamålsenligt och effektivt sätt i rätt tid bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer på det sätt som krävs samarbeta med och stödja de organisationer som utför revisionerna, bland annat genom att ge revisorn tillgång till alla relevanta uppgifter och lokaler som krävs för att revisionen ska kunna utföras korrekt, inbegripet, när så är lämpligt, uppgifter som rör algoritmiska system, och genom att besvara muntliga eller skriftliga frågor. Revisorerna bör också kunna använda sig av andra objektiva informationskällor, däribland studier utförda av utvalda forskare. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör inte undergräva utförandet av revisionen. Revisionerna bör utföras i enlighet med bästa praxis i branschen och hög yrkesetik och objektivitet, i förekommande fall med vederbörlig hänsyn till revisionsstandarder och uppförandekoder. Revisorerna bör garantera konfidentialiteten, säkerheten och integriteten för den information, såsom företagshemligheter, som de erhåller när de utför sina uppgifter. Denna garanti bör inte utgöra ett sätt att kringgå tillämpligheten av revisionskyldigheterna i denna förordning. Revisorerna bör ha nödvändig sakkunskap inom riskhantering och teknisk kompetens för att granska algoritmer. De bör vara oberoende så att de kan utföra sina uppgifter på ett lämpligt och tillförlitligt sätt. De bör uppfylla grundläggande krav på oberoende med avseende på att andra tjänster än revision är förbjudna, byte av revisionsföretag och icke resultatbaserade arvoden. Om deras oberoende och tekniska kompetens inte är ställda utom allt tvivel bör de avsäga sig eller avstå från revisionsuppdraget.

- (93) Revisionsberättelsen bör vara välgrundad så att den ger en meningsfull redogörelse för den verksamhet som bedrivits och de slutsatser som dragits. Den bör bidra till att ge underlag till och vid behov föreslå förbättringar av de åtgärder som vidtas av leverantörerna av den mycket stora onlineplattformen och av den mycket stora onlinesökmotorn för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning. Revisionsberättelsen bör, efter mottagandet av revisionsberättelsen, översändas till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, kommissionen och nämnden. Leverantörer bör också utan onödigt dröjsmål efter slutförandet översända var och en av rapporterna om riskbedömningen och de riskreducerande åtgärderna, samt den genomföranderapport från leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller den mycket stora onlinesökmotorn som visar hur de har följt revisionens rekommendationer. Revisionsberättelsen bör innehålla ett revisionsuttalande baserat på de slutsatser som dragits av de revisionsbevis som inhämtats. Ett *positivt uttalande* bör avges om alla uppgifter talar för att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning eller, i tillämpliga fall, eventuella åtaganden som den har gjort enligt en uppförandekod eller ett krisprotokoll, särskilt genom att identifiera, utvärdera och minska de systemriskerna som dess system och tjänster utgör. Ett *positivt uttalande* bör åtföljas av kommentarer om revisorn vill inkludera anmärkningar som inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av revisionen. Ett *negativt uttalande* bör avges om revisorn anser att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn inte uppfyller kraven i denna förordning eller de åtaganden som gjorts. Om det i revisionsuttalandet inte varit möjligt att dra någon slutsats angående specifika element som omfattas av revisionen bör en motivering till varför detta inte varit möjligt ingå i revisionsuttalandet. I tillämpliga fall bör rapporten innehålla en redogörelse av specifika element som inte kunnat granskas och en förklaring till varför de inte kunnat granskas.

- (94) Skyldigheterna att bedöma och reducera risker bör, från fall till fall, ge upphov till ett krav på att leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bedömer och, vid behov, anpassar utformningen av sina rekommendationssystem, till exempel genom att vidta åtgärder för att förebygga eller minimera snedvridningar som leder till diskriminering av personer i utsatta situationer, särskilt när sådan anpassning är i enlighet med dataskyddslagstiftningen och när informationen individanpassas på grundval av de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9 i förordning (EU) 2016/679. Dessutom, och som komplement till de transparenskrav som gäller för onlineplattformar avseende deras rekommendationssystem, bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer konsekvent säkerställa att mottagarna av deras tjänster har andra alternativ som inte bygger på profilering, i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679, för de viktigaste parametrarna i deras rekommendationssystem. Sådana val bör vara direkt tillgängliga från det onlinegränssnitt där rekommendationerna presenteras.

- (95) System för annonsering som används av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer medför särskilda risker och kräver ytterligare offentlig och rättslig tillsyn på grund av deras omfattning och förmåga att rikta sig till och nå tjänstemottagarna på grundval av deras beteende inom och utanför plattformens eller sökmotorns onlinegränssnitt. Mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer bör säkerställa allmänhetens tillgång till datakataloger för annonser som presenteras i deras onlinegränssnitt för att underlätta övervakning och forskning om framväxande risker till följd av spridning av annonsering online, till exempel olagliga annonser eller manipulativ teknik och desinformation med en verklig och förutsebar negativ inverkan på folkhälsan, den allmänna säkerheten, samhällsdebatten, det politiska deltagandet och jämställdheten. Datakatalogerna bör omfatta innehållet i annonser, inbegripet namnet på produkten, tjänsten eller varumärket och annonsens ämne, tillhörande uppgifter om annonsören och den fysiska eller juridiska person som betalade för annonsen, om detta är en annan person, samt om hur annonsen levereras, särskilt när det gäller riktad annonsering. Denna information bör omfatta uppgifter om både riktningskriterier och leveranskriterier, särskilt när annonser levereras till personer i utsatta situationer, såsom minderåriga.

- (96) För att på lämpligt sätt övervaka och bedöma huruvida mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning kan samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen kräva tillgång till eller rapportering av specifika uppgifter, inbegripet uppgifter som rör algoritmer. Ett sådant krav kan till exempel omfatta de uppgifter som krävs för att bedöma de risker och eventuella skador som orsakas av den mycket stora onlineplattformens eller den mycket stora onlinesökmotorns system, uppgifter om noggrannhet, funktion och testning med avseende på algoritmiska system för innehållsmoderering, rekommendationssystem eller system för annonsering, inbegripet, när så är lämpligt, träningsdata och algoritmer, eller uppgifter om processer för och resultat av innehållsmoderering eller av interna system för hantering av klagomål i den mening som avses i denna förordning. Sådana begäranden om tillgång till uppgifter bör inte omfatta begäranden om att förete specifik information om enskilda tjänstemottagare i syfte att fastställa sådana mottagares efterlevnad av annan tillämplig unionsrätt eller nationell rätt. Forskares undersökningar av hur systemrisker online utvecklas och deras allvarlighetsgrad är särskilt viktiga för att överbrygga informationsasymmetrier och inrätta ett motståndskraftigt system för riskreducering samt informera leverantörer av onlineplattformar, leverantörer av onlinesökmotorer, samordnare för digitala tjänster, andra behöriga myndigheter, kommissionen och allmänheten.

(97) Denna förordning utgör därför en ram för tvingande tillgång till uppgifter från mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer för utvalda forskare som är knutna till en forskningsorganisation i den mening som avses i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/790, vilket vid tillämpningen av denna förordning kan inbegripa civilsamhällesorganisationer som primärt bedriver vetenskaplig forskning till stöd för sitt uppdrag i allmänhetens intresse. Alla begäranden om tillgång till uppgifter inom den ramen bör vara proportionella och på lämpligt sätt skydda de mycket stora onlineplattformarnas och de mycket stora onlinesökmotorernas och andra berörda parter, däribland tjänstemottagarnas, rättigheter och legitima intressen, inbegripet skydd av personuppgifter, affärshemligheter och annan konfidentiell information. För att säkerställa att målet med denna förordning uppnås bör dock hänsyn till leverantörernas kommersiella intressen inte leda till en vägran att ge tillgång till uppgifter som krävs för det specifika forskningssyftet till följd av en begäran enligt denna förordning. I detta avseende bör leverantörerna, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943¹, säkerställa lämplig tillgång för forskare, inbegripet, vid behov, genom tekniskt skydd, till exempel genom datamagasiner. Begäranden om tillgång till uppgifter kan till exempel omfatta antalet visningar eller, i förekommande fall, andra typer av tillgång till innehåll för tjänstemottagarna innan det avlägsnas av leverantörerna av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (98) Om uppgifter är allmänt tillgängliga bör sådana leverantörer dessutom inte hindra forskare som uppfyller en lämplig undergrupp av kriterier från att använda dessa uppgifter för forskningsändamål som bidrar till att upptäcka, identifiera och förstå systemrisker. De bör ge sådana forskare tillgång, inbegripet i realtid om det är tekniskt möjligt, till allmänt tillgängliga uppgifter, till exempel om aggregerad interaktion med innehåll från offentliga sidor, offentliga grupper eller offentliga personer, däribland uppgifter om sidexponering och interaktion, såsom antalet reaktioner, delningar och kommentarer från tjänstemottagarna. Leverantörerna av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer bör uppmuntras att samarbeta med forskare och ge bredare tillgång till uppgifter för övervakning av samhällseliga frågor genom frivilliga insatser, bland annat genom åtaganden och förfaranden som överenskommit inom ramen för uppförandekoder eller krisprotokoll. De leverantörerna och forskarna bör ägna särskild uppmärksamhet åt skyddet av personuppgifter och säkerställa att all behandling av personuppgifter är förenlig med förordning (EU) 2016/679. Leverantörer bör anonymisera eller pseudonymisera personuppgifter utom i de fall detta skulle omöjliggöra det forskningssyfte som eftersträvas.

- (99) Med tanke på komplexiteten hos de system som används och de systemriskerna de utgör för samhället bör leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer inrätta en funktion för regelefterlevnad, som bör vara oberoende av de leverantörernas operativa funktioner. Chefen för funktionen för regelefterlevnad bör rapportera direkt till de leverantörernas ledning, inbegripet i frågor som rör bristande efterlevnad av denna förordning. De regelefterlevnadsansvariga som ingår i funktionen för regelefterlevnad bör ha de kvalifikationer och den kunskap, de erfarenheter och den förmåga som krävs för att genomföra åtgärderna och övervaka efterlevnaden av denna förordning inom organisationen för leverantörerna av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer bör säkerställa att funktionen för regelefterlevnad på ett korrekt sätt och i god tid involveras i alla frågor som rör denna förordning, inbegripet i strategin för riskbedömning och riskreducering och i specifika åtgärder samt, i tillämpliga fall, i bedömningen av efterlevnaden av åtaganden som gjorts av de leverantörerna enligt de uppförandekoder och krisprotokoll som de är anslutna till.
- (100) Med tanke på de ytterligare riskerna som är förknippade med deras verksamhet och med hänsyn till deras ytterligare skyldigheter enligt denna förordning bör ytterligare transparenskrav gälla särskilt för mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer, särskilt att utförligt rapportera om de riskbedömningar som gjorts och efterföljande åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning.

(101) Kommissionen bör ha de resurser i fråga om personal, sakkunskap och ekonomiska medel som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning. För att säkerställa tillgången till de resurser som krävs för adekvat tillsyn på unionsnivå enligt denna förordning, och med tanke på att medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en tillsynsavgift från leverantörer som är etablerade på deras territorium med avseende på de uppgifter avseende tillsyn och kontroll av efterlevnad som deras myndigheter utför, bör kommissionen ta ut en tillsynsavgift, vars nivå bör fastställas årligen, för mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer. Det totala beloppet för den årliga tillsynsavgift som tas ut bör fastställas på grundval av de totala kostnader som kommissionen ådrar sig för att utföra sina tillsynsuppgifter enligt denna förordning, enligt en rimlig uppskattning på förhand. Detta belopp bör omfatta kostnader för utövandet av de särskilda befogenheterna och utförandet av de särskilda uppgifterna när det gäller tillsyn, undersökning, kontroll av efterlevnaden och övervakning med avseende på leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer, inbegripet kostnader för att utse mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer eller för att inrätta, underhålla och driva de databaser som avses i denna förordning.

Det bör också omfatta kostnader för att inrätta, underhålla och driva grundläggande informationsinfrastruktur och institutionell infrastruktur för samarbetet mellan samordnarna för digitala tjänster, nämnden och kommissionen, med tanke på att mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer i och med sin storlek och räckvidd har en betydande inverkan på de resurser som behövs för att stödja sådan infrastruktur. Uppskattningen av de totala kostnaderna bör ta hänsyn till tillsynskostnaderna under det föregående året, inklusive, i tillämpliga fall, de kostnader som överstiger den enskilda årliga tillsynsavgift som tagits ut under det föregående året. Externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som härrör från den årliga tillsynsavgiften skulle kunna användas för att finansiera ytterligare personalresurser, såsom kontraktsanställda och utstationerade nationella experter, och andra utgifter i samband med fullgörandet av de uppgifter som anförtrots kommissionen genom denna förordning. Den årliga tillsynsavgift som tas ut från leverantörer av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer bör stå i proportion till tjänstens storlek såsom den återspeglas av antalet aktiva tjänstemottagare i unionen. Dessutom bör den enskilda årliga tillsynsavgiften inte överstiga ett övergripande tak för varje leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer, med beaktande av den ekonomiska kapaciteten hos leverantören av den eller de utsedda tjänsterna.

(102) För att underlätta en effektiv och konsekvent tillämpning av de skyldigheter i denna förordning som kan kräva genomförande med hjälp av tekniska medel är det viktigt att främja frivilliga standarder som omfattar vissa tekniska förfaranden, där branschen kan bidra till att utveckla standardiserade metoder för att hjälpa leverantörer av förmedlingstjänster att efterleva denna förordning, till exempel genom att tillåta inlämning av anmälningar, inbegripet genom gränssnitt för tillämpningsprogram, eller standarder som rör allmänna villkor eller revisioner, eller standarder som gäller interoperabiliteten mellan datakataloger för annonser. Dessutom skulle sådana standarder kunna omfatta standarder för annonsering online, rekommendationssystem, tillgänglighet och skydd av minderåriga online. Det står leverantörer av förmedlingstjänster fritt att anta standarderna, men antagandet av dem innebär inte att det presumeras att denna förordning efterlevs. Genom att tillhandahålla bästa praxis skulle sådana standarder samtidigt särskilt kunna vara användbara för relativt små leverantörer av förmedlingstjänster. Standarderna skulle kunna skilja mellan olika typer av olagligt innehåll eller olika typer av förmedlingstjänster, beroende på vad som är lämpligt.

(103) Kommissionen och nämnden bör uppmuntra utarbetandet av frivilliga uppförandekoder, liksom genomförandet av bestämmelserna i de uppförandekoderna, för att bidra till tillämpningen av denna förordning. Kommissionen och nämnden bör sträva efter att uppförandekoderna tydligt ska definiera naturen av de mål av allmänt intresse som de är avsedda att eftersträva, att de ska innehålla mekanismer för oberoende utvärdering av uppnåendet av dessa mål och att de berörda myndigheternas roll ska vara tydligt definierad. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att undvika negativa effekter på säkerheten, skyddet av privatlivet och av personuppgifter samt förbudet mot att införa allmänna övervakningsskyldigheter. Genomförandet av uppförandekoder bör vara mätbart och omfattas av offentlig tillsyn, men detta bör inte påverka sådana uppförandekoders frivilliga karaktär och berörda parter frihet att besluta om de ska delta. Under vissa omständigheter är det viktigt att mycket stora onlineplattformar samarbetar vid utarbetandet av och följer särskilda uppförandekoder. Ingenting i denna förordning hindrar andra tjänsteleverantörer från att följa samma standarder för tillbörlig aktsamhet, anta bästa praxis och dra nytta av de riktlinjer som tillhandahålls av kommissionen och nämnden genom att följa samma uppförandekoder.

(104) Det är lämpligt att i denna förordning identifiera vissa områden där sådana uppförandekoder bör övervägas. I synnerhet bör det undersökas om riskreducerande åtgärder för specifika typer av olagligt innehåll kan uppnås genom själv- och samregleringsavtal. Ett annat område som bör övervägas är de möjliga negativa effekterna av systemrisker för samhället och demokratin, såsom desinformation eller manipulativ och otillbörlig verksamhet eller eventuella negativa effekter för minderåriga. Detta inbegriper samordnade insatser som syftar till att utöka information, inbegripet desinformation, såsom användning av bottar eller falska konton för att skapa avsiktligt oriktig eller vilseledande information, ibland i syfte att uppnå ekonomisk vinning, vilket är särskilt skadligt för sårbara tjänstemottagare, såsom minderåriga. När det gäller sådana områden kan det förhållandet att en mycket stor onlineplattform eller en mycket stor onlinesökmotor ansluter sig till och efterlever en viss uppförandekod betraktas som en lämplig riskreducerande åtgärd. Om en leverantör av en onlineplattform eller av en onlinesökmotor utan tillräckliga förklaringar vägrar att på kommissionens inbjudan att delta i tillämpningen av en sådan uppförandekod skulle detta i förekommande fall kunna beaktas vid fastställandet av huruvida onlineplattformen eller onlinesökmotorn har åsidosatt de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Enbart det förhållandet att man deltar i och genomför en viss uppförandekod bör i sig inte innebära att det presumeras att denna förordning efterlevs.

- (105) Uppförandekoderna bör underlätta tillgången till mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, för att underlätta förutsebar användning bland personer med funktionsnedsättning. I synnerhet bör uppförandekoderna säkerställa att information presenteras på ett robust sätt som är möjligt att uppfatta, hantera och begripa, och att formulär och åtgärder som tillhandahålls enligt denna förordning görs tillgängliga på ett sådant sätt att de är lätta att hitta och tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.
- (106) Reglerna om uppförandekoder i denna förordning skulle kunna ligga till grund för redan etablerade självreglerande insatser på unionsnivå, inbegripet produktsäkerhetslöftet, samförståndsavtalet om försäljning av varumärkesförfälskade varor via internet, uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet samt uppförandekoden om desinformation. I synnerhet när det gäller den sistnämnda har uppförandekoden om desinformation stärkts i enlighet med kommissionens vägledning såsom angavs i den europeiska handlingsplanen för demokrati.

- (107) Tillhandahållandet av annonsering online involverar i allmänhet flera aktörer, däribland förmedlingstjänster som kopplar samman utgivare av annonser med annonsörer.
- Uppförandekoder bör stödja och komplettera de transparenskrav avseende annonsering för leverantörer av onlineplattformar, av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som fastställs i denna förordning i syfte att tillhandahålla flexibla och effektiva mekanismer för att underlätta och förbättra efterlevnaden av dessa krav, särskilt när det gäller formerna för överföring av relevant information. Detta bör inbegripa att underlätta överföringen av information om den annonsör som betalar för annonsen är någon annan än den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonsen presenteras i en onlineplattformens onlinegränssnitt. Uppförandekoderna bör också omfatta åtgärder för att säkerställa att meningsfull information om monetarisering av data delas på lämpligt sätt i hela värdekedjan. Att ett brett spektrum av berörda parter deltar bör säkerställa att dessa uppförandekoder får brett stöd, är tekniskt sunda, är effektiva och ger största möjliga användarvänlighet för att säkerställa att transparenskraven fyller sina syften. För att säkerställa uppförandekodernas ändamålsenlighet bör kommissionen inkludera utvärderingsmekanismer vid utarbetandet av uppförandekoderna. När så är lämpligt får kommissionen uppmana Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter eller Europeiska datatillsynsmannen att yttra sig om respektive uppförandekod.

- (108) Utöver krishanteringsmekanismen för mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer kan kommissionen inleda utarbetandet av frivilliga krisprotokoll för att samordna snabba, kollektiva och gränsöverskridande insatser i onlinemiljön. Detta kan vara fallet exempelvis om onlineplattformar missbrukas för att snabbt sprida olagligt innehåll eller desinformation eller om det uppstår ett behov att snabbt sprida tillförlitlig information. Med tanke på den viktiga roll som mycket stora onlineplattformar spelar när det gäller att sprida information i våra samhällen och över gränserna bör leverantörer av sådana plattformar uppmuntras till att utarbeta och tillämpa specifika krisprotokoll. Sådana krisprotokoll bör endast aktiveras under en begränsad tidsperiod, och de åtgärder som antas bör också begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att hantera de extraordinära omständigheterna. Dessa åtgärder bör vara förenliga med denna förordning och bör inte innebära en allmän skyldighet för de deltagande leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer att övervaka den information som de överför eller lagrar, eller att aktivt söka efter fakta eller omständigheter som tyder på olagligt innehåll.

(109) För att säkerställa adekvat tillsyn och efterlevnadskontroll av de skyldigheter som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna utse minst en myndighet med uppgift att utöva tillsyn över tillämpningen och kontrollera efterlevnaden av denna förordning, utan att det påverkar möjligheten att utse en befintlig myndighet och utan att det påverkar dess rättsliga form i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna bör dock kunna anförtro mer än en behörig myndighet särskilda uppgifter och befogenheter för tillsyn eller efterlevnadskontroll när det gäller tillämpningen av denna förordning, till exempel för specifika sektorer där även befintliga myndigheter kan anförtros dessa uppgifter och befogenheter, såsom tillsynsmyndigheter för elektronisk kommunikation, tillsynsmyndigheter för medier eller konsumentskyddsmyndigheter, som återspeglar deras nationella konstitutionella, organisatoriska och administrativa struktur. När de utför sina uppgifter bör alla behöriga myndigheter bidra till att målen för denna förordning uppnås, nämligen en väl fungerande inre marknad för förmedlingstjänster där de harmoniserade reglerna för en säker, förutsebar och förtroendeskapande onlinemiljö som främjar innovation, särskilt de krav på tillbörlig aktsamhet som gäller för olika kategorier av leverantörer av förmedlingstjänster, är föremål för effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll, i syfte att säkerställa att de grundläggande rättigheterna i stadgan, inbegripet principen om konsumentskydd, skyddas på ett effektivt sätt. Denna förordning kräver inte att medlemsstaterna ska ge behöriga myndigheter i uppgift att pröva lagenligheten av specifikt innehåll.

(110) Med tanke på de berörda tjänsternas gränsöverskridande karaktär och det övergripande spektrum av skyldigheter som införs genom denna förordning bör en myndighet som utses för att utöva tillsyn över tillämpningen och vid behov kontrollera efterlevnaden av denna förordning identifieras som samordnare för digitala tjänster i varje medlemsstat. Om mer än en behörig myndighet utses för att utöva tillsyn över tillämpningen och kontrollera efterlevnaden av denna förordning bör endast en myndighet i den medlemsstaten utses till samordnare för digitala tjänster. Samordnaren för digitala tjänster bör fungera som gemensam kontaktpunkt för alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning för kommissionen, nämnden och samordnarna för digitala tjänster i andra medlemsstater samt för andra behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten. I synnerhet om flera behöriga myndigheter anförtros uppgifter enligt denna förordning i en viss medlemsstat bör samordnaren för digitala tjänster samordna och samarbeta med dessa myndigheter i enlighet med den nationella rätt som fastställer deras respektive uppgifter och utan att det påverkar de andra behöriga myndigheternas oberoende bedömning. Även om samordnaren för digitala tjänster inte har någon hierarkiskt överordnad ställning i förhållande till andra behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter, bör denna säkerställa att alla relevanta behöriga myndigheter deltar på ett ändamålsenligt sätt i – och bör i god tid rapportera om deras bedömning inom ramen för – samarbetet om tillsyn och efterlevnadskontroll på unionsnivå. Utöver de särskilda mekanismer som föreskrivs i denna förordning när det gäller samarbete på unionsnivå, bör medlemsstaterna dessutom säkerställa samarbete mellan samordnaren för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter som utsetts på nationell nivå, i tillämpliga fall, genom lämpliga verktyg såsom sammanslagning av resurser, gemensamma arbetsgrupper, gemensamma undersökningar och mekanismer för ömsesidigt bistånd.

(111) Samordnaren för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter som utsetts enligt denna förordning spelar en avgörande roll för att säkerställa att de rättigheter och skyldigheter som fastställs i denna förordning är ändamålsenliga och att dess mål uppnås. Det är därför nödvändigt att säkerställa att dessa myndigheter har de medel som krävs, inbegripet ekonomiska resurser och personalresurser, för att utöva tillsyn över alla leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras behörighet, i alla unionsmedborgares intresse. Med hänsyn till mångfalden av leverantörer av förmedlingstjänster och till att de använder avancerad teknik för att tillhandahålla sina tjänster, är det också mycket viktigt att samordnaren för digitala tjänster och de relevanta behöriga myndigheterna har tillräckligt med personal och experter med specialiserade färdigheter och avancerade tekniska medel och att de självständigt förvaltar ekonomiska resurser för att kunna utföra sina uppgifter. Dessutom bör resursnivån vara anpassad till de leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras behörighet, med avseende på leverantörernas storlek, komplexitet och potentiella samhällseffekter samt räckvidden för deras tjänster i unionen. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att inrätta finansieringsmekanismer baserade på en tillsynsavgift som tas ut från leverantörer av förmedlingstjänster enligt nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten, i den mån den tas ut från leverantörer av förmedlingstjänster som har sitt huvudsakliga etableringsställe i medlemsstaten i fråga, att den är strikt begränsad till vad som är nödvändigt och proportionellt för att täcka kostnaderna för fullgörandet av de uppgifter som tilldelats de behöriga myndigheterna enligt denna förordning, med undantag för de uppgifter som tilldelats kommissionen, och att tillräcklig transparens säkerställs när det gäller uttag och användning av en sådan tillsynsavgift.

(112) De behöriga myndigheter som utsetts enligt denna förordning bör också agera helt oberoende av privata och offentliga organ, utan skyldighet eller möjlighet att begära eller ta emot instruktioner, inbegripet från regeringen, och utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda skyldigheterna att samarbeta med andra behöriga myndigheter, samordnarna för digitala tjänster, nämnden och kommissionen. Å andra sidan bör dessa myndigheters oberoende ställning inte innebära att de, i enlighet med nationella författningar och utan att äventyra uppnåendet av målen i denna förordning, inte kan bli föremål för proportionella ansvarsskyldighetsmekanismer avseende den allmänna verksamhet som utförs av samordnarna för digitala tjänster, såsom deras finansiella utgifter eller deras rapportering till de nationella parlamenten. Kravet på oberoende bör inte heller hindra utövandet av rättslig prövning, eller möjligheten att samråda eller regelbundet utbyta åsikter med andra nationella myndigheter, inbegripet brottsbekämpande myndigheter, krishanteringsmyndigheter eller konsumentskyddsmyndigheter, när så är lämpligt, för att informera varandra om pågående undersökningar, utan att det påverkar utövandet av deras respektive befogenheter.

- (113) Medlemsstaterna kan utse en befintlig nationell myndighet till samordnare för digitala tjänster eller med särskilda uppgifter att utöva tillsyn över tillämpningen och kontrollera efterlevnaden av denna förordning, förutsatt att en sådan utsedd myndighet uppfyller kraven i denna förordning, till exempel när det gäller dess oberoende. Dessutom är medlemsstaterna i princip inte förhindrade att slå samman funktioner inom en befintlig myndighet, i enlighet med unionsrätten. Åtgärder i detta avseende kan bland annat omfatta hinder mot att avsätta ordföranden eller en styrelseledamot i ett kollegialt organ inom en befintlig myndighet innan deras mandat löper ut, enbart på grund av att en institutionell reform har genomförts som innebär en sammanslagning av olika funktioner inom en myndighet, i avsikt att regler som garanterar att sådana avsättningar inte äventyrar dessa ledamöters oberoende och opartiskhet.

- (114) Medlemsstaterna bör ge samordnaren för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter som utsetts enligt denna förordning tillräckliga befogenheter och resurser för att säkerställa en effektiv undersökning och efterlevnadskontroll, i enlighet med de uppgifter som anförtrotts dem. Detta inbegriper behöriga myndigheters befogenhet att anta interimistiska åtgärder i enlighet med nationell rätt i händelse av risk för allvarlig skada. Sådana interimistiska åtgärder, som kan inbegripa förelägganden om att upphöra med eller avhjälpa en viss påstådd överträdelse, bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att allvarlig skada förhindras i avvaktan på det slutliga beslutet. Samordnarna för digitala tjänster bör i synnerhet kunna söka efter och inhämta information som finns på dess territorium, även i samband med gemensamma undersökningar, med vederbörlig hänsyn till att tillsyns- och efterlevnadsåtgärder som gäller en leverantör under en annan medlemsstats jurisdiktion eller under kommissionens jurisdiktion bör antas av samordnaren för digitala tjänster i den andra medlemsstaten, i tillämpliga fall i enlighet med förfarandena för gränsöverskridande samarbete eller, i tillämpliga fall, av kommissionen.
- (115) Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt, i enlighet med unionsrätten och i synnerhet denna förordning och stadgan, fastställa detaljerade villkor och gränser för när deras samordnare för digitala tjänster utövar sina undersökningsbefogenheter och befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll och, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter enligt denna förordning.

(116) Vid utövandet av dessa befogenheter bör de behöriga myndigheterna följa tillämpliga nationella regler om förfaranden och frågor såsom kravet på förhandstillstånd från rättsliga myndigheter för att få tillträde till vissa lokaler och lagstadgad tystnadsplikt. Dessa bestämmelser bör särskilt säkerställa att den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol respekteras, inbegripet rätten till försvar, och rätten till respekt för privatlivet. I detta avseende skulle de garantier som föreskrivs i samband med kommissionens förfaranden enligt denna förordning kunna fungera som en lämplig referenspunkt. Ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande bör garanteras innan ett slutligt beslut fattas, inbegripet de berörda personernas rätt att bli hörda och rätten att få tillgång till handlingar i ärendet, samtidigt som konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemligheter respekteras, liksom skyldigheten att på ett meningsfullt sätt motivera besluten. Detta bör dock inte hindra vidtagandet av åtgärder i vederbörligen motiverade brådskande fall och med förbehåll för lämpliga villkor och förfaranden. Utövandet av befogenheter bör också stå i proportion till bland annat arten av överträdelsen och den totala faktiska eller potentiella skada som orsakats av överträdelsen eller den misstänkta överträdelsen. De behöriga myndigheterna bör beakta alla relevanta fakta och omständigheter i fallet, inbegripet information som samlats in av behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

- (117) Medlemsstaterna bör säkerställa att överträdelser av de skyldigheter som fastställs i denna förordning kan leda till effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, med beaktande av vilken typ av överträdelse det rör sig om, hur allvarlig den är, om den är återkommande och hur länge den pågått, med hänsyn till det allmänintresse som eftersträvas, omfattningen och typen av verksamhet som bedrivs samt den ekonomiska kapaciteten hos den som begått överträdelsen. Sanktionerna bör särskilt ta hänsyn till huruvida leverantören av förmedlingstjänster systematiskt eller återkommande underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning samt, om så är lämpligt, antalet berörda tjänstemottagare, huruvida överträdelsen är avsiktlig eller beror på försumlighet och huruvida leverantören är verksam i flera medlemsstater. Om det i denna förordning föreskrivs ett högsta belopp för böter eller viten bör detta högsta belopp gälla per överträdelse av denna förordning och utan att det påverkar anpassningen av bötes- eller vitesbeloppen för specifika överträdelser. Medlemsstaterna bör säkerställa att föreläggandet av böter eller viten för överträdelser i varje enskilt fall är ändamålsenligt, proportionellt och avskräckande genom att fastställa nationella regler och förfaranden i enlighet med denna förordning, med beaktande av samtliga kriterier avseende de allmänna villkoren för åläggande av böter eller viten.

- (118) För att säkerställa en effektiv kontroll av efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i denna förordning bör enskilda personer eller representativa organisationer kunna lämna in klagomål som rör efterlevnaden av dessa skyldigheter till samordnaren för digitala tjänster på det territorium där de tog emot tjänsten, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna i denna förordning om fördelning av behörighet eller de tillämpliga reglerna om hantering av klagomål i enlighet med nationella principer om god förvaltning. Klagomålen kan ge en tillförlitlig översikt över farhågor om efterlevnaden hos en viss leverantör av förmedlingstjänster och kan också ge samordnaren för digitala tjänster underlag angående eventuella mer övergripande frågor. Samordnaren för digitala tjänster bör involvera andra nationella behöriga myndigheter samt samordnaren för digitala tjänster i en annan medlemsstat och särskilt samordnaren i den medlemsstat där leverantören av förmedlingstjänster är etablerad, om frågan kräver gränsöverskridande samarbete.

- (119) Medlemsstaterna bör säkerställa att samordnarna för digitala tjänster kan vidta åtgärder som är effektiva och proportionella när det gäller att hantera vissa särskilt allvarliga och ihållande överträdelser av denna förordning. Särskilt när dessa åtgärder kan påverka tredje parter rättigheter och intressen, vilket kan vara fallet särskilt när tillgången till onlinegränssnitt begränsas, är det lämpligt att kräva att åtgärderna omfattas av ytterligare skyddsåtgärder. I synnerhet bör tredje parter som potentiellt berörs ges möjlighet att höras, och sådana förelägganden bör endast utfärdas när befogenheter att vidta sådana åtgärder som föreskrivs i andra unionsrättsakter eller nationell rätt inte rimligen är tillgängliga, till exempel för att skydda konsumenters kollektiva intressen, säkerställa ett snabbt avlägsnande av webbsidor som innehåller eller sprider barnpornografi eller förhindra åtkomst till tjänster som används av en tredje part för att göra intrång i en immateriell rättighet.
- (120) Ett sådant föreläggande att förhindra åtkomst bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet med föreläggandet. I detta syfte bör föreläggandet vara tillfälligt och i princip rikta sig till en leverantör av förmedlingstjänster, såsom den berörda värdtjänstleverantören, internetleverantören, domänregistret eller registratören, som har rimliga möjligheter att uppnå detta mål utan att otillbörligt begränsa tillgången till laglig information.

- (121) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om undantag från ansvar enligt denna förordning när det gäller information som överförs eller lagras på begäran av en tjänstemottagare bör en leverantör av förmedlingstjänster hållas ansvarig för skada som tjänstemottagarna lidit till följd av att den leverantören av förmedlingstjänster åsidosatt de skyldigheter som anges i denna förordning. Sådan ersättning bör ske i enlighet med de regler och förfaranden som fastställs i tillämplig nationell rätt och utan att det påverkar andra möjligheter till prövning enligt konsumentskyddsregler.
- (122) Samordnaren för digitala tjänster bör regelbundet offentliggöra, till exempel på sin webbplats, en rapport om den verksamhet som bedrivs enligt denna förordning. I synnerhet bör rapporten offentliggöras i ett maskinläsbart format och innehålla en översikt över mottagna klagomål och uppföljningen av dem, såsom det sammanlagda antalet mottagna klagomål och antalet klagomål som ledde till att en formell undersökning inleddes eller till överföring till andra samordnare för digitala tjänster, utan att hänvisning sker till några personuppgifter. Med tanke på att samordnaren för digitala tjänster också görs uppmärksam på förelägganden om att vidta åtgärder mot olagligt innehåll eller att tillhandahålla information som regleras genom denna förordning genom systemet för informationsutbyte, bör samordnaren för digitala tjänster i sin årsrapport inkludera antalet och kategorierna av sådana förelägganden riktade till leverantörer av förmedlingstjänster som utfärdats av rättsliga och administrativa myndigheter i den egna medlemsstaten.

- (123) För tydlighetens, enkelhetens och ändamålsenlighetens skull bör befogenheten att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av skyldigheterna enligt denna förordning tilldelas de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för leverantören av förmedlingstjänster är beläget, dvs. där leverantören har sitt huvudkontor eller sitt registrerade säte där de huvudsakliga finansiella funktionerna och den operativa ledningen utövas. När det gäller leverantörer som inte är etablerade i unionen men som erbjuder tjänster i unionen och därför omfattas av denna förordning, bör den medlemsstat där dessa leverantörer har utsett sin rättsliga företrädare ha behörighet, med beaktande av funktionen som rättslig företrädare enligt denna förordning. För att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt bör dock alla medlemsstater, eller kommissionen i tillämpliga fall, ha behörighet i fråga om leverantörer som har underlåtit att utse en rättslig företrädare. Denna behörighet får utövas av vilken som helst av de behöriga myndigheterna eller av kommissionen, förutsatt att leverantören inte är föremål för verkställighetsförfaranden avseende samma sakförhållanden som inlets av en annan behörig myndighet eller kommissionen. För att säkerställa att principen *ne bis in idem* respekteras, och framför allt för att undvika att samma överträdelse av de skyldigheter som fastställs i denna förordning bestraffas mer än en gång, bör varje medlemsstat som avser att utöva sin behörighet med avseende på sådana leverantörer utan onödigt dröjsmål underrätta alla andra myndigheter, inbegripet kommissionen, genom det system för informationsutbyte som inrättas för tillämpningen av denna förordning.

(124) Med tanke på den potentiella inverkan av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer och utmaningarna med att effektivt utöva tillsyn över dem behövs särskilda regler för tillsyn och kontroll av efterlevnaden när det gäller dessa leverantörer. Kommissionen bör, med stöd av nationella behöriga myndigheter när så är lämpligt, ansvara för tillsyn och offentlig övervakning av systemfrågor, såsom frågor med stor inverkan på tjänstemottagarnas kollektiva intressen. Kommissionen bör därför ha exklusiva befogenheter att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av de ytterligare skyldigheter att hantera systemrisker som åläggs leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer enligt denna förordning. Kommissionens exklusiva befogenheter bör inte påverka vissa administrativa uppgifter som enligt denna förordning tilldelas de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten, såsom urval av forskare.

(125) Befogenheterna att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av andra skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet än de ytterligare skyldigheter att hantera systemrisker som åläggs leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer enligt denna förordning, bör delas mellan kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna. Å ena sidan kan kommissionen i många fall vara bättre lämpad att hantera systemiska överträdelser som begås av dessa leverantörer, exempelvis sådana som påverkar flera medlemsstater, allvarliga upprepade överträdelser eller sådana som rör underlåtenhet att inrätta effektiva mekanismer som krävs enligt denna förordning. Å andra sidan kan de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för en leverantör av en mycket stor onlineplattform eller av en mycket stor onlinesökmotor är beläget vara bättre lämpade att hantera enskilda överträdelser som begås av dessa leverantörer och som inte ger upphov till några systemiska eller gränsöverskridande problem. Av effektivitetsskäl, för att undvika dubbelarbete och för att säkerställa efterlevnad av principen *ne bis in idem*, bör det vara kommissionens sak att bedöma om den anser det lämpligt att utöva dessa delade befogenheter i ett visst fall, och när den väl har inlett ett förfarande bör medlemsstaterna inte längre ha möjlighet att göra detta. Medlemsstaterna bör ha ett nära samarbete både sinsemellan och med kommissionen, och kommissionen bör ha ett nära samarbete med medlemsstaterna för att säkerställa att det system för tillsyn och kontroll av efterlevnaden som inrättas genom denna förordning fungerar smidigt och effektivt.

- (126) Bestämmelserna i denna förordning om fördelningen av behörighet bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i unionsrätten och nationella bestämmelser om internationell privaträtt beträffande domstols behörighet och tillämplig lag på privaträttens område, såsom förfaranden som inletts av konsumenter vid domstolarna i den medlemsstat där de har hemvist i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten. När det gäller de skyldigheter som genom denna förordning åläggs leverantörer av förmedlingstjänster att informera den utfärdande myndigheten om den verkan som givits förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och förelägganden om att tillhandahålla information, bör reglerna om fördelning av behörighet endast tillämpas på övervakningen av efterlevnaden av dessa skyldigheter, men inte på andra frågor som rör föreläggandet, såsom behörigheten att utfärda föreläggandet.

(127) Med hänsyn till förmedlingstjänsters gränsöverskridande och sektorsövergripande relevans är en hög nivå av samarbete nödvändig för att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning och tillgången till relevant information för utförandet av uppgifter för efterlevnadskontroll genom systemet för informationsutbyte. Samarbetet kan ha olika former beroende på vilka frågor det rör sig om, utan att det påverkar specifika gemensamma undersökningar. Det är under alla omständigheter nödvändigt att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet för en leverantör av förmedlingstjänster informerar andra samordnare för digitala tjänster om frågor, undersökningar och åtgärder som kommer att vidtas gentemot en sådan leverantör. När en behörig myndighet i en medlemsstat förfogar över information som är relevant för en undersökning som genomförs av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten, eller kan samla in sådan information som finns på dess territorium och som de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten inte har tillgång till, bör samordnaren för digitala tjänster i destinationslandet dessutom i god tid bistå samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, bland annat genom att utöva sina undersökningsbefogenheter i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden och stadgan. Den som sådana undersökningsåtgärder riktar sig till bör följa åtgärderna och bör hållas ansvarig vid underlåtenhet att följa dem, och de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten bör kunna förlita sig på den information som samlats in genom ömsesidigt bistånd, för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.

(128) Samordnaren för digitala tjänster i destinationslandet bör kunna begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet vidtar undersökningsåtgärder eller åtgärder för efterlevnadskontroll med avseende på en leverantör som omfattas av dess behörighet, särskilt på grundval av klagomål som mottagits eller bidrag från andra nationella behöriga myndigheter, i tillämpliga fall, eller nämnden i fall som involverar minst tre medlemsstater. En sådan begäran om åtgärder bör grundas på väl underbyggda bevis som visar att det föreligger en påstådd överträdelse som har en negativ inverkan på tjänstemottagarnas kollektiva intressen i medlemsstaten eller som har en negativ inverkan på samhället. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet bör kunna förlita sig på ömsesidigt bistånd eller bjuda in den samordnare för digitala tjänster som lämnar begäran att delta i en gemensam undersökning om ytterligare information behövs för att fatta ett beslut, utan att det påverkar möjligheten att begära att kommissionen ska bedöma ärendet om det finns anledning att misstänka att det kan röra sig om en systemisk överträdelse som begåtts av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor.

(129) Nämnden bör kunna hänskjuta ärendet till kommissionen om det råder oenighet om bedömningarna eller de åtgärder som vidtagits eller föreslagits eller om åtgärder inte har vidtagits i enlighet med denna förordning efter en begäran om gränsöverskridande samarbete eller en gemensam undersökning. Om kommissionen på grundval av den information som gjorts tillgänglig av de berörda myndigheterna anser att de föreslagna åtgärderna, inbegripet den föreslagna bötesnivån, inte kan säkerställa en effektiv kontroll av efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i denna förordning, bör den följaktligen kunna uttrycka sina allvarliga tvivel och begära att den behöriga samordnaren för digitala tjänster gör en ny bedömning av ärendet och vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av denna förordning inom en fastställd tidsperiod. Denna möjlighet påverkar inte kommissionens allmänna skyldighet att övervaka tillämpningen av och vid behov kontrollera efterlevnaden av unionsrätten under Europeiska unionens domstols kontroll i enlighet med fördragen.

(130) För att underlätta gränsöverskridande tillsyn och undersökningar av skyldigheter som föreskrivs i denna förordning som involverar flera medlemsstater, bör samordnarna för digitala tjänster i etableringsländerna genom systemet för informationsutbyte, kunna bjuda in andra samordnare för digitala tjänster till en gemensam undersökning om en påstådd överträdelse av denna förordning. Andra samordnare för digitala tjänster, och andra behöriga myndigheter när så är lämpligt, bör kunna ansluta sig till den undersökning som föreslås av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, såvida inte den sistnämnda anser att ett alltför stort antal deltagande myndigheter kan påverka undersökningens effektivitet med beaktande av den påstådda överträdelsens särdrag och avsaknaden av direkta följder för tjänstemottagarna i dessa medlemsstater. Gemensam undersökningsverksamhet kan inbegripa en rad olika åtgärder som bör samordnas av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet i enlighet med de deltagande myndigheternas möjligheter, såsom samordnade datainsamlingsövningar, sammanslagning av resurser, arbetsgrupper, samordnade begäranden om information eller gemensamma inspektioner av lokaler. Alla behöriga myndigheter som deltar i en gemensam undersökning bör samarbeta med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, inbegripet genom att utöva sina undersökningsbefogenheter inom sitt territorium, i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden. Den gemensamma undersökningen bör avslutas inom en viss tidsram med en slutrapport som tar hänsyn till bidraget från alla deltagande behöriga myndigheter. Nämnden får också, om detta begärs av minst tre samordnare för digitala tjänster i destinationsländerna rekommendera en samordnare för digitala tjänster i etableringslandet att inleda en sådan gemensam undersökning och ge anvisningar om hur den ska organiseras. För att undvika dödlägen bör nämnden kunna hänskjuta ärendet till kommissionen i särskilda fall, inbegripet om samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet vägrar att inleda undersökningen och nämnden inte instämmer i den motivering som lämnats.

- (131) För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning är det nödvändigt att inrätta en oberoende rådgivande grupp på unionsnivå, en europeisk nämnd för digitala tjänster, som bör stödja kommissionen och bidra till samordningen av de åtgärder som utförs av samordnarna för digitala tjänster. Nämnden bör bestå av samordnarna för digitala tjänster, om sådana har utsetts, utan att det påverkar möjligheten för samordnarna för digitala tjänster att bjuda in till sina möten eller utse tillfälliga delegater från andra behöriga myndigheter som anförtrots särskilda uppgifter enligt denna förordning, om detta krävs enligt deras nationella fördelning av uppgifter och behörighet. Om flera deltagare från en medlemsstat deltar bör rösträtten begränsas till en företrädare per medlemsstat.
- (132) Nämnden bör bidra till att uppnå ett gemensamt unionsperspektiv på den konsekventa tillämpningen av denna förordning och samarbetet mellan behöriga myndigheter, bland annat genom att ge råd till kommissionen och samordnarna för digitala tjänster om lämpliga undersökningsåtgärder och åtgärder för efterlevnadskontroll, särskilt gentemot leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer och med beaktande av framför allt friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla tjänster i hela unionen. Nämnden bör också bidra till utarbetandet av relevanta mallar och uppförandekoder och till analysen av framväxande allmänna trender för utvecklingen av digitala tjänster inom unionen, inbegripet genom att utfärda yttranden eller rekommendationer om frågor som rör standarder.

- (133) För det ändamålet bör nämnden kunna anta yttranden, begäranden och rekommendationer riktade till samordnare för digitala tjänster eller andra behöriga nationella myndigheter. Även om det inte är rättsligt bindande bör ett beslut om att avvika från dem motiveras ordentligt och kan komma att beaktas av kommissionen vid bedömningen av den berörda medlemsstatens efterlevnad av denna förordning.
- (134) Nämnden bör sammanföra företrädare för samordnarna för digitala tjänster och eventuella andra behöriga myndigheter under kommissionens ordförandeskap, i syfte att säkerställa en bedömning av de frågor som läggs fram för den i en fullständig europeisk dimension. Med tanke på eventuella övergripande inslag som kan vara relevanta för andra regelverk på unionsnivå bör nämnden, i den utsträckning som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter, tillåtas att samarbeta med andra av unionens organ, byråer och rådgivande grupper med ansvar på områden såsom jämlikhet, inbegripet jämställdhet, icke-diskriminering, dataskydd, elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster, upptäckt och undersökning av bedrägerier som rör tullar som riktar sig mot unionens budget, konsumentskydd eller konkurrensrätt.

- (135) Kommissionen bör genom rollen som ordförande delta i nämndens verksamhet utan rösträtt. Genom rollen som ordförande bör kommissionen se till att dagordningen för mötena fastställs enligt begäranden från styrelsens ledamöter i enlighet med arbetsordningen och i överensstämmelse med nämndens uppgifter enligt denna förordning.
- (136) Med tanke på behovet av att säkerställa stöd för nämndens verksamhet bör nämnden kunna förlita sig på kommissionens och de behöriga nationella myndigheternas sakkunskap och personalresurser. De särskilda operativa arrangemang som rör nämndens interna verksamhet bör specificeras närmare i nämndens arbetsordning.

(137) Med tanke stora onlineplattformars eller mycket stora onlinesökmotorers betydelse i fråga om räckvidd och inverkan, kan deras underlåtenhet att fullgöra de särskilda skyldigheter som är tillämpliga på dem påverka ett stort antal tjänstemottagare i olika medlemsstater och orsaka stora samhällsliga skador, samtidigt som sådana underlåtenheter också kan vara särskilt komplexa att identifiera och hantera. Därför bör kommissionen, i samarbete med samordnarna för digitala tjänster och nämnden, utveckla unionens sakkunskap och kapacitet när det gäller tillsyn över mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer. Kommissionen bör därför kunna samordna och förlita sig på sådana myndigheters sakkunskap och resurser, till exempel genom att på permanent eller tillfällig basis analysera specifika trender eller frågor som uppstår med avseende på en eller flera mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer. Medlemsstaterna bör samarbeta med kommissionen för att utveckla sådan kapacitet, bland annat genom utstationering av personal när så är lämpligt, och för att bidra till skapandet av en gemensam tillsynskapacitet för unionen. För att utveckla unionens sakkunskap och kapacitet kan kommissionen också utnyttja sakkunskapen och kapaciteten hos det observationscentrum för onlineplattformsekonomin som inrättats genom kommissionens beslut av den 26 april 2018 om inrättande av en expertgrupp för observationscentrumet för onlineplattformsekonomin, relevanta expertorgan samt olika kompetenscentrum. Kommissionen kan bjuda in experter med särskild sakkunskap, särskilt utvalda forskare, företrädare för unionens byråer och organ, företrädare för näringslivet, sammanslutningar som företräder användare eller civilsamhället, internationella organisationer, sakkunniga från den privata sektorn samt andra berörda parter.

(138) Kommissionen bör kunna undersöka överträdelser på eget initiativ i enlighet med de befogenheter som föreskrivs i denna förordning, inbegripet genom att begära tillgång till uppgifter, begära information eller genomföra inspektioner, samt genom att utnyttja stöd från samordnarna för digitala tjänster. Om de behöriga nationella myndigheternas tillsyn över enskilda påstådda överträdelser av leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer pekar på systemproblem, såsom problem med stor inverkan på tjänstemottagarnas kollektiva intressen, bör samordnarna för digitala tjänster, på grundval av en vederbörligen motiverad begäran, kunna hänskjuta sådana frågor till kommissionen. En sådan begäran bör åtminstone omfatta alla nödvändiga fakta och omständigheter som ligger till grund för den påstådda överträdelser och dess systemomfattande karaktär. Kommissionen bör beroende på resultatet av sin egen bedömning kunna vidta nödvändiga undersökningsåtgärder och åtgärder för efterlevnadskontroll enligt denna förordning, däribland i förekommande fall inleda en undersökning eller anta interimistiska åtgärder.

(139) För att effektivt kunna utföra sina uppgifter bör kommissionen ha ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller beslutet om att inleda ett förfarande mot leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer. När kommissionen har inlett förfarandet bör de berörda samordnarna för digitala tjänster i etableringsländerna vara förhindrade att utöva sina undersökningsbefogenheter och befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll med avseende på det berörda agerandet av leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn, i syfte att undvika dubbelarbete, inkonsekvenser och risker med avseende på principen *ne bis in idem*. Kommissionen bör dock kunna begära att samordnarna för digitala tjänster lämnar individuella eller gemensamma bidrag till undersökningen. I enlighet med principen om lojalt samarbete bör samordnaren för digitala tjänster göra sitt bästa för att tillmötesgå motiverade och proportionella begäranden från kommissionen i samband med en undersökning. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, liksom nämnden och eventuella andra samordnare för digitala tjänster bör dessutom, där så är relevant, förse kommissionen med all nödvändig information och hjälp så att den kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt, inbegripet information som har samlats in i samband med förfaranden för datainsamling eller åtkomst till data, i den mån den rättsliga grund enligt vilken informationen har samlats in tillåter detta. Kommissionen bör å sin sida hålla samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och nämnden informerade om hur kommissionen utövar sina befogenheter och särskilt när den avser att inleda ett förfarande och utöva sina undersökningsbefogenheter. Dessutom bör kommissionen, när den meddelar de berörda leverantörerna av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer sina preliminära slutsatser, inbegripet eventuella frågor där den har invändningar, också meddela nämnden dessa. Nämnden bör yttra sig över kommissionens invändningar och bedömning, och kommissionen bör beakta detta yttrande i den motivering som ligger till grund för dess slutliga beslut.

- (140) Med tanke på både de särskilda utmaningar som kan uppstå när det gäller att säkerställa efterlevnad för leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer och vikten av att göra detta på ett effektivt sätt, med tanke på deras storlek och inverkan och de skador de kan orsaka, bör kommissionen ha starka undersökningsbefogenheter och befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll så att den kan undersöka, verkställa och övervaka efterlevnaden av reglerna i denna förordning, med full respekt för den grundläggande rätten att höras och att få tillgång till handlingar i ärendet i samband med verkställighetsförfaranden, proportionalitetsprincipen och de berörda parternas rättigheter och intressen.

(141) Kommissionen bör kunna begära den information som krävs för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i denna förordning, i hela unionen. Kommissionen bör i synnerhet ha tillgång till alla relevanta handlingar och uppgifter och all relevant information som behövs för att inleda och genomföra undersökningar och för att övervaka efterlevnaden av de relevanta skyldigheter som fastställs i denna förordning, oavsett vem som innehar handlingarna, uppgifterna eller informationen i fråga, och oavsett form, format, lagringsmedium eller exakt var de lagras. Kommissionen bör genom en vederbörligen motiverad begäran om information direkt kunna kräva att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn i fråga samt varje eventuell annan fysisk eller juridisk person som agerar för ändamål som rör deras handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet och som rimligen kan ha kännedom om information om den misstänkta överträdelsen eller överträdelsen, beroende på vad som är tillämpligt, tillhandahåller alla relevanta bevis och uppgifter och all relevant information. Dessutom bör kommissionen kunna begära all relevant information från offentliga myndigheter, organ eller byråer i medlemsstaten för tillämpningen av denna förordning. Kommissionen bör kunna kräva tillgång till, och genom utövande av undersökningsbefogenheter, såsom begäranden om information eller utfrågningar, förklaringar av, handlingar, uppgifter, information, databaser och algoritmer för relevanta personer, och att med deras samtycke höra fysiska eller juridiska personer som kan ha användbar information och att protokollföra de uttalanden som gjorts med alla tekniska medel. Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra inspektioner som är nödvändiga för att kontrollera efterlevnaden av relevanta bestämmelser i denna förordning. Dessa undersökningsbefogenheter syftar till att komplettera kommissionens möjlighet att be samordnare för digitala tjänster och andra myndigheter i medlemsstaterna om hjälp till exempel med att tillhandahålla information eller utövandet av dessa befogenheter.

- (142) Interimistiska åtgärder kan vara ett viktigt verktyg för att under pågående undersökning säkerställa att den överträdelse som undersöks inte medför någon risk för allvarlig skada för tjänstemottagarna. Detta verktyg är viktigt för att undvika en utveckling som kan vara mycket svår för kommissionen att vända genom ett beslut fattat vid förfarandets slut. Kommissionen bör därför ha befogenhet att införa interimistiska åtgärder genom beslut inom ramen för förfaranden som inletts med sikte på ett eventuellt antagande av ett beslut om bristande efterlevnad. Denna befogenhet bör gälla i fall då kommissionen har gjort ett prima facie-konstaterande att leverantören av en mycket stor onlineplattform eller av en mycket stor onlinesökmotor har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna förordning. Ett beslut om interimistiska åtgärder bör endast vara tillämpligt under en angiven tidsperiod, som antingen upphör när kommissionen har avslutat förfarandet eller omfattar en bestämd period som kan förnyas i den mån detta är nödvändigt och lämpligt.
- (143) Kommissionen bör kunna vidta nödvändiga åtgärder för att övervaka det faktiska genomförandet och fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Sådana åtgärder bör inbegripa möjligheten att utse oberoende externa sakkunniga och revisorer för att bistå kommissionen i denna process, i förekommande fall även från medlemsstaternas behöriga myndigheter, såsom dataskydds- eller konsumentskyddsmyndigheter. När kommissionen utser revisorer bör den säkerställa tillräcklig rotation.

(144) Efterlevnaden av de relevanta skyldigheter som åläggs enligt denna förordning bör kunna verkställas genom böter och viten. Därför bör det även fastställas lämpliga nivåer för böter och viten för bristande fullgörande av skyldigheterna och överträdelser av förfaranderegler, med förbehåll för lämpliga preskriptionsfrister i enlighet med proportionalitetsprincipen och principen *ne bis in idem*. Kommissionen och de berörda nationella myndigheterna bör samordna sina åtgärder för efterlevnadskontroll för att säkerställa att dessa principer respekteras. I synnerhet bör kommissionen beakta eventuella böter och viten som åläggs samma juridiska person för samma sakförhållanden genom ett slutligt beslut i förfaranden som rör en överträdelse av andra unionsregler eller nationella regler, för att säkerställa att de totala böter och viten som utdöms är proportionella och motsvarar de begångna överträdelsernas allvar. Alla beslut som kommissionen fattar enligt denna förordning kan prövas av Europeiska unionens domstol i enlighet med EUF-fördraget. Europeiska unionens domstol bör i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget ha obegränsad behörighet i fråga om böter och viten.

(145) Med hänsyn till de potentiellt betydande samhällseffekterna av en överträdelse av de ytterligare skyldigheter att hantera systemrisker som endast gäller mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer, och för att hantera dessa frågor av allmänintresse, är det nödvändigt att införa ett system för förstärkt tillsyn av åtgärder som vidtas för att på ett effektivt sätt få överträdelser av denna förordning att upphöra eller att avhjälpa dem. När en överträdelse av en av de bestämmelser i denna förordning som endast är tillämplig på mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer har fastställts och, när så krävs, blivit föremål för sanktioner, bör kommissionen därför begära att leverantören av en sådan plattform eller av en sådan sökmotor utarbetar en detaljerad handlingsplan för att åtgärda överträdelsens eventuella effekter i framtiden och inom en tidsfrist fastställd av kommissionen, samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden. Kommissionen bör med beaktande av nämndens yttrande fastställa huruvida de åtgärder som ingår i handlingsplanen är tillräckliga för att komma till rätta med överträdelsen, och även beakta om anslutning till en relevant uppförandekod ingår bland de föreslagna åtgärderna. Kommissionen bör också övervaka eventuella efterföljande åtgärder som vidtas av leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn i enlighet med dess handlingsplan, även med beaktande av en oberoende revision av leverantören. Om kommissionen efter genomförandet av handlingsplanen fortfarande anser att överträdelsen inte har åtgärdats fullt ut, eller om handlingsplanen inte har lämnats in eller om den inte anses lämplig, bör den kunna använda alla undersökningsbefogenheter eller befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll enligt denna förordning, inbegripet befogenheten att ålägga vite och inledande av förfarandet för att göra den tjänst som är föremål för överträdelsen oåtkomlig.

- (146) Leverantören av den mycket stora onlineplattform eller av den mycket stora onlinesökmotor som berörs och andra personer som omfattas av utövandet av kommissionens befogenheter, och vars intressen kan påverkas av ett beslut, bör ges möjlighet att lämna synpunkter på förhand, och de beslut som fattas bör offentliggöras på ett omfattande sätt. Samtidigt som de berörda parternas rätt till försvar säkerställs, särskilt rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet, är det mycket viktigt att konfidentiella uppgifter skyddas. Dessutom bör kommissionen, med respekt för informationens konfidentialitet, se till att all information som den stöder sig på för sitt beslut lämnas ut i en omfattning som gör det möjligt för den som beslutet riktar sig till att förstå de fakta och överväganden som låg till grund för beslutet.
- (147) För att slå vakt om en samordnad tillämpning och efterlevnadskontroll av denna förordning är det viktigt att säkerställa att nationella myndigheter, inbegripet nationella domstolar, har all information som krävs för att säkerställa att deras beslut inte strider mot något beslut som kommissionen har antagit enligt denna förordning. Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget.

(148) En effektiv efterlevnadskontroll och övervakning av denna förordning kräver ett smidigt informationsutbyte i realtid mellan samordnarna för digitala tjänster, nämnden och kommissionen, på grundval av de informationsflöden och förfaranden som anges i denna förordning. Detta kan också vid behov motivera att andra behöriga myndigheter får tillgång till detta system. Med tanke på att den information som utbyts kan vara konfidentiell eller omfatta personuppgifter, bör den samtidigt skyddas från obehörig åtkomst i enlighet med de ändamål för vilka informationen har samlats in. Därför bör all kommunikation mellan dessa myndigheter ske på grundval av ett tillförlitligt och säkert system för informationsutbyte, vars närmare bestämmelser bör fastställas i en genomförandeakt. Systemet för informationsutbyte kan baseras på befintliga verktyg för den inre marknaden, i den mån de kan uppfylla målen för denna förordning på ett kostnadseffektivt sätt.

(149) Utan att det påverkar tjänstemottagarnas rätt att vända sig till ett ombud i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828¹ eller någon annan form av representation enligt nationell rätt, bör tjänstemottagarna också ha rätt att bemyndiga en juridisk person eller ett offentligt organ att utöva de rättigheter som föreskrivs i denna förordning. Det kan vara fråga om rättigheter i samband med inlämnande av anmälningar, invändningar mot beslut som fattats av leverantörer av förmedlingstjänster och inlämnande av klagomål mot leverantörerna för överträdelser av denna förordning. Vissa organ, organisationer och sammanslutningar har särskild sakkunskap och kompetens när det gäller att upptäcka och anmäla felaktiga eller omotiverade beslut om innehållsmoderering, och deras klagomål på tjänstemottagarnas vägnar kan ha en positiv inverkan på yttrandefriheten och på informationsfriheten i allmänhet, och leverantörer av onlineplattformar bör därför behandla de klagomålen utan onödigt dröjsmål.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupp-talan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1).

(150) För att förordningen ska vara ändamålsenlig och effektiv bör kommissionen genomföra en allmän utvärdering av denna förordning. I synnerhet bör den allmänna utvärdering gälla bland annat räckvidden av de tjänster som omfattas av denna förordning, samspelet med andra rättsakter, denna förordnings inverkan på den inre marknadens funktionssätt, särskilt när det gäller digitala tjänster, genomförandet av uppförandekoder, skyldigheten att utse en rättslig företrädare som är etablerad i unionen, hur skyldigheterna påverkar små företag och mikroföretag, effektiviteten i mekanismen för tillsyn och kontroll av efterlevnaden och hur rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet påverkats. För att undvika oproportionella bördor och säkerställa att denna förordning förblir ändamålsenlig bör kommissionen dessutom göra en utvärdering av hur de skyldigheter som anges i denna förordning påverkar små och medelstora företag inom tre år från det att den började tillämpas och en utvärdering av dess räckvidd för de tjänster som omfattas av denna förordning, särskilt för mycket stora onlineplattformar och för mycket stora onlinesökmotorer, och samspelet med andra rättsakter inom tre år från dess ikraftträdande.

(151) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att fastställa mallar för form, innehåll och andra detaljer för rapporter om innehållsmoderering, att fastställa storleken på den årliga tillsynsavgift som tas ut från leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer, att fastställa de praktiska arrangemangen för förfarandena, utfrågningarna och det förhandlade utlämnandet av information som genomförs i samband med tillsyn, undersökning, efterlevnadskontroll och övervakning när det gäller leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer, samt att fastställa de praktiska och operativa arrangemangen för driften av systemet för informationsutbyte och dess interoperabilitet med andra relevanta system. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(152) För att uppnå målen för denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att komplettera denna förordning med avseende på kriterierna för identifiering av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer, förfarandestegen, metoderna och rapporteringsmallarna för revisionerna, de tekniska specifikationerna för begäranden om åtkomst och den detaljerade metoden och förfarandena för fastställande av tillsynsavgiften. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (153) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som erkänns i stadgan och de grundläggande rättigheter som utgör allmänna principer i unionsrätten. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa grundläggande rättigheter, inbegripet yttrande- och informationsfriheten samt mediernas frihet och mångfald. Vid utövandet av de befogenheter som fastställs i denna förordning bör alla berörda offentliga myndigheter, i situationer där de relevanta grundläggande rättigheterna står i strid med varandra, uppnå en rättvis balans mellan de berörda rättigheterna, i enlighet med proportionalitetsprincipen.
- (154) Med tanke på omfattningen och konsekvenserna av de samhällsrisker som kan orsakas av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer, behovet av att prioritera hanteringen av dessa risker och förmågan att vidta nödvändiga åtgärder, är det motiverat att begränsa den tidsperiod efter vilken denna förordning blir tillämplig på leverantörer av sådana tjänster.

- (155) Eftersom målen för denna förordning, närmare bestämt att bidra till en väl fungerande inre marknad och säkerställandet av en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö i vilken de grundläggande rättigheterna enligt stadgan vederbörligen skyddas, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan nå den nödvändiga graden av harmonisering och samarbete genom att agera på egen hand, utan snarare, på grund av territoriellt tillämpningsområde och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att nå dessa mål.
- (156) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹ och avgav ett yttrande den 10 februari 2021².

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

² EUT C 149, 27.4.2021, s. 3.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. Denna förordning syftar till att bidra till en korrekt fungerande inre marknad för förmedlingstjänster genom att fastställa harmoniserade regler för en säker, förutsebar och förtroendeskapande onlinemiljö som främjar innovation, och i vilken de grundläggande rättigheterna i stadgan, däribland principen om konsumentskydd, skyddas på ett effektivt sätt.
2. I denna förordning fastställs harmoniserade regler för tillhandahållandet av förmedlingstjänster på den inre marknaden. I synnerhet fastställs följande:
 - a) En ram för ett villkorat undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster.
 - b) Regler om särskilda krav på tillbörlig aktsamhet som är skräddarsydda för specifika kategorier av leverantörer av förmedlingstjänster.
 - c) Regler för genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, även vad gäller samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på förmedlingstjänster som erbjuds till tjänstemottagare som har sitt etableringsställe eller befinner sig i unionen, oavsett var de leverantörer som tillhandahåller dessa förmedlingstjänster har sitt etableringsställe.
2. Denna förordning är inte tillämplig på sådana tjänster som inte utgör förmedlingstjänster eller på eventuella krav som införs för sådana tjänster, oavsett om tjänsten tillhandahålls med användning av en förmedlingstjänst.
3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2000/31/EG.
4. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av de regler som fastställs i andra unionsrättsakter som reglerar andra aspekter av tillhandahållandet av förmedlingstjänster på den inre marknaden eller som specificerar och kompletterar denna förordning, särskilt
 - a) direktiv 2010/13/EU,
 - b) unionsrätten på området upphovsrätt och närstående rättigheter,
 - c) förordning (EU) 2021/784,

- d) förordning (EU) 2019/1148,
- e) förordning (EU) 2019/1150,
- f) unionsrätten på området konsumentskydd och produktsäkerhet, inklusive förordningarna (EU) 2017/2394 och (EU) 2019/1020 och direktiven 2001/95/EG och 2013/11/EU,
- g) unionsrätten om skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG,
- h) unionsrätten på området civilrättsligt samarbete, särskilt förordning (EU) nr 1215/2012 eller varje unionsrättsakt som fastställer regler om tillämplig rätt när det gäller avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser,
- i) unionsrätten på området straffrättsligt samarbete, särskilt en förordning om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden,
- j) ett direktiv om fastställande av harmoniserade bestämmelser för utseende av rättsliga företrädare för insamling av bevisning i straffrättsliga förfaranden.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *informationssamhällestjänst*: en tjänst enligt definitionen i artikel 1.1 b i direktiv (EU) 2015/1535.
- b) *tjänstemottagare*: fysisk eller juridisk person som använder en förmedlingstjänst, i synnerhet för att söka information eller göra den tillgänglig.
- c) *konsument*: fysisk person som agerar utanför ramen för sin handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet.
- d) *erbjuda tjänster i unionen*: att göra det möjligt för fysiska eller juridiska personer i en eller flera medlemsstater att använda de tjänster som tillhandahålls av en leverantör av förmedlingstjänster som har en väsentlig anknytning till unionen.
- e) *väsentlig anknytning till unionen*: en förmedlingstjänstleverantörs anknytning till unionen som antingen följer av att denne är etablerad i unionen eller av särskilda faktiska kriterier, såsom
 - ett betydande antal tjänstemottagare i en eller flera medlemsstater i förhållande till dess eller deras befolkning, eller
 - verksamhet som riktas till en eller flera medlemsstater.

- f) *näringsidkare*: en fysisk person, eller en juridisk person oavsett om den är offentligägd eller privatägdd, som agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamheten, inklusive när detta sker genom en person som agerar i dennes namn eller på dennes vägnar.
- g) *förmedlingstjänst*: en av följande informationssamhällestjänster:
- i) En tjänst för *enbart vidarefordran (mere conduit)* som består av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, eller tillhandahållande av tillgång till ett kommunikationsnät.
 - ii) En *cachningstjänst* som består av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, som innefattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av informationen och som utförs enbart för att effektivisera den vidare överföringen av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran.
 - iii) En *värdtjänst* som består av lagring av information som tillhandahålls av en tjänstemottagare och som sker på dennes begäran.

- h) *olagligt innehåll*: information som i sig eller i förhållande till en verksamhet, däribland försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster, inte är förenlig med unionsrätten eller gällande rätt i en medlemsstat som står i överensstämmelse med unionsrätten, oavsett denna rätts exakta sakinnehåll eller art.
- i) *onlineplattform*: en värdtjänst som på begäran av en tjänstemottagare lagrar och sprider information till allmänheten, såvida inte denna verksamhet enbart utgör en extrafunktion av mindre betydelse inom en annan tjänst eller en funktion av mindre betydelse inom den huvudsakliga tjänsten och om denna extrafunktion eller funktion av objektiva och tekniska skäl inte kan användas utan denna andra tjänst, och integreringen av extrafunktionen eller funktionen inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning.
- j) *onlinesökmotor*: en förmedlingstjänst som gör det möjligt för användare att mata in sökfraser för att göra sökningar på i princip alla webbplatser eller alla webbplatser på ett visst språk på grundval av en fråga om vilket ämne som helst i form av ett nyckelord, en röstbegäran, en fras eller någon annan inmatning, och som returnerar resultat i vilket format som helst som innehåller information om det begärda innehållet.
- k) *spridning till allmänheten*: att på begäran av den tjänstemottagare som tillhandahållit informationen göra den tillgänglig för ett potentiellt obegränsat antal tredje parter.
- l) *distansavtal*: ett *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU.
- m) *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats eller en del av en sådan, och applikationer, inbegripet mobilappar.

- n) *samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet*: samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för en leverantör av en förmedlingstjänst är beläget eller där leverantörens rättsliga företrädare har sin hemvist eller är etablerad.
- o) *samordnaren för digitala tjänster i destinationslandet*: samordnaren för digitala tjänster i en medlemsstat där förmedlingstjänsten tillhandahålls.
- p) *aktiv mottagare av en onlineplattform*: en tjänstemottagare som interagerat med en onlineplattform antingen genom att be onlineplattformen att agera värd för information eller genom att exponeras för information som onlineplattformen agerar värd för och som sprids via dess onlinegränssnitt.
- q) *aktiv mottagare av en onlinesökmotor*: en tjänstemottagare som har lämnat in en fråga till en onlinesökmotor och blivit exponerad för indexerad information som presenteras på dess onlinegränssnitt.
- r) *annons*: information utformad för att främja ett meddelande från en juridisk eller fysisk person, oavsett om det handlar om att uppnå kommersiella eller icke-kommersiella syften, och som presenteras på en onlineplattform på dess onlinegränssnitt mot betalning för att särskilt lyfta fram denna information.
- s) *rekommendationssystem*: ett helt eller delvis automatiserat system som en onlineplattform använder för att i sitt onlinegränssnitt föreslå tjänstemottagarna specifik information eller prioritera den informationen, inbegripet till följd av en sökning som gjorts av tjänstemottagaren eller på annat sätt fastställa den relativa ordningsföljden eller synligheten för den information som visas.

- t) *innehållsmoderering*: åtgärder, oavsett om dessa är automatiserade eller inte, som vidtas av leverantörer av förmedlingstjänster, och som särskilt syftar till att upptäcka, identifiera och ta itu med olagligt innehåll eller information som är oförenlig med leverantörens allmänna villkor, som tillhandahålls av tjänstemottagarna, inbegripet åtgärder som vidtas vilka påverkar tillgången, synligheten och tillgängligheten för detta olagliga innehåll eller denna information, exempelvis genom nedprioritering, demonetisering eller genom att det görs oåtkomligt eller avlägsnas, eller åtgärder som påverkar tjänstemottagarnas förmåga att tillhandahålla informationen, exempelvis genom avslutande eller tillfällig stängning av en mottagares konto.
- u) *allmänna villkor*: alla klausuler, oavsett beteckning eller form, som reglerar avtalsförhållandet mellan leverantören av förmedlingstjänster och tjänstemottagare.
- v) *personer med funktionsnedsättning*: *personer med funktionsnedsättning* i den mening som avses i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882¹.
- w) *kommersiellt meddelande*: *kommersiellt meddelande* enligt definitionen i artikel 2 f i direktiv 2000/31/EG.
- x) *omsättning*: ett företags intäkter i den mening som avses i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004².

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

² Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

Kapitel II

Ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster

Artikel 4

Enbart vidarefordran (mere conduit)

1. Om en av informationssamhällets tjänster tillhandahålls och den utgörs av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, eller tillgång till ett kommunikationsnät tillhandahålls, ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för den överförda eller tillgängliggjorda informationen under förutsättning att tjänsteleverantören
 - a) inte initierat överföringen,
 - b) inte valt ut mottagaren av den överförda informationen, och
 - c) inte valt ut eller ändrat den information som överförts.
2. Överföringen och tillhandahållandet av sådan tillgång som avses i punkt 1 omfattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av den överförda informationen, i den mån lagringen enbart görs för att genomföra överföringen i kommunikationsnätet och under förutsättning att informationen inte lagras längre än vad som rimligtvis krävs för överföringen.
3. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 5

Cachning

1. Vid tillhandahållandet av en informationssamhällestjänst som utgörs av överföring inom ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för den automatiska, mellanliggande och tillfälliga lagring av informationen som utförs enbart för att effektivisera eller göra vidare överföring av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran mer säker, under förutsättning att tjänsteleverantören
 - a) inte ändrar informationen,
 - b) uppfyller villkoren för tillgång till informationen,
 - c) följer regler för uppdatering av informationen, vilka fastställts på ett sätt som är allmänt vedertaget och använt inom branschen,
 - d) inte ingriper i den lagliga användningen av den teknik som är allmänt vedertagen och som används inom branschen för att få fram uppgifter om hur informationen används, och
 - e) handlar utan dröjsmål för att avlägsna den information som tjänsteleverantören har lagrat eller göra den oåtkomlig så snart denne fått kännedom om att den information som ursprungligen överfördes har avlägsnats från nätet eller gjorts oåtkomlig, eller att en rättslig eller administrativ myndighet har bestämt att den ska avlägsnas eller göras oåtkomlig.

2. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med en medlemsstats rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 6

Värdtjänster

1. Vid tillhandahållandet av en informationssamhällestjänst som utgörs av lagring av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för information som lagrats på tjänstemottagarens begäran, under förutsättning att tjänsteleverantören
 - a) inte hade kännedom om förekomsten av olaglig verksamhet eller olagligt innehåll och, beträffande skadeståndsanspråk, inte var medveten om fakta eller omständigheter som gjort förekomsten av den olagliga verksamheten eller det olagliga innehållet uppenbar, eller
 - b) så snart den fått sådan kännedom eller blivit medveten om detta handlat utan dröjsmål för att avlägsna det olagliga innehållet eller göra det oåtkomligt.
2. Punkt 1 är inte tillämplig om tjänstemottagaren handlar under tjänsteleverantörens ledning eller överinseende.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas med avseende på ansvar inom ramen för konsumentskyddslagstiftningen för onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, när en sådan onlineplattform visar den specifika informationen, eller på annat sätt möjliggör den specifika transaktionen i fråga, på ett sådant sätt att en genomsnittlig konsument fås att tro att denna information, eller den produkt eller tjänst som är föremål för transaktionen, tillhandahålls antingen av själva onlineplattformen eller av en tjänstemottagare som handlar under dess överinseende eller kontroll.
4. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med en medlemsstats rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 7

Frivilliga undersökningar på eget initiativ och regelefterlevnad

Enbart det faktum att leverantörer av förmedlingstjänster i god tro och aktsamt utför frivilliga undersökningar på eget initiativ eller vidtar andra åtgärder som syftar till att upptäcka, identifiera och avlägsna olagligt innehåll, eller göra det oåtkomligt, eller vidtar åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla kraven i unionsrätten och nationell rätt, i överensstämmelse med unionsrätten, däribland de krav som fastställs i denna förordning, innebär inte att de inte ska vara berättigade att omfattas av de undantag från ansvar som avses i artiklarna 4, 5 och 6.

Artikel 8

Inga allmänna skyldigheter avseende övervakning eller aktivt faktasökande

Leverantörer av förmedlingstjänster ska inte åläggas någon allmän skyldighet att övervaka den information som de överför eller lagrar, eller att undersöka fakta eller omständigheter som tyder på olaglig verksamhet.

Artikel 9

Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll

1. Vid mottagandet av ett föreläggande att agera mot en eller flera specifika delar av olagligt innehåll vilket utfärdats av de berörda nationella rättsliga eller administrativa myndigheterna, på grundval av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten, ska leverantörer av förmedlingstjänster utan onödigt dröjsmål informera den myndighet som utfärdade föreläggandet eller annan eventuell myndighet som anges i föreläggandet om varje eventuell verkan det givits, med angivande av om och när föreläggandet getts verkan.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett föreläggande som avses i punkt 1 när det översänds till leverantören, uppfyller åtminstone följande villkor:
 - a) Föreläggandet innehåller följande:
 - i) En hänvisning till den rättsliga grunden för föreläggandet, i unionsrätt eller nationell rätt.

- ii) En motivering som förklarar varför informationen utgör olagligt innehåll, med hänvisning till en eller flera specifika bestämmelser i unionsrätt eller nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten.
 - iii) Information som identifierar den utfärdande myndigheten.
 - iv) Tydlig information som gör det möjligt för leverantören av förmedlingstjänster att identifiera och lokalisera det berörda olagliga innehållet, såsom en eller flera URL och, när så är nödvändigt, ytterligare information.
 - v) Information om de prövningsmekanismer som finns tillgängliga för leverantören av förmedlingstjänster och för den tjänstemottagare som tillhandahållit innehållet.
 - vi) I tillämpliga fall, upplysningar om vilken myndighet som ska få informationen om den verkan som ges åt föreläggandena.
- b) Föreläggandets territoriella tillämpningsområde, på grundval av de tillämpliga reglerna i unionsrätt och nationell rätt, inbegripet stadgan, och, i förekommande fall, allmänna principer i internationell rätt, är begränsat till vad som är strikt nödvändigt för att uppnå dess mål.

- c) Föreläggandet översänds på ett av de språk som angetts av leverantören av förmedlingstjänster enligt artikel 11.3 eller på något annat av medlemsstaternas officiella språk, som den myndighet som utfärdar föreläggandet och den leverantören kommit överens om, och sänds till den elektroniska kontaktpunkt som utsetts av den leverantören i enlighet med artikel 11; om föreläggandet inte är avfattet på det språk som angetts av leverantören av förmedlingstjänster eller på något annat språk som överenskommit bilateralt, får det översändas på det språk den utfärdande myndigheten använder, förutsatt att det åtföljs av en översättning till ett sådant språk som angetts eller som har överenskommit bilateralt av åtminstone de uppgifter som anges i leden a och b i denna punkt.
3. Den myndighet som utfärdar föreläggandet eller, i tillämpliga fall, den myndighet som anges i föreläggandet, ska översända föreläggandet och den information som mottagits från leverantören av förmedlingstjänster om den verkan föreläggandet givits till samordnaren för digitala tjänster från den utfärdande myndighetens medlemsstat.
4. Efter att ha tagit emot föreläggandet från den rättsliga eller administrativa myndigheten ska samordnaren för digitala tjänster i den berörda medlemsstaten utan onödigt dröjsmål sända en kopia av de förelägganden som avses i punkt 1 i denna artikel till alla andra samordnare för digitala tjänster via det system som upprättas i enlighet med artikel 85.

5. Senast vid den tidpunkt då föreläggandet ges verkan eller, i förekommande fall, vid den tidpunkt som den utfärdande myndigheten anger i sitt föreläggande, ska leverantörer av förmedlingstjänster informera den berörda tjänstemottagaren om det mottagna föreläggandet och den verkan det givits. Sådan information som tillhandahålls tjänstemottagaren ska innehålla en motivering, ange de möjligheter till prövning som finns och en beskrivning av det territoriella tillämpningsområdet för föreläggandet, i enlighet med punkt 2.
6. De villkor och krav som fastställs i denna artikel ska inte påverka nationell civilprocessrätt och straffprocessrätt.

Artikel 10

Förelägganden om att tillhandahålla information

1. Vid mottagandet av ett föreläggande om att tillhandahålla specifik information om en eller flera specifika individuella tjänstemottagare vilket utfärdats av de berörda nationella rättsliga eller administrativa myndigheterna på grundval av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten, ska leverantörer av förmedlingstjänster utan onödigt dröjsmål underrätta den myndighet som utfärdat föreläggandet eller annan myndighet som anges i föreläggandet om att föreläggandet tagits emot och den verkan som det givits, med angivande av om föreläggandet getts verkan och när detta i så fall skett.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett föreläggande som avses i punkt 1 när det överlämnas till leverantören åtminstone uppfyller följande villkor:
- a) Föreläggandet innehåller följande:
- i) En hänvisning till den rättsliga grunden för föreläggandet, i unionsrätt eller nationell rätt.
 - ii) Information som identifierar den utfärdande myndigheten.
 - iii) Tydlig information som gör det möjligt för leverantören av förmedlingstjänster att identifiera den eller de specifika mottagare om vilka information begärs, såsom ett eller flera kontonamn eller unika identifierare.
 - iv) En motivering som förklarar för vilket ändamål som informationen behövs och varför kravet på tillhandahållande av information är nödvändigt och proportionellt för att avgöra om mottagarna av förmedlingstjänsterna följer tillämplig unionsrätt eller nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten, om det inte är omöjligt att tillhandahålla en sådan motivering av skäl förbundna med förebyggande, förhindrande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott.
 - v) Information om de prövningsmekanismer som finns tillgängliga för leverantören och för de berörda tjänstemottagarna.
 - vi) I tillämpliga fall, information om till vilken myndighet informationen om den verkan som givits föreläggandena ska sändas.

- b) Föreläggandet ålägger endast leverantören att tillhandahålla information som redan samlats in för syftet att tillhandahålla tjänsten och som är inom leverantörens kontroll.
 - c) Föreläggandet översänds på ett av de språk som angetts av leverantören av förmedlingstjänster enligt artikel 11.3 eller på något annat av medlemsstaternas officiella språk, som den myndighet som utfärdar föreläggandet och leverantören kommit överens om, och sänds till den elektroniska kontaktpunkt som utsetts av leverantören i enlighet med artikel 11; om föreläggandet inte är avfattet på det språk som angetts av leverantören av förmedlingstjänster eller på något annat språk som överenskommit bilateralt, får det översändas på det språk den utfärdande myndigheten använder, förutsatt att det åtföljs av en översättning till ett sådant språk som angetts eller som har överenskommit bilateralt av åtminstone de uppgifter som anges i leden a och b i denna punkt.
3. Den myndighet som utfärdar föreläggandet eller, i tillämpliga fall, den myndighet som anges i föreläggandet, ska översända det och eventuell information som mottagits från leverantören av förmedlingstjänster om den verkan föreläggandet givits till samordnaren för digitala tjänster från den utfärdande myndighetens medlemsstat.

4. Efter att ha tagit emot föreläggandet från den rättsliga eller administrativa myndigheten ska samordnaren för digitala tjänster i den berörda medlemsstaten utan onödigt dröjsmål sända en kopia av det föreläggande som avses i punkt 1 i denna artikel till alla samordnare för digitala tjänster via det system som upprättas i enlighet med artikel 85.
5. Senast då föreläggandet ges verkan, eller i förekommande fall vid den tidpunkt som den utfärdande myndigheten angav i sitt föreläggande, ska leverantörer av förmedlingstjänster informera den berörda tjänstemottagaren om det mottagna föreläggandet och den verkan det givits. Sådan information som tillhandahålls tjänstemottagaren ska innehålla en motivering och ange de möjligheter till prövning som finns, i enlighet med punkt 2.
6. De villkor och krav som fastställs i denna artikel ska inte påverka nationell civilprocessrätt och straffprocessrätt.

Kapitel III

Krav på tillbörlig aktsamhet för en transparent och säker onlinemiljö

AVSNITT 1

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA LEVERANTÖRER AV FÖRMEDLINGSTJÄNSTER

Artikel 11

Kontaktpunkter för medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och nämnden

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska utse en enda kontaktpunkt för att göra det möjligt för dem att kommunicera direkt, på elektronisk väg, med medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och den nämnd som avses i artikel 61 för tillämpningen av denna förordning.
2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska offentliggöra den information som behövs för att enkelt identifiera och kommunicera med deras enda kontaktpunkter. Den informationen ska vara lätt tillgänglig och ska hållas uppdaterad.
3. Leverantörer av förmedlingstjänster ska i den information som avses i punkt 2 ange vilket eller vilka av medlemsstaternas officiella språk som, utöver ett språk som i huvudsak förstås av största möjliga antal medborgare i unionen, kan användas för kommunikation med deras kontaktpunkter, och dessa språk ska innefatta minst ett av de officiella språken i den medlemsstat där leverantören av förmedlingstjänster har sitt huvudsakliga etableringsställe eller där dess rättsliga företrädare har sin hemvist eller är etablerad.

Artikel 12

Kontaktpunkter för tjänstemottagare

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska utse en enda kontaktpunkt för att göra det möjligt för tjänstemottagare att kommunicera direkt och snabbt med dem, på elektronisk väg och på ett användarvänligt sätt, inbegripet genom att göra det möjligt för tjänstemottagarna att välja kommunikationsmedel, som inte enbart ska förlita sig på automatiserade verktyg.
2. Utöver de skyldigheter som föreskrivs enligt direktiv 2000/31/EG ska leverantörer av förmedlingstjänster offentliggöra den information som behövs för att tjänstemottagarna enkelt ska kunna identifiera sina enda kontaktpunkter och kommunicera med dem. Den informationen ska vara lätt tillgänglig och ska hållas uppdaterad.

Artikel 13

Rättsliga företrädare

1. Leverantörer av förmedlingstjänster som inte har ett etableringsställe i unionen men som erbjuder tjänster i unionen ska skriftligen utse en juridisk eller fysisk person att agera som deras rättsliga företrädare i en av de medlemsstater där de erbjuder sina tjänster.

2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska bemyndiga sina rättsliga företrädare att vid sidan av eller i stället för sådana leverantörer hantera kontakterna med medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och nämnden när det gäller alla frågor som är nödvändiga för mottagande, efterlevnad och tillämpning av beslut som utfärdas i samband med denna förordning. Leverantörer av förmedlingstjänster ska förse sina rättsliga företrädare med de befogenheter som är nödvändiga och tillräckliga resurser för att garantera ett effektivt och lämpligt samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och nämnden och för att följa sådana beslut.
3. Det ska vara möjligt för den utsedda rättsliga företrädaren att hållas ansvarig för bristande efterlevnad av skyldigheter enligt denna förordning, utan att det påverkar de skadeståndskrav och rättsliga åtgärder som kan riktas mot leverantören av förmedlingstjänster.
4. Leverantörer av förmedlingstjänster ska meddela den rättsliga företrädarens namn, postadress, e-postadress och telefonnummer till samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där den rättsliga företrädaren har sin hemvist eller är etablerad. De ska säkerställa att den informationen är allmänt tillgänglig, lättillgänglig, korrekt och hålls uppdaterad.
5. Utseendet av en rättslig företrädare inom unionen enligt punkt 1 ska inte utgöra en etablering i unionen.

Artikel 14
Allmänna villkor

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska i sina allmänna villkor inkludera information om eventuella begränsningar de tillämpar på användningen av deras tjänster när det gäller den information som tillhandahålls av tjänstemottagarna. Denna information ska omfatta uppgifter om eventuella policyer, förfaranden, åtgärder och verktyg som används för innehållsmoderering, inbegripet algoritmbaserat beslutsfattande och mänsklig granskning samt om arbetsordningen för deras interna system för hantering av klagomål. Den ska vara formulerad i tydliga, klara, lättbegripliga, användarvänliga och entydiga ordalag och finnas allmänt tillgänglig i ett lättillgängligt och maskinläsbart format.
2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska underrätta tjänstemottagarna om varje betydande ändring av de allmänna villkoren.
3. Om en förmedlingstjänst främst riktar sig till minderåriga eller till övervägande del används av dem ska leverantören av den förmedlartjänsten förklara villkoren och eventuella begränsningar för användningen av tjänsten på ett sätt som minderåriga kan förstå.

4. Leverantörer av förmedlingstjänster ska agera på ett aktsamt, objektivt och proportionellt sätt vid tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av de begränsningar som avses i punkt 1, med vederbörlig hänsyn till alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, inbegripet tjänstemottagarnas grundläggande rättigheter, såsom yttrandefriheten, mediernas frihet och mångfald och andra grundläggande rättigheter och friheter enligt stadgan.
5. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska ge tjänstemottagarna en koncis, lättillgänglig och maskinläsbar sammanfattning av de allmänna villkoren, inbegripet tillgängliga rättsmedel och prövningsmekanismer, i klara och entydiga ordalag.
6. Mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer i den mening som avses i artikel 33 ska offentliggöra sina allmänna villkor på de officiella språken i samtliga medlemsstater där de erbjuder sina tjänster.

Artikel 15

Transparensrapporteringsskyldigheter för leverantörer av förmedlingstjänster

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska minst en gång om året i ett maskinläsbart format samt på ett lättillgängligt sätt offentliggöra tydliga, lättbegripliga rapporter om all innehållsmoderering som de bedrivit under den berörda perioden. Dessa rapporter ska särskilt innehålla information om följande, beroende på vad som är tillämpligt:
 - a) För leverantörer av förmedlingstjänster: antalet förelägganden som mottagits från medlemsstaternas myndigheter, inbegripet förelägganden som utfärdats i enlighet med artiklarna 9 och 10, kategoriserade efter typen av olagligt innehåll, den medlemsstat som utfärdat föreläggandet och den mediantid som behövts för att informera den myndighet som utfärdat föreläggandet, eller någon annan myndighet som angetts i föreläggandet, om mottagandet av föreläggandet, och för att ge verkan åt föreläggandet.
 - b) För leverantörer av värdtjänster: antalet anmälningar som lämnats in i enlighet med artikel 16, kategoriserade enligt typen av påstått olagligt innehåll, antalet anmälningar som lämnats in av betrodda anmälare, eventuella åtgärder som vidtagits till följd av dessa anmälningar och med särskiljande av fall där åtgärder vidtagits baserat på lagstiftning och fall där åtgärder vidtagits på grundval av leverantörens allmänna villkor, antalet anmälningar som behandlats uteslutande med hjälp av automatiserade metoder samt mediantiden för vidtagande av åtgärder.

- c) För leverantörer av förmedlingstjänster: meningsfull och begriplig information om den innehållsmoderering som görs på leverantörens eget initiativ, inbegripet användningen av automatiserade verktyg, vilka åtgärder som vidtagits för att tillhandahålla utbildning och stöd till personer med ansvar för innehållsmoderering, antalet och typen av vidtagna åtgärder som påverkar tillgången, synligheten och tillgängligheten för information som tillhandahålls av tjänstemottagarna och mottagarnas förmåga att tillhandahålla information genom tjänsten, samt andra relaterade begränsningar av tjänsten. Den inrapporterade informationen ska vara kategoriserad efter typ av olagligt innehåll eller överträdelse av tjänsteleverantörens allmänna villkor, detektionsmetod och typ av begränsning som tillämpas.
- d) För leverantörer av förmedlingstjänster: antalet klagomål som inkommit via de interna systemen för hantering av klagomål i enlighet med leverantörens allmänna villkor, och dessutom, för leverantörer av onlineplattformar, i enlighet med artikel 20 grunden för dessa klagomål, beslut som fattats med avseende på dessa klagomål, mediantiden för att fatta dessa beslut samt antal tillfällen då dessa beslut upphävts.
- e) All användning av automatiserade metoder för innehållsmoderering, inbegripet en kvalitativ beskrivning, en specificering av de exakta syftena och indikatorer på tillförlitligheten och den möjliga felprocenten för de automatiserade metoder som används för uppnåendet av dessa syften samt eventuella skyddsåtgärder som tillämpas.

2. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på leverantörer av förmedlingstjänster som utgör mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG och som inte är mycket stora onlineplattformar i den mening som avses i artikel 33 i denna förordning.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa mallar när det gäller formen på, innehållet i och andra aspekter av rapporterna enligt punkt 1 i denna artikel, inbegripet harmoniserade rapporteringsperioder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.

AVSNITT 2

YTTERLIGARE BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ LEVERANTÖRER AV VÄRDTJÄNSTER, INBEGRIPET ONLINEPLATTFORMAR

Artikel 16

Mekanismer för anmälan och åtgärder

1. Leverantörer av värdtjänster ska införa mekanismer som gör det möjligt för varje individ eller enhet att till dem anmäla förekomster på deras tjänst av specifik information som individen eller enheten anser utgöra olagligt innehåll. Dessa mekanismer ska vara lättillgängliga och användarvänliga och det ska vara möjligt att lämna in anmälningar enbart på elektronisk väg.

2. De mekanismer som avses i punkt 1 ska vara sådana att de främjar inlämning av anmälningar som är tillräckligt exakta och underbyggda. Därför ska leverantörerna av värdtjänster vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra och främja inlämning av anmälningar som innehåller samtliga följande delar:
- a) En tillräckligt underbyggd redogörelse för skälen till att individen eller enheten hävdar att informationen i fråga utgör olagligt innehåll.
 - b) En tydlig angivelse av informationens exakta elektroniska lokalisering, exempelvis en eller flera exakta URL och, vid behov, ytterligare information som gör det möjligt att identifiera det olagliga innehållet anpassat till typen av innehåll och den specifika typen av värdtjänst.
 - c) Namn och e-postadress för den individ eller enhet som lämnar in anmälan, utom när det gäller information som anses involvera ett av de brott som avses i artiklarna 3–7 i direktiv 2011/93/EU.
 - d) En förklaring där den individ eller enhet som lämnar in anmälan bekräftar sin övertygelse i ärligt uppsåt om att informationen och påståendena i anmälan är korrekta och fullständiga.
3. Anmälningar som avses i denna artikel ska anses ge upphov till faktisk kunskap eller medvetenhet för tillämpningen av artikel 6 avseende den specifika information som berörs när de gör det möjligt för en aktsam leverantör av värdtjänster att utan en detaljerad rättslig undersökning fastställa att den aktuella verksamheten eller informationen är olaglig.

4. I de fall då anmälan innehåller de elektroniska kontaktuppgifterna för den individ eller enhet som gjort anmälan ska leverantören av värdtjänster utan onödigt dröjsmål sända ett mottagningsbevis till den individen eller enheten.
5. Leverantören ska också utan onödigt dröjsmål underrätta den individen eller enheten om sitt beslut avseende den information som anmälan avser och tillhandahålla information om möjligheterna till prövning av beslutet.
6. Leverantörer av värdtjänster ska behandla alla anmälningar som de tar emot genom de mekanismer som avses i punkt 1 och fatta sina beslut om den information som anmälningarna omfattar på ett snabbt, aktsamt, icke godtyckligt och objektivt sätt. Om de använder automatiserade metoder för denna behandling eller detta beslutsfattande ska de inkludera information om denna användning i det meddelande som avses i punkt 5.

Artikel 17
Motivering

1. Leverantörer av värdtjänster ska tillhandahålla en tydlig och specifik motivering till berörda tjänstemottagare om någon av följande begränsningar har införts på grund av att den information som tjänstemottagaren lämnat utgör olagligt innehåll eller är oförenlig med deras allmänna villkor:
 - a) Begränsningar vad gäller synligheten för specifika delar av den information som tillhandahållits av tjänstemottagaren, inbegripet att innehåll avlägsnas, att innehåll görs oåtkomligt eller att innehåll demonetiseras.
 - b) Tillfälligt upphävande, avslutande eller annan begränsning av penningutbetalningar.
 - c) Tillfälligt avbrytande eller avslutande av tillhandahållandet av tjänsten, helt eller delvis.
 - d) Tillfällig stängning eller avslutande av tjänstemottagarens konto.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om leverantören känner till de relevanta elektroniska kontaktuppgifterna. Den ska tillämpas senast från och med det datum då begränsningen införs, oavsett varför eller hur den infördes.

Punkt 1 ska inte tillämpas om informationen utgör vilseledande kommersiellt innehåll i stora volymer.

3. Den motivering som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter:
- a) Information om huruvida beslutet medför att informationen antingen avlägsnas, görs oåtkomlig, demonetiseras eller ges begränsad synlighet, eller om betalningar kopplade till den tillfälligt upphävs eller avslutas, eller innebär att andra åtgärder som avses i punkt 1 införs avseende informationen, och, om relevant, den territoriella omfattningen av beslutet samt dess varaktighet.
 - b) De fakta och omständigheter som legat till grund för beslutet, inklusive, i förekommande fall, information om huruvida beslutet fattats till följd av en anmälan i enlighet med artikel 16 eller på grundval av frivilliga undersökningar på eget initiativ och, när så är strikt nödvändigt, anmälarens identitet.
 - c) Om tillämpligt, uppgifter om eventuell användning av automatiserade metoder vid beslutsfattandet, inbegripet information om huruvida beslutet fattats med avseende på innehåll som upptäckts eller identifierats med hjälp av automatiserade metoder.
 - d) Om beslutet rör påstått olagligt innehåll, en hänvisning till den rättsliga grund som använts och förklaringar till varför informationen anses utgöra olagligt innehåll på denna grund.

- e) Om beslutet fattats baserat på informationens påstådda oförenlighet med värdtjänstleverantörens allmänna villkor, en hänvisning till den avtalsgrund som använts och en förklaring av varför informationen anses oförenlig med denna grund.
 - f) Tydliga och användarvänliga uppgifter om de möjligheter till prövning som är tillgängliga för tjänstemottagaren med avseende på beslutet, framför allt, om tillämpligt, genom interna mekanismer för hantering av klagomål, tvistlösning utanför domstol och rättslig prövning.
4. De uppgifter som leverantörer av värdtjänster tillhandahåller i enlighet med denna artikel ska vara tydliga och lättbegripliga och så exakta och specifika som rimligen är möjligt under de givna omständigheterna. Uppgifterna ska i synnerhet vara sådana att den berörda tjänstemottagaren har rimlig möjlighet att effektivt utöva de möjligheter till prövning som avses i punkt 3 f.
5. Denna artikel ska inte tillämpas på förelägganden som avses i artikel 9.

Artikel 18

Anmälan av misstanke om brott

1. Om en leverantör av värdtjänster får kännedom om information som ger upphov till misstanke om att ett brott som inbegriper ett hot mot en eller flera människors liv eller säkerhet har skett, håller på att ske eller sannolikt kommer att ske, ska den omedelbart underrätta de brottsbekämpande eller rättsliga myndigheterna i den eller de berörda medlemsstaterna om denna misstanke och tillhandahålla all relevant information som finns tillgänglig.
2. Om en leverantör av värdtjänster inte med rimlig säkerhet kan fastställa vilken medlemsstat som berörs ska den underrätta de brottsbekämpande myndigheterna i den medlemsstat där den är etablerad eller där dess rättsliga företrädare har sin hemvist eller är etablerad, eller underrätta Europol, eller båda.

Vid tillämpningen av denna artikel ska den berörda medlemsstaten vara den medlemsstat i vilken brottet misstänks ha skett, håller på att ske eller sannolikt kommer att ske, eller den medlemsstat där den brottsmisstänkte har sin hemvist eller befinner sig, eller den medlemsstat där offret för det misstänkta brottet har sin hemvist eller befinner sig.

AVSNITT 3

YTTERLIGARE BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ LEVERANTÖRER AV ONLINEPLATTFORMAR

Artikel 19

Undantag för mikroföretag och små företag

1. Detta avsnitt ska, med undantag för artikel 24.3, inte tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som utgör mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG.

Detta avsnitt ska, med undantag för artikel 24.3, inte tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som tidigare har uppfyllt kraven för status som mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG under de tolv månader som följer efter det att de förlorat denna status enligt artikel 4.2 i den rekommendationen, förutom om de är mycket stora onlineplattformar i enlighet med artikel 33.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska detta avsnitt tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som har betecknats som mycket stora onlineplattformar i enlighet med artikel 33, oavsett om de utgör mikroföretag eller små företag.

Artikel 20

Internt system för hantering av klagomål

1. Leverantörer av onlineplattformar ska, under en period på minst sex månader från det beslut som avses i denna punkt, ge tjänstemottagare, inbegripet individer eller enheter som har lämnat in en anmälan, tillgång till ett effektivt internt system för hantering av klagomål som gör det möjligt för dem att lämna in klagomål, på elektronisk väg och avgiftsfritt, mot onlineplattformslieferantörens beslut efter att ha mottagit en anmälan eller mot följande beslut som fattas av leverantören av onlineplattformen med motiveringen att den information som tillhandahålls av mottagaren utgör olagligt innehåll eller är oförenlig med plattformens allmänna villkor:
 - a) Beslut om huruvida informationen ska avlägsnas eller göras oåtkomlig eller dess synlighet begränsas.
 - b) Beslut om huruvida tillhandahållandet av tjänsten till mottagarna, helt eller delvis, ska avbrytas tillfälligt eller avslutas.
 - c) Beslut om huruvida mottagarnas konto ska stängas tillfälligt eller avslutas.
 - d) Beslut om huruvida möjligheten att monetarisera information som tillhandahålls av mottagarna ska upphävas tillfälligt, avslutas eller på annat sätt begränsas.

2. Den period på minst sex månader som avses i punkt 1 i denna artikel ska anses börja löpa den dag då tjänstemottagaren informerades om beslutet i enlighet med artikel 16.5 eller artikel 17.
3. Leverantörer av onlineplattformar ska säkerställa att deras interna system för hantering av klagomål är lättillgängliga och användarvänliga och underlättar inlämning av tillräckligt exakta och underbyggda klagomål.
4. Leverantörer av onlineplattformar ska hantera klagomål som lämnas in via deras interna system för hantering av klagomål på ett snabbt, icke-diskriminerande, aktsamt och icke godtyckligt sätt. När klagomålen omfattar ett tillräckligt underlag för att leverantören av onlineplattformen ska anse att dess beslut att inte vidta några åtgärder efter att ha mottagit en anmälan saknar grund eller att den information som klagomålet avser inte är olaglig eller oförenlig med dess allmänna villkor, eller innehåller information som visar att den klagandes beteende inte motiverar den åtgärd som vidtagits, ska onlineplattformen utan onödigt dröjsmål ändra sitt beslut enligt punkt 1.
5. Leverantörer av onlineplattformar ska utan onödigt dröjsmål underrätta klagande om sitt motiverade beslut med avseende på den information som klagomålet avser och om möjligheterna till tvistlösning utanför domstol enligt artikel 21 samt om andra tillgängliga möjligheter till prövning.

6. Leverantörer av onlineplattformar ska säkerställa att de beslut som avses i punkt 5 fattas under tillsyn av lämpligt kvalificerad personal och inte enbart baserat på automatiserade metoder.

Artikel 21

Twistlösning utanför domstol

1. Tjänstemottagare, inbegripet individer eller enheter som har lämnat in anmälningar, till vilka de beslut som avses i artikel 20.1 riktas ska ha rätt att välja varje organ för twistlösning utanför domstol som har certifierats i enlighet med punkt 3 i den här artikeln för att lösa tvister som rör dessa beslut, inklusive klagomål som inte har lösts genom det interna system för hantering av klagomål som avses i den artikeln.

Leverantörer av onlineplattformar ska säkerställa att information om tjänstemottagarnas möjlighet att ha tillgång till twistlösning utanför domstol, som avses i första stycket, är lättillgänglig på deras onlinegränssnitt, tydligt och användarvänligt.

Första stycket ska inte påverka rätten för den berörda tjänstemottagaren att i vilket skede som helst inleda förfaranden för att inför domstol bestrida besluten från leverantörerna av onlineplattformar i enlighet med tillämplig rätt.

2. Båda parterna ska i ärligt uppsåt samarbeta med det utvalda organet för tvistlösning utanför domstol i syfte att lösa tvisten.

Leverantörer av onlineplattformar får vägra att samarbeta med ett sådant organ för tvistlösning utanför domstol, om en tvist redan har lösts rörande samma information och samma grunder för innehållets påstådda olaglighet eller oförenlighet.

Det certifierade organet för tvistlösning utanför domstol ska inte ha befogenhet att ålägga parterna en bindande lösning av tvisten.

3. Samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där organet för tvistlösning utanför domstol är etablerat ska, under en period på högst fem år som får förlängas, certifiera organet, på dess begäran, om organet har visat att det uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Organet är opartiskt och oberoende, även oberoende i finansiellt hänseende, från leverantörer av onlineplattformar och från mottagarna av den tjänst som tillhandahålls av leverantörer av onlineplattformar, inbegripet individer eller enheter som har lämnat in anmälningar.
 - b) Organet har den sakkunskap som krävs för de frågor som uppstår inom ett eller flera enskilda områden av olagligt innehåll, eller i förhållande till tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av de allmänna villkoren för en eller flera typer av onlineplattformar, vilket gör att organet kan bidra effektivt till tvistlösningen.

- c) Dess medlemmar får ersättning på ett sätt som inte är kopplat till resultatet av förfarandet.
- d) Den tvistlösning utanför domstol som organet erbjuder är lättillgänglig, sker via elektronisk kommunikationsteknik och tillåter möjligheten att inleda tvistlösningen och lämna in de styrkande handlingar som krävs online.
- e) Organet klarar att lösa tvister på ett snabbt, effektivt och kostnadseffektivt sätt och på minst ett av unionsinstitutionernas officiella språk.
- f) Den tvistlösning utanför domstol som organet erbjuder sker i enlighet med tydliga och rättvisa förfaranderegler som är lättillgängliga för allmänheten och förenliga med tillämplig rätt, inbegripet denna artikel.

Samordnaren för digitala tjänster ska, när så är tillämpligt, i certifikatet ange

- a) de specifika frågor som omfattas av organets sakkunskap, enligt första stycket b, och
- b) det eller de unionsinstitutionernas officiella språk på vilka organet kan lösa tvister, enligt första stycket e.

4. Certifierade organ för tvistlösning utanför domstol ska årligen rapportera om sin verksamhet till den samordnare för digitala tjänster som certifierat dem, med angivande av åtminstone antalet tvister de tagit emot, information om resultaten av dessa tvister, den genomsnittliga tiden för att lösa dem och eventuella brister eller svårigheter som uppstått. De ska tillhandahålla ytterligare information på begäran av samordnaren för digitala tjänster.

Samordnarna för digitala tjänster ska vartannat år utarbeta en rapport om hur de organ för tvistlösning utanför domstol som de certifierat fungerar. Rapporten ska särskilt

- a) innehålla en förteckning över antalet tvister som varje certifierat organ för tvistlösning utanför domstol har mottagit årligen,
- b) ange resultatet av de förfaranden som inletts vid dessa organ och den genomsnittliga tid det tar att lösa tvisterna,
- c) identifiera och förklara eventuella systematiska eller sektorsvisa brister eller svårigheter som uppstått i samband med dessa organs funktion,
- d) identifiera bästa praxis för den funktionen,

- e) innehålla rekommendationer om hur den funktionen kan förbättras, när så är lämpligt.

Certifierade organ för tvistlösning utanför domstol ska göra sina beslut tillgängliga för parterna inom en rimlig tidsperiod och senast 90 kalenderdagar efter mottagandet av klagomålet. Vid mycket komplicerade tvister får det certifierade organet för tvistlösning utanför domstol efter eget gottfinnande förlänga tidsfristen på 90 kalenderdagar med en ytterligare period som inte får överstiga 90 dagar, vilket resulterar i en maximal period på 180 dagar.

5. Om organet för tvistlösning utanför domstol avgör tvisten till tjänstemottagarens fördel, inbegripet den individ eller enhet som har lämnat in en anmälan, ska leverantören av onlineplattformen bära alla avgifter som tas ut av organet för tvistlösning utanför domstol och ska ersätta den mottagaren, inbegripet individen eller enheten, för alla andra skäligena utgifter som denne har betalat i samband med tvistlösningen. Om organet för tvistlösning utanför domstol avgör tvisten till fördel för leverantören av onlineplattformen, ska tjänstemottagaren, inbegripet individen eller enheten, inte behöva stå för några avgifter eller andra utgifter som leverantören av onlineplattformen har betalat eller ska betala i samband med tvistlösningen, såvida inte organet för tvistlösning utanför domstol konstaterar att den mottagaren uppenbart agerat i ond tro.

De avgifter som organet för tvistlösning utanför domstol tar ut från leverantörer av onlineplattformar för tvistlösning ska vara skäligena och får i vart fall inte överstiga de kostnader som organet ådragit sig. För tjänstemottagare ska tvistlösningstjänster vara tillgängliga kostnadsfritt eller mot en låg avgift.

Certifierade organ för tvistlösning utanför domstol ska se till att tjänstemottagaren, inbegripet individer eller enheter som har lämnat in en anmälan, och leverantören av den berörda onlineplattformen får kännedom om avgifterna, eller de mekanismer som används för att fastställa avgifterna, innan tvistlösningen inleds.

6. Medlemsstaterna får inrätta organ för tvistlösning utanför domstol för de syften som anges i punkt 1 eller stödja verksamheten för vissa eller samtliga organ för tvistlösning utanför domstol som de har certifierat i enlighet med punkt 3.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som de vidtar i enlighet med första stycket inte påverkar förmågan för deras samordnare för digitala tjänster att certifiera de berörda organen i enlighet med punkt 3.

7. En samordnare för digitala tjänster som har certifierat ett organ för tvistlösning utanför domstol ska återkalla certifieringen om det efter en undersökning, antingen på dennes egna initiativ eller på grundval av information från tredje parter fastställs att organet för tvistlösning utanför domstol inte längre uppfyller de villkor som anges i punkt 3. Innan certifieringen återkallas ska samordnaren för digitala tjänster ge det organet möjlighet att reagera på resultatet av undersökningen och samordnarens avsikt att återkalla certifieringen för organet för tvistlösning utanför domstol.

8. Samordnarna för digitala tjänster ska till kommissionen anmäla de organ för tvistlösning utanför domstol som de har certifierat i enlighet med punkt 3, i förekommande fall inklusive de specifikationer som avses i andra stycket i den punkten samt de organ för tvistlösning utanför domstol för vilka de återkallat certifieringen. Kommissionen ska på en särskild och lättillgänglig webbplats offentliggöra en förteckning över dessa organ, inklusive dessa specifikationer, och hålla den uppdaterad.
9. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av direktiv 2013/11/EU eller alternativa tvistlösningsförfaranden och tvistlösningsenheter för konsumenter som inrättats inom ramen för det direktivet.

Artikel 22

Betrodda anmälare

1. Leverantörer av onlineplattformar ska vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de anmälningar som inom ramen för deras respektive särskilda sakkunskapsområde lämnas in av betrodda anmälare via de mekanismer som avses i artikel 16 ges prioritet och behandlas och blir föremål för beslut utan onödigt dröjsmål.
2. Statusen *betrodd anmälare* enligt denna förordning ska, efter ansökan från en enhet, beviljas av samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där den sökande är etablerad, till en sökande som har visat att den uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Den har särskild sakkunskap och kompetens när det gäller att upptäcka, identifiera och anmäla olagligt innehåll.

- b) Den är oberoende från leverantörer av onlineplattformar.
 - c) Den bedriver sin anmälningsrelaterade verksamhet aktsamt, korrekt och objektivt.
3. Betrodda anmälare ska minst en gång om året offentliggöra lättbegripliga och detaljerade rapporter om anmälningar som lämnats in i enlighet med artikel 16 under den berörda perioden. Rapporten ska åtminstone innehålla en förteckning över antalet anmälningar som kategoriseras enligt följande:
- a) Värdtjänstleverantörens identitet.
 - b) Typen av påstått olagligt innehåll som anmälts.
 - c) De åtgärder som vidtagits av leverantören.

Rapporterna ska innehålla en förklaring av de förfaranden som införts för att säkerställa att den betrodda anmälaren behåller sitt oberoende.

Betrodda anmälare ska skicka rapporterna till den tilldelande samordnaren för digitala tjänster och ska offentliggöra dem. Informationen i dessa rapporter får inte innehålla några personuppgifter.

4. Samordnarna för digitala tjänster ska meddela kommissionen och nämnden namn, adresser och e-postadresser för de enheter som de har beviljat statusen betrodd anmälare i enlighet med punkt 2 eller vars status som betrodd anmälare de har dragit in tillfälligt i enlighet med punkt 6 eller återkallat i enlighet med punkt 7.

5. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkt 4 i en allmänt tillgänglig databas, i ett lättillgängligt och maskinläsbart format, och ska hålla denna databas uppdaterad.

6. Om en leverantör av onlineplattformar har information som visar att en betrodd anmälare har lämnat in ett betydande antal anmälningar som inte är tillräckligt exakta, som är inkorrekta eller som är bristfälligt underbyggda via de mekanismer som avses i artikel 16, inbegripet information som samlats in i samband med behandlingen av klagomål via det interna system för hantering av klagomål som avses i artikel 20.4, ska den överlämna denna information till den samordnare för digitala tjänster som beviljade den berörda enheten status som betrodd anmälare och därvid tillhandahålla de nödvändiga förklaringarna och styrkande handlingarna. Vid mottagandet av informationen från leverantörerna av onlineplattformar och om samordnaren för digitala tjänster anser att det finns legitima skäl att inleda en undersökning ska statusen som betrodd anmälare upphävas tillfälligt under den tid som undersökningen pågår. Undersökningen ska genomföras utan onödigt dröjsmål.

7. Den samordnare för digitala tjänster som beviljade enheten status som betrodd anmälare ska återkalla denna status om den efter en undersökning, antingen på eget initiativ eller på grundval av information från tredje parter, inbegripet information som tillhandahålls av en leverantör av onlineplattformar enligt punkt 6, fastställer att enheten inte längre uppfyller de villkor som anges i punkt 2. Innan statusen återkallas ska samordnaren för digitala tjänster ge enheten möjlighet att reagera på resultatet av undersökningen och samordnarens avsikt att återkalla enhetens status som betrodd anmälare.
8. Kommissionen ska, vid behov, efter samråd med nämnden utfärda riktlinjer för att bistå leverantörerna av onlineplattformar och samordnarna för digitala tjänster vid tillämpningen av punkterna 2, 6 och 7.

Artikel 23

Åtgärder och skydd mot missbruk

1. Leverantörer av onlineplattformar ska, under en rimlig tidsperiod och efter att ha utfärdat en förhandsvarning, tillfälligt avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till tjänstemottagare som ofta tillhandahåller innehåll som är uppenbart olagligt.
2. Leverantörer av onlineplattformar ska, under en rimlig tidsperiod och efter att ha utfärdat en förhandsvarning, tillfälligt avbryta behandlingen av anmälningar och klagomål som lämnas in via de mekanismer för anmälan och åtgärder och interna system för hantering av klagomål som avses i artiklarna 16 respektive 20, av individer eller enheter eller från klagande som ofta lämnar in anmälningar eller klagomål som är uppenbart ogrundade.

3. När de fattar beslut om tillfälligt avbrytande, ska leverantörer av onlineplattformar från fall till fall, i rätt tid och på ett aktsamt och objektivet sätt bedöma om tjänstemottagaren, individen, enheten eller klaganden ägnar sig åt sådant missbruk som avses i punkterna 1 och 2, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter som framgår av den information som leverantören av onlineplattformar har tillgång till. Dessa omständigheter ska innefatta minst följande:
- a) Det absoluta antalet innehållsposter som är uppenbart olagliga eller anmälningar eller klagomål som är uppenbart ogrundade, som lämnats in under en viss tidsperiod.
 - b) Deras relativa andel av det totala antalet uppgifter som tillhandahållits eller anmälningar som lämnats in under en viss tidsperiod.
 - c) Graden av allvar i missbruket, inbegripet det berörda olagliga innehållets karaktär, och i dess konsekvenser.
 - d) Om denna kan fastställas: tjänstemottagarens, individens, enhetens eller den klagandes avsikt.

4. Leverantörer av onlineplattformar ska i sina allmänna villkor på ett tydligt och detaljerat sätt ange sin policy när det gäller sådant missbruk som avses i punkterna 1 och 2, och ska ge exempel på vilka sakförhållanden och omständigheter som de beaktar när de bedömer om ett visst beteende utgör missbruk och fastställer det tillfälliga avbrytandets varaktighet.

Artikel 24

Transparensrapporteringskyldigheter för leverantörer av onlineplattformar

1. Utöver den information som avses i artikel 15 ska leverantörer av onlineplattformar i de rapporter som avses i den artikeln inkludera uppgifter om följande:
 - a) Antalet tvister som hänskjutits till de organ för tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 21, resultaten av tvistlösningarna och mediantidsåtgången för genomförandet av tvistlösningsförfarandena samt andelen tvister där leverantören av onlineplattformen genomfört organets beslut.
 - b) Antalet tillfälliga avbrytanden som gjorts enligt artikel 23, varvid åtskillnad ska göras mellan tillfälliga avbrytanden som gjorts till följd av tillhandahållande av innehåll som är uppenbart olagligt, inlämning av anmälningar som är uppenbart ogrundade och inlämning av klagomål som är uppenbart ogrundade.

2. Senast den ... [tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och minst en gång var sjätte månad därefter ska leverantörer offentliggöra för varje onlineplattform eller onlinesökmotor, i en allmänt tillgänglig del av sitt onlinegränssnitt, information om det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen, beräknat som ett genomsnitt under de senaste sex månaderna och i enlighet med den metod som fastställs i de delegerade akter som avses i artikel 33.3, om de delegerade akterna har antagits.
3. Leverantörer av onlineplattformar eller av onlinesökmotorer ska meddela samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen, på dessas begäran och utan onödigt dröjsmål, den information som avses i punkt 2, uppdaterad fram till den tidpunkt då denna begäran gjordes. Den samordnaren för digitala tjänster eller kommissionen får begära att leverantören av onlineplattformen eller av onlinesökmotorn tillhandahåller ytterligare information om den beräkning som avses i den punkten, inbegripet förklaringar och styrkande av de data som använts. Denna information får inte innehålla några personuppgifter.
4. När samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, på grundval av den information som mottagits enligt punkterna 2 och 3 i denna artikel, har skäl att anse att en leverantör av onlineplattformar eller av onlinesökmotorer uppnår det tröskelvärde för det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen som fastställs i artikel 33.1, ska denne informera kommissionen om detta.

5. Leverantörer av onlineplattformar ska utan onödigt dröjsmål lämna in de beslut och motiveringar som avses i artikel 17.1 till kommissionen för införande i en allmänt tillgänglig maskinläsbar databas som förvaltas av kommissionen. Leverantörer av onlineplattformar ska säkerställa att den information som lämnas inte innehåller personuppgifter.
6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa mallar när det gäller formen på, innehållet i och andra aspekter av rapporterna enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.

Artikel 25

Utformning och organisering av onlinegränssnitt

1. Leverantörer av onlineplattformar får inte utforma, organisera eller driva sina onlinegränssnitt på ett sätt som vilseleder eller manipulerar tjänstemottagare eller på ett sätt som på annat vis väsentligt snedvrider eller försämrar tjänstemottagarnas förmåga att fatta fria och välgrundade beslut.
2. Förbudet i punkt 1 ska inte tillämpas på metoder som omfattas av direktiv 2005/29/EG eller förordning (EU) 2016/679.

3. Kommissionen får utfärda riktlinjer för hur punkt 1 ska tillämpas på specifika metoder, särskilt i fråga om att
 - a) ge större synlighet åt vissa val när tjänstemottagaren uppmanas att fatta ett beslut,
 - b) upprepade gånger begära att en tjänstemottagare gör ett val när det valet redan har gjorts, särskilt genom att presentera ett popup-fönster som stör användarupplevelsen,
 - c) göra förfarandet för att avsluta en tjänst svårare än att ansluta sig till den.

Artikel 26

Annonsering på onlineplattformar

1. Leverantörer av onlineplattformar som presenterar annonser på sina onlinegränssnitt ska, för varje enskild annons som presenteras för varje enskild mottagare, säkerställa att tjänstemottagarna på ett klart, specifikt och entydigt sätt och i realtid, kan identifiera följande:
 - a) Att informationen utgör en annons, bland annat med hjälp av tydliga markeringar vilka kan följa en standard enligt artikel 44.

- b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonsen presenterades.
- c) Den fysiska eller juridiska person som betalat för annonsen, om den personen är en annan än den fysiska eller juridiska person som avses i led b.
- d) Meningsfull information som ska vara direkt och lätt tillgänglig via annonsen om de huvudparametrar som använts för att fastställa vilka mottagare som annonsen ska presenteras för och hur dessa parametrar kan ändras.

2. Leverantörer av onlineplattformar ska erbjuda tjänstemottagarna en funktion för att dessa ska kunna anmäla om det innehåll de tillhandahåller utgör eller innehåller kommersiella meddelanden.

När tjänstemottagaren lämnar in en anmälan enligt denna punkt ska leverantören av onlineplattformar säkerställa att andra tjänstemottagare på ett klart och entydigt sätt och i realtid, inbegripet genom tydliga markeringar, vilka kan följa en standard enligt artikel 44, kan identifiera att det innehåll som tillhandahålls av tjänstemottagaren utgör eller innehåller ett kommersiellt meddelande i enlighet med den anmälan.

3. Leverantörer av onlineplattformar får inte för tjänstemottagare presentera annonser som bygger på profilering, enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679, med användning av särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9.1 i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 27

Transparens i rekommendationssystemet

1. Leverantörer av onlineplattformar som använder rekommendationssystem ska i sina allmänna villkor, på ett klart och begripligt sätt, ange de huvudparametrar som används i deras rekommendationssystem, liksom alla eventuella möjligheter som tjänstemottagarna har att modifiera eller påverka dessa huvudparametrar.
2. De huvudparametrar som avses i punkt 1 ska förklara varför viss information föreslås tjänstemottagaren. De ska åtminstone innehålla följande:
 - a) De kriterier som är av störst betydelse för att avgöra vilken information som föreslås tjänstemottagaren.
 - b) Skälen för dessa parametrars relativa vikt.
3. Om flera alternativ finns tillgängliga enligt punkt 1 för rekommendationssystem som fastställer den relativa ordningsföljden för information som presenteras för tjänstemottagarna, ska leverantörer av onlineplattformar också tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att när som helst välja och ändra det alternativ som denne föredrar. Den funktionen ska vara direkt och lätt tillgänglig i den specifika del av onlineplattformens onlinegränssnitt där informationen rangordnas.

Artikel 28

Skydd av minderåriga online

1. Leverantörer av onlineplattformar som är tillgängliga för minderåriga ska på sina tjänster införa lämpliga och proportionella åtgärder för att säkerställa en hög nivå av integritet, säkerhet och trygghet för minderåriga.
2. Leverantörer av onlineplattformar får inte presentera annonser på sina gränssnitt som bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679 med hjälp av tjänstemottagarens personuppgifter när de med rimlig säkerhet är medvetna om att tjänstemottagaren är minderårig.
3. Efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i denna artikel ska inte ålägga leverantörer av onlineplattformar att behandla ytterligare personuppgifter för att bedöma om tjänstemottagaren är minderårig.
4. Kommissionen får efter samråd med nämnden utfärda riktlinjer för att bistå leverantörer av onlineplattformar vid tillämpningen av punkt 1.

AVSNITT 4

YTTERLIGARE BESTÄMMELSER TILLÄMPLIGA PÅ LEVERANTÖRER AV ONLINEPLATTFORMAR SOM GÖR DET MÖJLIGT FÖR KONSUMENTER ATT INGÅ DISTANSAVTAL MED NÄRINGSIDKARE

Artikel 29

Uteslutning för mikroföretag och små företag

1. Detta avsnitt ska inte tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare som utgör mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG.

Detta avsnitt ska inte tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare som tidigare har uppfyllt kraven för status som mikroföretag eller små företag enligt definitionen i rekommendation 2003/361/EG under de tolv månader som följer efter det att de har förlorat den statusen enligt artikel 4.2 i den rekommendationen, utom när de är mycket stora onlineplattformar i enlighet med artikel 33.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska detta avsnitt tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare som har utsetts till mycket stora onlineplattformar i enlighet med artikel 33, oavsett om de utgör mikroföretag eller små företag.

Artikel 30
Näringsidkares spårbarhet

1. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska säkerställa att näringsidkare endast kan använda de onlineplattformarna för att främja meddelanden eller erbjuda produkter eller tjänster till konsumenter som befinner sig i unionen om onlineplattformarna, innan deras tjänster används för dessa ändamål, har erhållit följande information, när detta är tillämpligt på näringsidkaren:
 - a) Näringsidkarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress.
 - b) En kopia av näringsidkarens identitetshandling eller annan elektronisk identifiering enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014¹.
 - c) Näringsidkarens betalkontouppgifter.
 - d) Om näringsidkaren är registrerad i ett handelsregister eller liknande offentligt register, det register i vilket näringsidkaren är registrerad och dennes registreringsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter i detta register.
 - e) En självcertifiering där näringsidkaren förbinder sig att endast erbjuda produkter eller tjänster som överensstämmer med tillämpliga regler i unionsrätten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

2. Leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska, vid mottagandet av den information som avses i punkt 1 och innan den berörda näringsidkaren tillåts använda dess tjänster, genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser eller onlinegränssnitt som tillhandahålls av en medlemsstat eller av unionen, eller genom att begära att näringsidkaren tillhandahåller styrkande handlingar från tillförlitliga källor, göra sitt bästa för att bedöma om den information som avses i punkt 1 a–e är tillförlitlig och fullständig. Vid tillämpning av denna förordning ska näringsidkare vara ansvariga för att den information som lämnas är korrekt.

När det gäller näringsidkare som för de ändamål som avses i punkt 1 redan den ... [tillämpningsdagen för denna förordning] använder tjänster från leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, ska leverantörerna göra sitt bästa för att erhålla den angivna informationen från de berörda näringsidkarna inom tolv månader. Om de berörda näringsidkarna inte lämnar informationen inom denna period ska leverantörerna avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till dessa näringsidkare till dess att de har lämnat all information.

3. Om leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare får tillräckliga indikationer på eller har skäl att misstänka att någon del av den information enligt punkt 1 som erhållits från den berörda näringsidkaren är oriktig, ofullständig eller inaktuell ska den leverantören begära att näringsidkaren åtgärdar den situationen utan dröjsmål eller inom den tidsfrist som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt.

Om näringsidkaren underlåter att rätta eller komplettera informationen ska leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare snabbt tillfälligt avbryta tillhandahållandet till den näringsidkaren av sin tjänst vad avser erbjudandet av produkter eller tjänster till konsumenter i unionen till dess att denna begäran har uppfyllts fullt ut.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i förordning (EU) 2019/1150 ska den berörda näringsidkaren, om en leverantör av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare nekar en näringsidkare att använda sin tjänst enligt punkt 1, eller tillfälligt avbryter tillhandahållandet av sin tjänst enligt punkt 3 i den här artikeln, ha rätt att lämna in ett klagomål i enlighet med artiklarna 20 och 21 i den här förordningen.
5. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska lagra den information som erhållits enligt punkterna 1 och 2 på ett säkert sätt under en period på sex månader efter det att dess avtalsförhållande med den berörda näringsidkaren löpt ut. De ska sedan radera informationen.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare endast röja informationen till tredje parter när detta krävs i enlighet med tillämplig rätt, inbegripet de förelägganden som avses i artikel 10 och eventuella andra förelägganden som utfärdats av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller kommissionen för utövandet av deras uppgifter inom ramen för denna förordning.

7. Leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska på sin onlineplattform ge tjänstemottagarna tillgång till den information som avses i punkt 1 a, d och e, på ett tydligt, lättillgängligt och begripligt sätt. Den informationen ska finnas tillgänglig åtminstone på onlineplattformens onlinegränssnitt där informationen om produkten eller tjänsten presenteras.

Artikel 31

Inbyggd överensstämmelse

1. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska säkerställa att deras onlinegränssnitt är utformat och organiserat på ett sådant sätt att näringsidkarna har möjlighet att fullgöra sina skyldigheter när det gäller förhandsinformation, överensstämmelse och produktsäkerhetsinformation enligt tillämplig unionsrätt.

I synnerhet ska den berörda leverantören säkerställa att dess onlinegränssnitt ger näringsidkare möjlighet att tillhandahålla information om namn, adress, telefonnummer och e-postadress vad gäller den ekonomiska aktören, enligt definitionen i artikel 3.13 i förordning (EU) 2019/1020 och annan unionsrätt.

2. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska säkerställa att deras onlinegränssnitt är utformat och organiserat på ett sådant sätt att näringsidkarna kan tillhandahålla åtminstone
 - a) den information som krävs för en tydlig och otvetydig identifiering av de produkter eller tjänster som marknadsförs eller erbjuds konsumenter i unionen genom leverantörernas tjänster,

- b) eventuella tecken som identifierar näringsidkaren, såsom varumärket, symbolen eller logotypen, och
 - c) i tillämpliga fall, information om etikettering och märkning i enlighet med reglerna i tillämplig unionsrätt om produktsäkerhet och produktöverensstämmelse.
3. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska göra sitt bästa för att bedöma huruvida sådana näringsidkare har tillhandahållit den information som avses i punkterna 1 och 2 innan de tillåts att erbjuda produkter eller tjänster på de plattformarna. Efter att ha gjort det möjligt för näringsidkaren att erbjuda produkterna eller tjänsterna på sin onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, ska leverantören göra rimliga ansträngningar för att genom stickprov i officiella, fritt tillgängliga och maskinläsbara onlinedatabaser eller onlinegränssnitt, kontrollera huruvida de erbjudna produkterna eller tjänsterna har identifierats som olagliga.

Artikel 32
Rätt till information

1. Om en leverantör av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare får kännedom, oavsett hur, om att en olaglig produkt eller tjänst har erbjudits av en näringsidkare till konsumenter i unionen genom dess tjänster, ska den leverantören, i den mån den har deras kontaktuppgifter, informera de konsumenter som köpt den olagliga produkten eller tjänsten med hjälp av dess tjänster om följande:
 - a) Det faktum att produkten eller tjänsten är olaglig.
 - b) Näringsidkarens identitet.
 - c) Eventuella möjligheter till rättslig prövning.

Den skyldighet som fastställs i första stycket ska vara begränsad till köp av olagliga produkter eller tjänster som gjorts under de sex månader som föregår den tidpunkt då leverantören fick kännedom om olagligheten.

2. Om leverantören av den onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, i den situation som avses i punkt 1, inte har kontaktuppgifter till alla berörda konsumenter ska leverantören göra informationen om de olagliga produkterna eller tjänsterna, näringsidkarens identitet och eventuella möjligheter till rättslig prövning tillgänglig för allmänheten och lättåtkomlig på sitt onlinegränssnitt.

AVSNITT 5
YTTERLIGARE SKYLDIGHETER FÖR LEVERANTÖRER
AV MYCKET STORA ONLINEPLATTFORMAR
OCH AV MYCKET STORA ONLINESÖKMOTORER ATT HANTERA SYSTEMRISKER

Artikel 33

Mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer

1. Detta avsnitt ska tillämpas på onlineplattformar och onlinesökmotorer som har ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare i unionen per månad som uppgår till 45 miljoner eller mer och som utses till mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer enligt punkt 4.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att korrigera det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen enligt punkt 1, om unionens befolkning ökar eller minskar med minst 5 % jämfört med dess befolkning 2020, eller dess befolkning, efter korrigering genom en delegerad akt, det år då den senaste delegerade akten antogs. I ett sådant fall ska den justera antalet så att det motsvarar 10 % av unionens befolkning det år då den antar den delegerade akten, avrundat uppåt eller nedåt så att siffran kan uttryckas i miljoner.

3. Kommissionen får, efter samråd med nämnden, anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att komplettera bestämmelserna i denna förordning genom att fastställa metoden för beräkning av det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen, för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln och artikel 24.2, så att det säkerställs att metoden tar hänsyn till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen.
4. Kommissionen ska, efter samråd med etableringsmedlemsstaten eller efter att ha beaktat den information som tillhandahållits av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet enligt artikel 24.4, anta ett beslut om att vid tillämpningen av denna förordning utse till mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor den onlineplattform eller den onlinesökmotor som har ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare per månad som är lika med eller större än det antal som avses i punkt 1 i den här artikeln. Kommissionen ska fatta sitt beslut på grundval av de uppgifter som rapporterats till kommissionen av leverantören av onlineplattformen eller onlinesökmotorn enligt artikel 24.2 och information som begärts enligt artikel 24.3 eller eventuella andra tillförlitliga uppgifter som kommissionen har tillgång till.

Underlåtenhet av leverantören av onlineplattformen eller av onlinesökmotorn att följa artikel 24.2 eller att hörsamma begäran från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller från kommissionen enligt artikel 24.3 ska inte hindra kommissionen från att utse den leverantören till leverantör av en mycket stora onlineplattform eller av en mycket stor onlinesökmotor enligt denna punkt.

Om kommissionen grundar sitt beslut på annan information som är tillgänglig för kommissionen enligt första stycket i denna punkt eller på grundval av ytterligare information som begärts enligt artikel 24.3, ska kommissionen ge den berörda leverantören av onlineplattformen eller av onlinesökmotorn möjlighet att inom tio arbetsdagar lämna in sina synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser och att den avser att utse onlineplattformen eller onlinesökmotorn till en mycket stor onlineplattform respektive en mycket stor onlinesökmotor. Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter som lämnats in av den berörda leverantören.

Om leverantören av den berörda onlineplattformen eller onlinesökmotorn underlåter att lämna in sina synpunkter enligt tredje stycket ska kommissionen inte vara förhindrad att utse den onlineplattformen eller den onlinesökmotorn till en mycket stor onlineplattform respektive en mycket stor onlinesökmotor på grundval av andra uppgifter som är den har tillgång till.

5. Kommissionen ska avsluta utseendet om onlineplattformen eller onlinesökmotorn under en oavbruten period på ett år inte har ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare per månad som är lika med eller större än det antal som avses i punkt 1.

6. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål meddela leverantören av den berörda onlineplattformen eller onlinesökmotorn, nämnden och samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet sina beslut enligt punkterna 4 och 5.

Kommissionen ska säkerställa att förteckningen över utsedda mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska hålla förteckningen uppdaterad. De skyldigheter som fastställs i detta avsnitt ska börja gälla, eller upphöra att gälla, för de berörda mycket stora onlineplattformarna och mycket stora onlinesökmotorerna fyra månader efter det meddelande till den berörda leverantören som avses i första stycket.

Artikel 34

Riskbedömning

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska noggrant identifiera, analysera och bedöma alla eventuella systemrisker i unionen som härrör från utformningen av tjänsten eller hur deras tjänst och relaterade system fungerar, inbegripet algoritmiska system, eller från användningen av deras tjänster.

De ska utföra riskbedömningarna senast den tillämpningsdag som avses i artikel 33.6 andra stycket och därefter minst en gång om året, och under alla omständigheter innan införandet av funktioner som sannolikt kommer att ha en kritisk inverkan på de risker som identifierats enligt den här artikeln. Riskbedömningen ska vara specifik för deras tjänster samt stå i proportion till systemriskerna, med beaktande av deras allvarsgrad och sannolikheten för att de blir aktuella och ska omfatta följande systemrisker:

- a) Spridningen av olagligt innehåll via deras tjänster.
- b) Faktiska eller förutsebara negativa effekter på utövandet av grundläggande rättigheter, särskilt den grundläggande rätten till mänsklig värdighet i enlighet med artikel 1 i stadgan, till respekt för privatlivet och familjelivet i enlighet med artikel 7 i stadgan, till skydd av personuppgifter i enlighet med artikel 8 i stadgan, till yttrandefrihet och informationsfrihet, inbegripet mediernas frihet och mångfald, i enlighet med artikel 11 i stadgan, till icke-diskriminering i enlighet med artikel 21 i stadgan, till respekt för barnets rättigheter i enlighet med artikel 24 i stadgan och till en hög konsumentskyddsnivå i enlighet med artikel 38 i stadgan.
- c) Eventuella faktiska eller förutsebara negativa effekter på samhällsdebatten och valprocesser samt den allmänna säkerheten.

d) Eventuella faktiska eller förutsebara negativa effekter avseende könsrelaterat våld, skydd av folkhälsan och minderåriga och allvarliga negativa konsekvenser för personens fysiska och psykiska välbefinnande.

2. När riskbedömningarna görs ska leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer särskilt beakta om och hur följande faktorer påverkar någon eller några av de systemrisker som avses i punkt 1:

a) Utformningen av deras rekommendationssystem och andra eventuella relevanta algoritmiska system.

b) Deras system för innehållsmoderering.

c) Gällande allmänna villkor och tillämpningen av dem.

d) System för urval och presentation av annonser.

e) Leverantörens datarelaterade metoder.

Leverantörerna ska i bedömningarna också analysera om och hur riskerna enligt punkt 1 påverkas av avsiktlig manipulering av deras tjänster, inbegripet genom icke-autentisk användning eller automatiserat utnyttjande av tjänsten, samt förstärkning och potentiellt snabb och omfattande spridning av olagligt innehåll och information som är oförenlig med deras allmänna villkor.

Bedömningen ska ta hänsyn till särskilda regionala eller språkliga aspekter, även när de är specifika för en medlemsstat.

3. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska behålla de styrkande handlingarna från riskbedömningarna i minst tre år efter det att riskbedömningarna har utförts, och ska på begäran översända dem till kommissionen och samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet.

Artikel 35

Riskbegränsning

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska införa rimliga, proportionella och effektiva riskbegränsningsåtgärder som är anpassade för de specifika systemriskerna som identifierats enligt artikel 34, med särskilt beaktande av dessa åtgärders konsekvenser för grundläggande rättigheter. Sådana åtgärder får, i tillämpliga fall, innefatta
 - a) anpassning av deras tjänsters utformning, funktioner eller funktionssätt, inbegripet deras onlinegränssnitt,
 - b) anpassning av deras allmänna villkor och tillämpningen av dem,
 - c) anpassning av innehållsmodereringsprocesserna, inbegripet hastigheten och kvaliteten på behandlingen av anmälningar avseende specifika typer av olagligt innehåll och, i förekommande fall, avlägsnandet eller oåtkomliggörandet utan dröjsmål av det anmälda innehållet, särskilt med avseende på olaglig hatpropaganda eller cybervåld, samt anpassning av eventuella relevanta beslutsprocesser och särskilda resurser för innehållsmoderering,

- d) testning och anpassning av deras algoritmiska system, inbegripet deras rekommendationssystem,
- e) anpassning av deras system för annonsering och anpassning av riktade åtgärder som syftar till att begränsa eller justera presentationen av annonser i samband med de tjänster som de tillhandahåller,
- f) stärkande av interna processer, interna resurser, intern testning, intern dokumentation av eller intern tillsyn över deras verksamhet, särskilt vad gäller upptäckt av systemrisk,
- g) inledande eller anpassning av samarbetet med betrodda anmälare i enlighet med artikel 22, och genomförande av beslutet om organ för tvistlösning utanför domstol enligt artikel 21,
- h) inledande eller anpassning av samarbetet med andra leverantörer av onlineplattformar eller av onlinesökmotorer genom de uppförandekoder och krisprotokoll som avses i artiklarna 45 respektive 48,
- i) vidtagande av medvetandehöjande åtgärder och anpassning av deras onlinegränssnitt i syfte att ge tjänstemottagare mer information,

- j) vidtagande av riktade åtgärder för att skydda barnets rättigheter, inbegripet verktyg för ålderskontroll och föräldrakontroll, verktyg avsedda att hjälpa minderåriga att anmäla övergrepp eller få stöd, beroende på vad som är lämpligt.
- k) säkerställande av att information, oavsett om denna utgör genererad eller manipulerad bild, ljud eller video som på ett märkbart sätt liknar befintliga personer, föremål, platser eller andra enheter eller händelser och som felaktigt framstår som autentiskt eller sanningsenligt går att särskilja genom framträdande märkning när den presenteras på deras onlinegränssnitt samt, dessutom, tillhandahållande av en funktion som är lätt att använda och som gör det möjligt för tjänstemottagarna att markera sådan information.

2. Nämnden ska i samarbete med kommissionen offentliggöra övergripande rapporter en gång om året. Rapporterna ska omfatta följande:

- a) Identifiering och bedömning av de mest framträdande och återkommande systemrisker som rapporterats av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer eller identifierats genom andra informationskällor, särskilt sådana som tillhandahållits i enlighet med artiklarna 39, 40 och 42.

- b) Bästa praxis för leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer för att begränsa de systemriskerna som identifieras.

Dessa rapporter ska redogöra för systemriskerna uppdelade på de medlemsstater där de uppstått och i unionen som helhet, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Kommissionen får i samarbete med samordnarna för digitala tjänster utfärda riktlinjer för tillämpningen av punkt 1 med avseende på specifika risker, särskilt för att beskriva bästa praxis och rekommendera tänkbara åtgärder, med vederbörlig hänsyn till de konsekvenser som åtgärderna kan ha på de grundläggande rättigheterna enligt stadgan, för alla berörda parter. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska kommissionen anordna offentliga samråd.

Artikel 36

Krisresponsmekanism

1. Om en kris uppstår får kommissionen, på rekommendation av nämnden, anta ett beslut som ålägger en eller flera leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer att vidta en eller flera av följande åtgärder:
 - a) Bedöma om och, i så fall, i vilken utsträckning och på vilket sätt, driften och användningen av deras tjänster på ett betydande sätt bidrar till ett allvarligt hot enligt punkt 2, eller sannolikt kommer att göra det.

- b) Välja ut och tillämpa specifika, effektiva och proportionella åtgärder, såsom de som föreskrivs i artikel 35.1 eller artikel 48.2, för att förebygga, undanröja eller begränsa sådana bidrag till det allvarliga hot som identifierats enligt led a i denna punkt.
- c) Senast ett visst datum, eller med i beslutet angivna regelbundna mellanrum, rapportera till kommissionen om de bedömningar som avses i led a, om det exakta innehållet i, genomförandet av och de kvalitativa och kvantitativa effekterna av de särskilda åtgärder som vidtagits enligt led b och om alla andra frågor som rör dessa bedömningar eller åtgärder, enligt vad som anges i beslutet.

Vid val och tillämpning av åtgärder enligt led b i denna punkt ska tjänsteleverantören eller tjänsteleverantörerna ta vederbörlig hänsyn till graden av allvar i det allvarliga hot som avses i punkt 2, till åtgärdernas brådskande karaktär och till de faktiska eller potentiella konsekvenserna för alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, inbegripet eventuell underlåtenhet att vidta åtgärder för att respektera de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska en kris anses föreligga om extraordinära omständigheter leder till ett allvarligt hot mot den allmänna säkerheten eller folkhälsan i unionen eller i betydande delar av den.

3. När kommissionen fattar det beslut som avses i punkt 1 ska den säkerställa att samtliga följande krav är uppfyllda:
- a) De åtgärder som krävs enligt beslutet är absolut nödvändiga, motiverade och proportionella, med hänsyn särskilt till graden av allvar i det allvarliga hot som avses i punkt 2, åtgärdernas brådskande karaktär och de faktiska eller potentiella konsekvenserna för alla berörda parter rättigheter och legitima intressen, inbegripet eventuell underlåtenhet att vidta åtgärder för att respektera de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan.
 - b) I beslutet anges en rimlig tidsperiod inom vilken de särskilda åtgärder som avses i punkt 1 b ska vidtas, med hänsyn särskilt till hur brådskande åtgärderna är och den tid som behövs för att förbereda och genomföra dem.
 - c) De åtgärder som krävs enligt beslutet är begränsade till en period på högst tre månader.
4. Efter att ha fattat det beslut som avses i punkt 1 ska kommissionen utan onödigt dröjsmål vidta följande åtgärder:
- a) Meddela beslutet till den eller de leverantörer som beslutet riktar sig till.

- b) Offentliggöra beslutet.
 - c) Informera nämnden om beslutet, uppmana den att lämna in synpunkter på det och hålla den underrättad om eventuell senare utveckling angående beslutet.
5. Valet av särskilda åtgärder som ska vidtas enligt punkt 1 b och punkt 7 andra stycket ska göras av den eller de leverantörer som kommissionens beslut riktar sig till.
 6. Kommissionen får på eget initiativ eller på begäran av leverantören inleda en dialog med leverantören för att, mot bakgrund av leverantörens särskilda omständigheter, avgöra om de planerade eller genomförda åtgärder som avses i punkt 1 b är effektiva och proportionella för att uppnå de eftersträvade målen. Kommissionen ska särskilt se till att de åtgärder som tjänsteleverantören vidtar enligt punkt 1 b uppfyller de krav som avses i punkt 3 a och c.
 7. Kommissionen ska övervaka tillämpningen av de särskilda åtgärder som vidtas enligt det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel, på grundval av de rapporter som avses i led c i den punkten och all annan relevant information, inbegripet information som den kan begära enligt artikel 40 eller 67, med beaktande av krisens utveckling. Kommissionen ska regelbundet rapportera till nämnden om den övervakningen, minst en gång i månaden.

Om kommissionen anser att de planerade eller genomförda särskilda åtgärderna enligt punkt 1 b inte är effektiva eller proportionella får den, efter samråd med nämnden, anta ett beslut som kräver att leverantören ser över valet eller tillämpningen av dessa särskilda åtgärder.

8. När så är lämpligt med hänsyn till krisens utveckling får kommissionen, på nämndens rekommendation, ändra det beslut som avses i punkt 1 eller i punkt 7 andra stycket genom att
 - a) återkalla beslutet och, när så är lämpligt, kräva att den mycket stora onlineplattformen eller den mycket stora onlinesökmotorn upphör att tillämpa de åtgärder som valts ut och genomförts enligt punkt 1 b eller punkt 7 andra stycket, i synnerhet om skälen för sådana åtgärder inte längre föreligger,
 - b) förlänga den period som avses i punkt 3 c med en period på högst tre månader,
 - c) beakta de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av åtgärderna, särskilt om åtgärderna eventuellt inte respekterar de grundläggande rättigheterna i stadgan.

9. Kraven i punkterna 1–6 ska tillämpas på beslutet och den ändring av det som avses i denna artikel.
10. Kommissionen ska ta största möjliga hänsyn till de rekommendationer som nämnden avger enligt denna artikel.
11. Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet efter antagandet av beslut i enlighet med denna artikel, och under alla omständigheter tre månader efter det att krisen upphört, om tillämpningen av de särskilda åtgärder som vidtagits enligt dessa beslut.

Artikel 37

Oberoende revision

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska på egen bekostnad och minst en gång om året vara föremål för oberoende revision för att granska uppfyllandet av
 - a) de skyldigheter som fastställs i kapitel III,
 - b) eventuella åtaganden som gjorts enligt de uppförandekoder som avses i artiklarna 45 och 46 och de krisprotokoll som avses i artikel 48.

2. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska tillhandahålla de organisationer som utför revisioner enligt denna artikel det samarbete och bistånd som krävs för att de ska kunna utföra revisionerna på ett ändamålsenligt, effektivt och snabbt sätt, bland annat genom att ge dem tillgång till alla relevanta uppgifter och lokaler och genom att besvara muntliga eller skriftliga frågor. De ska avstå från att hindra, otillbörligt påverka eller undergräva utförandet av revisionen.

Sådana revisioner ska säkerställa en lämplig nivå av konfidentialitet och tystnadsplikt när det gäller den information som erhålls från leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer och tredje parter i samband med revisionerna, även efter det att revisionerna har avslutats. Uppfyllandet av detta krav får dock inte inverka negativt på utförandet av revisioner och andra bestämmelser i denna förordning, särskilt bestämmelserna om öppenhet, tillsyn och kontroll av efterlevnaden. Om det är nödvändigt för transparensrapporteringen enligt artikel 42.4 ska revisionsrapporten och den rapport om genomförandet av revisionen som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln åtföljas av versioner som inte innehåller någon information som rimligen skulle kunna anses vara konfidentiell.

3. Revision enligt punkt 1 ska utföras av organisationer som
- a) är oberoende från och inte har några intressekonflikter med den berörda leverantören av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer och varje annan juridisk person med anknytning till den leverantören, som i synnerhet
 - i) inte har tillhandahållit andra tjänster än revision med anknytning till de ärenden som granskas till den berörda leverantören av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer eller till någon juridisk person med anknytning till den leverantören under de tolv månader som föregår revisionens början och har åtagit sig att inte tillhandahålla sådana tjänster till dem under tolv månader efter det att revisionen slutförts,
 - ii) inte har tillhandahållit revisionstjänster enligt denna artikel till den berörda leverantören av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer eller till någon juridisk person med anknytning till den leverantören under en period som är längre än tio på varandra följande år,
 - iii) inte utför revisionen i utbyte mot arvoden som är beroende av revisionens resultat,
 - b) har styrkt sakkunskap på områdena riskhantering, teknisk kompetens och kapacitet, och
 - c) har styrkt objektivitet och yrkesetik, baserat i synnerhet på efterlevnad av uppförandekoder eller lämpliga standarder.

4. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska säkerställa att de organisationer som utför revisionerna upprättar en revisionsrapport för varje revision. Den rapporten ska vara skriftligt underbyggd och ska innehålla åtminstone följande:
- a) Namn, adress och kontaktpunkt för leverantören av den mycket stora onlineplattform eller den mycket stora onlinesökmotor som är föremål för revisionen samt den period som omfattas.
 - b) Namn och adress för den organisation eller de organisationer som utför revisionen.
 - c) En intresseförklaring.
 - d) En redogörelse för de specifika aspekter som omfattas av revisionen och den metod som använts.
 - e) En redogörelse för och en sammanfattning av de viktigaste resultaten från revisionen.
 - f) En förteckning över de tredje parter med vilka samråd genomförts som en del av revisionen.
 - g) Ett revisionsuttalande där det anges om leverantören av den mycket stora onlineplattform eller den mycket stora onlinesökmotor som är föremål för revisionen uppfyllt de skyldigheter och åtaganden som avses i punkt 1; revisionsuttalandet kan vara *positivt*, *positivt med anmärkningar* eller *negativt*.
 - h) I de fall då revisionsuttalandet inte är *positivt*, operativa rekommendationer om specifika åtgärder för att uppnå efterlevnad och den rekommenderade tidsramen för uppnående av efterlevnad.

5. Om den organisation som utfört revisionen inte har kunnat granska vissa specifika delar eller avge ett revisionsuttalande på grundval av sina undersökningar ska revisionsrapporten redogöra för omständigheterna och skälen till varför de delarna inte kunde granskas.
6. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som får en revisionsrapport som inte är *positiv* ska ta vederbörlig hänsyn till de operativa rekommendationer som riktas till dem för att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dessa. De ska inom en månad från mottagandet av dessa rekommendationer anta en rapport om genomförandet av revisionen där dessa åtgärder redovisas. I de fall då de inte genomför de operativa rekommendationerna ska de i rapporten om genomförandet av revisionen motivera varför de inte gjort det och ange eventuella alternativa åtgärder som de har vidtagit för att åtgärda alla fall av bristande efterlevnad.
7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de regler som är nödvändiga för utförandet av revisioner enligt den här artikeln, särskilt när det gäller de nödvändiga reglerna om stegen i förfarandet, revisionsmetoder och rapporteringsmallar för de revisioner som utförs enligt den här artikeln. Dessa delegerade akter ska beakta eventuella frivilliga revisionsstandarder som avses i artikel 44.1 e.

Artikel 38
Rekommendationssystem

Utöver de krav som anges i artikel 27 ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som använder rekommendationssystem erbjuda minst ett alternativ för vart och ett av sina rekommendationssystem som inte är baserat på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 39
Ytterligare transparens vad gäller annonsering online

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som presenterar annonser på sina onlinegränssnitt ska sammanställa och offentliggöra, i en särskild sektion på deras onlinegränssnitt genom ett sökbart och tillförlitligt verktyg som medger flerkriteriesökningar, och via gränssnitt för applikationsprogrammering, en datakatalog som innehåller den information som avses i punkt 2, under hela den period under vilken de presenterar en annons och fram till ett år efter att annonsen presenterades för sista gången på deras onlinegränssnitt. De ska säkerställa att datakatalogen inte innehåller några personuppgifter för de tjänstemottagare som annonsen presenterades för eller kunde ha presenterats för och ska göra rimliga ansträngningar för att säkerställa att informationen är korrekt och fullständig.

2. Datakatalogen ska innehålla åtminstone samtliga följande uppgifter:
- a) Annonsens innehåll, inbegripet produktens, tjänstens eller varumärkets namn samt annonsens ämne.
 - b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonsen presenterades.
 - c) Den fysiska eller juridiska person som betalat för annonsen, om den personen är en annan än den person som avses i led b.
 - d) Den period under vilken annonsen presenterades.
 - e) Om annonsen var avsedd att presenteras specifikt för en eller flera särskilda grupper av tjänstemottagare och, i sådana fall, de huvudparametrar som använts för detta ändamål, inbegripet, om så är relevant, de huvudparametrar som använts för att utesluta en eller flera sådana särskilda grupper.
 - f) De kommersiella meddelanden som offentliggjorts på de mycket stora onlineplattformarna och identifierats enligt artikel 26.2.
 - g) Det totala antalet tjänstemottagare som nåtts och, i förekommande fall, aggregerade siffror uppdelade på varje medlemsstat för den grupp eller de grupper av mottagare till vilka annonsen specifikt riktades.

3. När det gäller punkt 2 a, b och c ska databasen, om en leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer har avlägsnat eller gjort en specifik annons oåtkomlig på grund av påstådd olaglighet eller oförenlighet med dess allmänna villkor, inte innehålla den information som avses i de leden. I sådana fall ska databasen för den berörda specifika annonsen innehålla den information som avses i artikel 17.3 a–e eller artikel 9.2 a i, beroende på vad som är tillämpligt.

Kommissionen får, efter samråd med nämnden, med relevanta utvalda forskare enligt vad som avses i artikel 40 och med allmänheten, utfärda riktlinjer om struktur, organisation och funktioner för de databaser som avses i den här artikeln.

Artikel 40

Dataåtkomst och granskning

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska, på motiverad begäran från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen och inom en rimlig tidsperiod som anges i den begäran, ge dessa åtkomst till de data som behövs för att övervaka och bedöma efterlevnaden av denna förordning.

2. Samordnare för digitala tjänster och kommissionen ska använda de data till vilka åtkomst givits enligt punkt 1 endast för att övervaka och bedöma efterlevnaden av denna förordning och ska ta vederbörlig hänsyn till de rättigheter och intressen som leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer och de berörda tjänstemottagarna har, inbegripet skydd av personuppgifter, skydd av konfidentiell information, i synnerhet företagshemligheter, och upprätthållande av säkerheten för deras tjänst.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer, på begäran av antingen samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen, redogöra för utformningen av och logiken i hur deras algoritmiska system, inbegripet deras rekommendationssystem, fungerar och testas.
4. På motiverad begäran från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer inom en rimlig tidsperiod som anges i begäran, ge utvalda forskare, som uppfyller kraven i punkt 8 i denna artikel, åtkomst till data enbart i syfte att bedriva forskning som bidrar till upptäckten, identifieringen och förståelsen av systemrisker i unionen enligt artikel 34.1 samt bedömningen av om riskminskningsåtgärderna enligt artikel 35 är lämpliga och effektiva och vilka konsekvenser de har.

5. Inom 15 dagar från mottagandet av en sådan begäran som avses i punkt 4 får leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ändrar denna begäran, om de anser att de inte kan ge den begärda åtkomsten till data av ett av följande två skäl:

- a) De har inte tillgång till dessa data.
- b) Åtkomst till dessa data kommer att medföra betydande sårbarhet för tjänstens säkerhet eller skyddet av konfidentiell information, i synnerhet företagshemligheter.

6. En begäran om ändring enligt punkt 5 ska omfatta förslag på en eller flera alternativa metoder genom vilka åtkomst kan tillhandahållas till begärda data eller andra data som är lämpliga och tillräckliga för denna begärans ändamål.

Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska fatta beslut om en begäran om ändring inom 15 dagar och meddela leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn sitt beslut och, i förekommande fall, den ändrade begäran och den nya fristen för att tillmötesgå denna begäran.

7. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska underlätta och ge åtkomst till data enligt punkterna 1 och 4 genom lämpliga gränssnitt som anges i begäran, inbegripet onlinedatabaser eller gränssnitt för applikationsprogrammering.

8. Efter en vederbörligen motiverad ansökan från forskare ska samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ge sådana forskare status som *utvalda forskare* för den särskilda forskning som avses i ansökan och utfärda en motiverad begäran om åtkomst till data till en leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer enligt punkt 4, om forskarna visar att de uppfyller samtliga följande villkor:
- a) De är knutna till en forskningsorganisation enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2019/790.
 - b) De är fristående från kommersiella intressen.
 - c) Deras ansökan anger hur forskningen finansieras.
 - d) De är kapabla att uppfylla de särskilda datasäkerhetskrav och konfidentialitetskrav som är förbundna med varje begäran och att skydda personuppgifter, och de beskriver i sin begäran lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som de har vidtagit i detta syfte.
 - e) Deras ansökan visar att deras tillgång till data och de tidsramar inom vilka de begär tillgång är nödvändiga för, och står i proportion till, forskningens syften, och att de förväntade resultaten av den forskningen kommer att bidra till de syften som föreskrivs i punkt 4.

- f) Den planerade forskningsverksamheten kommer att genomföras i de syften som föreskrivs i punkt 4.
- g) De har åtagit sig att göra forskningsresultaten allmänt tillgängliga utan kostnad, inom en rimlig tidsperiod efter det att forskningen slutförts, med förbehåll för de berörda tjänstemottagarnas rättigheter och intressen i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

När ansökan enligt denna punkt har mottagits ska samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet informera kommissionen och nämnden.

9. Forskare får också lämna in sin ansökan till samordnaren för digitala tjänster i medlemsstaten för den forskningsorganisation till vilken de är knutna. Vid mottagandet av ansökan enligt denna punkt ska samordnaren för digitala tjänster göra en inledande bedömning av huruvida respektive forskare uppfyller samtliga villkor i punkt 8. Respektive samordnare för digitala tjänster ska därefter översända ansökan, tillsammans med de styrkande handlingar som lämnats in av respektive forskare och den inledande bedömningen, till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet. Samordnaren för digitala tjänster ska ta ett beslut huruvida en forskare ska tilldelas status som *utvald forskare* utan onödigt dröjsmål.

Den inledande bedömningen ska beaktas fullt ut, men det slutliga beslutet att tilldela en forskare status som *utvald forskare* fattas av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, i enlighet med punkt 8.

10. Den samordnare för digitala tjänster som beviljat status som utvald forskare och utfärdat den motiverade begäran om dataåtkomst till leverantörerna av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer för en utvald forskare, ska utfärda ett beslut om att avsluta åtkomsten om den efter en undersökning, antingen på eget initiativ eller på grundval av information från tredje part, fastställer att den utvalda forskaren inte längre uppfyller villkoren i punkt 8, och ska informera leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn om beslutet. Innan åtkomsten avslutas ska samordnaren för digitala tjänster ge den utvalda forskaren möjlighet att reagera på resultaten av undersökningen och på samordnarens avsikt att avsluta åtkomsten.
11. Samordnarna för digitala tjänster i etableringsländerna ska meddela nämnden namn och kontaktuppgifter för de fysiska personer eller enheter som de har beviljat status som *utvald forskare* i enlighet med punkt 8 samt syftet med den forskning som ligger till grund för den ansökan som gjorts eller, om de har avslutat dataåtkomsten i enlighet med punkt 10, kommunicera den informationen till nämnden.

12. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska utan onödigt dröjsmål ge tillgång till data, inbegripet data i realtid om det är tekniskt möjligt, förutsatt att dessa data är allmänt tillgängliga i deras onlinegränssnitt för forskare, inbegripet sådana som är knutna till ideella organ, organisationer och sammanslutningar, som uppfyller villkoren i punkt 8 b, c, d och e och som använder dessa data enbart för att bedriva forskning som bidrar till att upptäcka, identifiera och förstå systemrisker i unionen enligt artikel 34.1.

13. Kommissionen ska efter samråd med nämnden anta delegerade akter som kompletterar denna förordning genom att fastställa de tekniska villkor enligt vilka leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska dela data enligt punkterna 1 och 4 och de ändamål för vilka dessa data får användas. Dessa delegerade akter ska fastställa de särskilda villkor enligt vilka sådan delning av data med forskare kan ske i överensstämmelse med förordning (EU) 2016/679, samt relevanta objektiva indikatorer, förfaranden och, vid behov, oberoende rådgivningsmekanismer till stöd för delning av data, med beaktande av de intressen som leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer och de berörda tjänstemottagarna har, inklusive skyddet av konfidentiell information, i synnerhet företagshemligheter, och med upprätthållande av säkerheten för deras tjänst.

Artikel 41

Funktion för regelefterlevnad

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska inrätta en funktion för regelefterlevnad som ska vara oberoende av deras operativa funktioner och bestå av en eller flera regelefterlevnadsansvariga, inbegripet chefen för funktionen för regelefterlevnad. Den funktionen för regelefterlevnad ska ha tillräcklig auktoritet och tyngd samt tillräckliga resurser liksom tillträde till ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn för att övervaka att leverantören efterlever denna förordning.
2. Ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn ska säkerställa att regelefterlevnadsansvariga har de yrkeskvalifikationer, den kunskap, de erfarenheter och den förmåga som krävs för att utföra de uppgifter som avses i punkt 3.

Ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn ska säkerställa att chefen för funktionen för regelefterlevnad är en oberoende högre chef med särskilt ansvar för funktionen för regelefterlevnad.

Chefen för funktionen för regelefterlevnad ska rapportera direkt till ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn, och får ta upp problem och varna ledningsorganet när risker som avses i artikel 34 eller bristande efterlevnad av denna förordning påverkar eller kan komma att påverka den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn, utan att detta inverkar på ledningsorganets ansvar i dess tillsynsfunktion och ledningsfunktion.

Chefen för funktionen för regelefterlevnad ska inte kunna avsättas utan förhandsgodkännande från ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn.

3. De regelefterlevnadsansvariga ska ha följande uppgifter:
 - a) Samarbeta med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och med kommissionen vid tillämpningen av denna förordning.
 - b) Säkerställa att alla risker som avses i artikel 34 identifieras och rapporteras korrekt och att rimliga, proportionella och ändamålsenliga riskminskningsåtgärder vidtas enligt artikel 35.

- c) Organisera och övervaka de verksamheter som leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn bedriver i samband med den oberoende revisionen enligt artikel 37.
 - d) Förse ledningen och de anställda vid leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn med information och råd om relevanta skyldigheter inom ramen för denna förordning.
 - e) Övervaka att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.
 - f) I tillämpliga fall övervaka att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn fullgör åtaganden som gjorts inom ramen för uppförandekoderna enligt artiklarna 45 och 46 eller krisprotokollen enligt artikel 48.
4. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska meddela samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen namn och kontaktuppgifter för chefen för funktionen för regelefterlevnad.

5. Ledningsorganet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn ska fastställa, övervaka och hållas ansvarigt för genomförandet av leverantörens styrningsarrangemang för säkerställande av oberoendet för funktionen för efterlevnad, inbegripet fördelning av ansvar inom organisationen hos leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn, förebyggande av intressekonflikter och sund hantering av systemrisker som identifierats enligt artikel 34.
6. Ledningsorganet ska godkänna och regelbundet, minst en gång om året, se över strategier och policyer för beaktande, hantering, övervakning och minskning av de risker som identifierats enligt artikel 34 och som den mycket stora onlineplattformen eller den mycket stora onlinesökmotorn är exponerad för eller kan exponeras för.
7. Ledningsorganet ska ägna tillräckligt med tid åt att överväga åtgärder som rör riskhantering. Det ska aktivt delta i beslut som rör riskhantering och ska säkerställa att tillräckliga resurser anslås till hanteringen av de risker som identifierats enligt artikel 34.

Artikel 42

Transparensrapporteringskyldigheter

1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska offentliggöra de rapporter som avses i artikel 15 senast två månader från den tillämpningsdag som avses i artikel 33.6 andra stycket och därefter minst var sjätte månad.
2. De rapporter som avses i punkt 1 i denna artikel och som offentliggörs av leverantörer av mycket stora onlineplattformar ska, utöver den information som avses i artiklarna 15 och 24.1, specificera följande:
 - a) De personalresurser som leverantören av mycket stora onlineplattformar avsätter för innehållsmoderering med avseende på de tjänster som erbjuds i unionen, uppdelade på vart och ett av medlemsstaternas officiella språk som är tillämpliga, inbegripet för att fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 16 och 22 samt för att fullgöra de skyldigheter som anges i artikel 20.
 - b) Kvalifikationerna och språkkunskaperna hos de personer som utför den verksamhet som avses i led a samt den utbildning och det stöd som ges till sådan personal.

- c) De indikatorer på korrekthet och tillhörande information som avses i artikel 15.1 e, uppdelade på vart och ett av medlemsstaternas officiella språk.

Rapporterna ska offentliggöras på minst ett av medlemsstaternas officiella språk.

- 3. Utöver den information som avses i artikel 24.2 ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer i de rapporter som avses i punkt 1 i den här artikeln inkludera information om det genomsnittliga antalet tjänstemottagare per månad för varje medlemsstat.
- 4. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer ska till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen överlämna, utan onödigt dröjsmål efter färdigställande, och offentliggöra senast tre månader efter mottagandet av var och en av revisionsrapporterna enligt artikel 37.4
 - a) en rapport som beskriver resultaten av riskbedömningen enligt artikel 34,
 - b) de specifika riskbegränsningsåtgärder som vidtagits enligt artikel 35.1,

- c) den revisionsrapport som föreskrivs i artikel 37.4,
- d) den rapport om genomförandet av revisionen som föreskrivs i artikel 37.6,
- e) i tillämpliga fall, information om de samråd som leverantören genomfört till stöd för riskbedömningarna och utformningen av riskbegränsningsåtgärderna.

5. Om en leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer anser att offentliggörandet av information enligt punkt 4 kan resultera i röjandet av konfidentiell information hos den leverantören eller tjänstemottagarna, medföra sårbarhet för dess tjänsts säkerhet, undergräva allmän säkerhet eller skada mottagare, får leverantören avlägsna denna information från de allmänt tillgängliga rapporterna. I sådana fall ska leverantören sända de fullständiga rapporterna till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen, tillsammans med en motivering som förklarar varför informationen avlägsnades från de allmänt tillgängliga rapporterna.

Artikel 43
Tillsynsavgift

1. Kommissionen ska ta ut en årlig tillsynsavgift av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som utses i enlighet med artikel 33.
2. Det totala beloppet för de årliga tillsynsavgifterna ska täcka de beräknade kostnader som kommissionen ådrar sig i samband med sina tillsynsuppgifter enligt denna förordning, särskilt kostnader i samband med utseende enligt artikel 33, inrättande, underhåll och drift av databasen enligt artikel 24.5 och systemet för informationsutbyte enligt artikel 85, hänskjutanden enligt artikel 59, stöd till nämnden enligt artikel 62 och tillsynsuppgifter enligt artikel 56 och kapitel IV avsnitt 4.
3. Leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer ska årligen debiteras en tillsynsavgift för varje tjänst som de har utsetts för i enlighet med artikel 33.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer den årliga tillsynsavgiften för varje leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer. När kommissionen antar dessa genomförandeakter ska den tillämpa den metod som fastställs i den delegerade akt som avses i punkt 4 i denna artikel och ska respektera principerna i punkt 5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 87 som fastställer detaljerade metoder och förfaranden för
- a) fastställande av de beräknade kostnader som avses i punkt 2,
 - b) fastställande av de enskilda årliga tillsynsavgifter som avses i punkt 5 b och c,
 - c) fastställande av det högsta totala värde som anges i punkt 5 c, och
 - d) de arrangemang som krävs för inbetalningar.

Kommissionen ska iaktta de principer som anges i punkt 5 i denna artikel när den antar dessa delegerade akter.

5. Den genomförandeakt som avses i punkt 3 och den delegerade akt som avses i punkt 4 ska iaktta följande principer:
- a) Beräkningen av det totala beloppet för den årliga tillsynsavgiften tar hänsyn till de kostnader som uppkommit under det föregående året.
 - b) Den årliga tillsynsavgiften står i proportion till det genomsnittliga antalet aktiva mottagare per månad i unionen för varje mycket stor onlineplattform eller varje mycket stor onlinesökmotor som utsetts i enlighet med artikel 33.

- c) Den totala årliga tillsynsavgift som tas ut från en viss leverantör av mycket stora onlineplattformar eller mycket stora sökmotorer överstiger inte under några omständigheter 0,05 % av dess globala årliga nettoinkomst under det föregående räkenskapsåret.
6. De enskilda årliga tillsynsavgifter som tas ut enligt punkt 1 i denna artikel ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹.
7. Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om de totala kostnaderna för fullgörandet av uppgifterna enligt denna förordning och det totala beloppet för de enskilda årliga tillsynsavgifter som tagits ut under det föregående året.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

AVSNITT 6

ANDRA BESTÄMMELSER AVSEENDE KRAV PÅ TILLBÖRLIG AKTSAMHET

Artikel 44

Standarder

1. Kommissionen ska samråda med nämnden och stödja och främja utvecklingen och genomförandet av frivilliga standarder som fastställs av relevanta europeiska och internationella standardiseringsorgan när det gäller åtminstone följande:
 - a) Elektronisk inlämning av anmälningar enligt artikel 16.
 - b) Standarder för mallar, utformning och processer för användarvänlig kommunikation med tjänstemottagarna om begränsningar till följd av allmänna villkor och ändringar av dessa.
 - c) Elektronisk inlämning av anmälningar från betrodda anmälare enligt artikel 22, däribland genom gränssnitt för applikationsprogrammering.
 - d) Särskilda gränssnitt, däribland gränssnitt för applikationsprogrammering, för att främja fullgörandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 39 och 40.
 - e) Revision av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer enligt artikel 37.

- f) Interoperabilitet för de datakataloger för annonser som avses i artikel 39.2.
 - g) Överföring av data mellan annonseringsmellanhänder till stöd för transparenskyldigheter enligt artikel 26.1 b, c och d.
 - h) Tekniska åtgärder för att göra det möjligt att fullgöra skyldigheterna i denna förordning i fråga om annonsering, inbegripet de skyldigheter avseende tydliga markeringar av annonser och kommersiella meddelanden som avses i artikel 26.
 - i) Val av gränssnitt och presentation av information om huvudparametrarna för olika typer av rekommendationssystem, i enlighet med artiklarna 27 och 38.
 - j) Standarder för riktade åtgärder för att skydda minderåriga online.
2. Kommissionen ska stödja uppdateringen av standarder mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och beteendena hos mottagarna av de berörda tjänsterna. Relevant information om uppdateringen av standarderna ska vara allmänt och lätt tillgänglig.

Artikel 45
Uppförandekoder

1. Kommissionen och nämnden ska uppmuntra och främja utarbetandet av frivilliga uppförandekoder på unionsnivå för att bidra till en korrekt tillämpning av denna förordning, med beaktande av i synnerhet de särskilda utmaningarna med att hantera olika typer av olagligt innehåll och systemrisker, i enlighet med unionsrätten i synnerhet på områdena konkurrens och skydd av personuppgifter.

2. När betydande systemrisker i den mening som avses i artikel 34.1 uppstår och berör flera mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer får kommissionen bjuda in berörda leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller berörda leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer, andra leverantörer av mycket stora onlineplattformar, av mycket stora onlinesökmotorer, av onlineplattformar och av andra förmedlingstjänster, när så är lämpligt, liksom relevanta behöriga myndigheter, civilsamhällesorganisationer och andra relevanta intressenter, att delta i utarbetandet av uppförandekoder, vilket innefattar inrättandet av kommittéer för att vidta särskilda riskbegränsningsåtgärder, samt en ram för regelbunden rapportering om åtgärder som vidtas och resultaten av dessa.

3. När de tillämpar punkterna 1 och 2 ska kommissionen och nämnden samt, i förekommande fall, andra organ, sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna omfattar tydligt angivna specifika mål, innehåller nyckelutförandeindikatorer för att mäta hur dessa mål uppnås och att de tar vederbörlig hänsyn till behoven och intressena för alla berörda parter, och i synnerhet medborgarna, på unionsnivå. Kommissionen och nämnden ska också sträva efter att säkerställa att deltagarna regelbundet rapporterar till kommissionen och sina respektive samordnare för digitala tjänster i etableringsländerna om åtgärder som vidtagits samt resultaten av dessa, som mäts i förhållande till de nyckelutförandeindikatorer som anges i uppförandekoderna. Nyckelutförandeindikatorer och rapporteringsåtaganden ska ta hänsyn till skillnader mellan olika deltagares storlek och kapacitet.
4. Kommissionen och nämnden ska bedöma om uppförandekoderna fyller de syften som anges i punkterna 1 och 3 och ska regelbundet övervaka och utvärdera hur uppförandekodernas mål uppnås, med beaktande av de nyckelutförandeindikatorer de eventuellt innehåller. De ska offentliggöra sina slutsatser.

Kommissionen och nämnden ska också uppmuntra och främja regelbunden översyn och anpassning av uppförandekoderna.

Vid systematisk underlåtenhet att följa uppförandekoderna får kommissionen och nämnden uppmana undertecknarna av uppförandekoderna att vidta nödvändiga åtgärder.

Artikel 46

Uppförandekoder för annonsering online

1. Kommissionen ska uppmuntra och främja utarbetandet av frivilliga uppförandekoder på unionsnivå av leverantörer av onlineplattformar och andra relevanta tjänsteleverantörer, exempelvis tillhandahållare av förmedlingstjänster för annonsering online, andra aktörer som ingår i värdekedjan för programmatisk annonsering, organisationer som företräder tjänstemottagare, civilsamhällesorganisationer eller berörda myndigheter, för att bidra till ytterligare transparens för aktörer i värdekedjan för annonsering online utöver kraven i artiklarna 26 och 39.
2. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna främjar en effektiv överföring av information som fullt ut iakttar alla berörda parter rättigheter och intressen, samt konkurrenspräglade, transparenta och rättvisa villkor för annonsering online, i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, i synnerhet på områdena konkurrens samt integritetsskydd och skydd av personuppgifter. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna omfattar minst följande:
 - a) Överföring av information som innehas av förmedlare av annonsering online till tjänstemottagare beträffande kraven i artikel 26.1 b, c och d.
 - b) Överföring av information som innehas av förmedlare av annonsering online till datakatalogerna enligt artikel 39.

- c) Meningsfull information om monetarisering av data.
3. Kommissionen ska uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder senast den ... [ett år från tillämpningsdagen för denna förordning] och uppförandekoderna ska börja tillämpas senast den ... [18 månader från tillämpningsdagen för denna förordning].
4. Kommissionen ska uppmuntra alla aktörer i den värdekedja för annonsering online som avses i punkt 1 att godkänna de åtaganden som anges i uppförandekoderna och att fullgöra dem.

Artikel 47

Uppförandekoder för tillgänglighet

1. Kommissionen ska uppmuntra och främja utarbetandet av uppförandekoder på unionsnivå med deltagande av leverantörer av onlineplattformar och andra relevanta tjänsteleverantörer, organisationer som företräder tjänstemottagare och civilsamhällesorganisationer eller berörda myndigheter för att främja fullständigt och verkningsfullt deltagande på lika villkor genom att förbättra tillgången till onlinetjänster som, genom ursprunglig utformning eller senare anpassning, tillgodoser de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning.

2. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna eftersträvar målet att säkerställa dessa tjänsters tillgänglighet i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, för att maximera deras förutsebara användning bland personer med funktionsnedsättning. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna omfattar minst följande mål:
 - a) Utforma och anpassa tjänster för att göra dem tillgängliga för personer med funktionsnedsättning genom att göra dem synliga, funktionella, begripliga och robusta.
 - b) Förklara hur tjänsterna uppfyller de tillämpliga tillgänglighetskraven och göra denna information tillgänglig för allmänheten på ett tillgängligt sätt för personer med funktionsnedsättning.
 - c) Säkerställa att information, formulär och åtgärder enligt denna förordning görs tillgängliga på ett sådant sätt att de är lätta att hitta, lätta att förstå och tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.
3. Kommissionen ska uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder senast den ... [dagen ett år från tillämpningsdagen för denna förordning] och att de börjar tillämpas senast den ... [dagen 18 månader från tillämpningsdagen för denna förordning].

Artikel 48
Krisprotokoll

1. Nämnden får rekommendera att kommissionen initierar utarbetandet, i enlighet med punkterna 2, 3 och 4, av frivilliga krisprotokoll för hantering av krissituationer. Dessa situationer ska vara strikt begränsade till extraordinära omständigheter som påverkar den allmänna säkerheten eller folkhälsan.

2. Kommissionen ska uppmuntra och främja att leverantörer av mycket stora onlineplattformar, av mycket stora onlinesökmotorer och, när så är lämpligt, leverantörer av andra onlineplattformar eller av andra onlinesökmotorer, deltar i utarbetandet, testandet och tillämpningen av dessa krisprotokoll. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att dessa krisprotokoll innefattar en eller flera av följande åtgärder:
 - a) På ett framträdande sätt visa sådan information om krissituationen som tillhandahålls av medlemsstaternas myndigheter eller på unionsnivå eller, beroende på krisens sammanhang, av andra berörda, tillförlitliga organ.

 - b) Säkerställa att leverantören av förmedlingstjänster utser en särskild kontaktpunkt för krishantering. I tillämpliga fall kan detta vara den elektroniska kontaktpunkt som avses i artikel 11 eller, när det gäller leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer, den regelefterlevnadsansvariga som avses i artikel 41.

- c) När så är tillämpligt, anpassa de resurser som avsätts för fullgörandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 16, 20, 22, 23 och 35 till de behov som krissituationen ger upphov till.
3. Kommissionen ska, vid behov, involvera medlemsstaternas myndigheter och får även involvera unionens organ och byråer i arbetet med att utarbeta, testa och övervaka tillämpningen av dessa krisprotokoll. Kommissionen får, när så är nödvändigt och lämpligt, också involvera civilsamhällesorganisationer eller andra relevanta organisationer i utarbetandet av krisprotokoll.
4. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att alla följande aspekter på ett tydligt sätt anges i krisprotokollen:
- a) De specifika parametrarna för att fastställa vad som utgör de särskilda extraordinära omständigheter som krisprotokollet är ämnat att omfatta och de mål som eftersträvas med det.
 - b) Varje deltagares roll och de åtgärder som de ska vidta som förberedelse och när krisprotokollet har aktiverats.
 - c) Ett tydligt förfarande för att avgöra när krisprotokollet ska aktiveras.
 - d) Ett tydligt förfarande för att fastställa under vilken tidsperiod som de åtgärder som ska vidtas när krisprotokollet aktiveras ska gälla, vilken är strikt begränsad till vad som är nödvändigt för att hantera de särskilda extraordinära omständigheterna i fråga.

- e) Skyddsmekanismer för att hantera eventuella negativa effekter på utövandet av grundläggande rättigheter enligt stadgan, i synnerhet yttrandefriheten, informationsfriheten och rätten till icke-diskriminering.
 - f) En process för offentlig rapportering av alla åtgärder som vidtagits, deras varaktighet och deras resultat, efter att krissituationen har upphört.
5. Om kommissionen anser att ett krisprotokoll inte fungerar effektivt i krissituationen, eller för att skydda utövandet av grundläggande rättigheter enligt punkt 4 e, ska den begära att deltagarna ändrar krisprotokollet, även genom att vidta ytterligare åtgärder.

Kapitel IV

Genomförande, samarbete, sanktioner och kontroll av efterlevnaden

AVSNITT 1

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

OCH NATIONELLA SAMORDNARE FÖR DIGITALA TJÄNSTER

Artikel 49

Behöriga myndigheter och samordnare för digitala tjänster

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillsynen av leverantörerna av förmedlingstjänster och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning (*behöriga myndigheter*).

2. Medlemsstaterna ska utse en av de behöriga myndigheterna till sin samordnare för digitala tjänster. Samordnaren för digitala tjänster ska ansvara för alla frågor som rör tillsynen över och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning i den medlemsstaten, om inte den berörda medlemsstaten har gett andra behöriga myndigheter ansvar för vissa specifika uppgifter eller sektorer. Samordnaren för digitala tjänster ska i vart fall ha ansvaret för att säkerställa samordningen på nationell nivå när det gäller dessa frågor och för att bidra till en effektiv och konsekvent tillsyn över och kontroll av efterlevnaden av denna förordning i hela unionen.

I detta syfte ska samordnarna för digitala tjänster samarbeta med varandra, med andra nationella myndigheter, med nämnden och med kommissionen, utan att det påverkar medlemsstaternas möjlighet att föreskriva samarbetsmekanismer och regelbundna diskussioner mellan samordnaren för digitala tjänster och andra nationella myndigheter, om det är relevant för utförandet av dessas respektive uppgifter.

Om en medlemsstat utser en eller flera behöriga myndigheter utöver samordnaren för digitala tjänster ska den säkerställa att de uppgifter som utförs av dessa myndigheter respektive samordnaren för digitala tjänster är tydligt definierade och att de har ett nära och effektivt samarbete när de utför sina uppgifter.

3. Medlemsstaterna ska utse sina samordnare för digitala tjänster senast den ... [15 månader från den dag då denna förordning träder i kraft].

Medlemsstaterna ska offentliggöra och meddela kommissionen och nämnden namnet på den behöriga myndighet de utsett till sin samordnare för digitala tjänster samt information om hur denna kan kontaktas. Den berörda medlemsstaten ska meddela kommissionen och nämnden namnet på de andra behöriga myndigheter som avses i punkt 2 liksom deras respektive uppgifter.

4. De bestämmelser som är tillämpliga på samordnare för digitala tjänster och som anges i artiklarna 50, 51 och 56 ska också tillämpas på övriga behöriga myndigheter som medlemsstaterna utser enligt punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 50

Krav för samordnare för digitala tjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras samordnare för digitala tjänster utför sina uppgifter enligt denna förordning på ett opartiskt och transparent sätt och i rätt tid. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras samordnare för digitala tjänster har alla nödvändiga resurser för att utföra sina uppgifter, inbegripet tillräckliga tekniska och ekonomiska resurser och personalresurser för att tillfredsställande kunna utöva tillsyn över alla leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras behörighet. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess samordnare för digitala tjänster har tillräcklig autonomi när det gäller att förvalta sin budget inom budgetens övergripande gränser, för att inte negativt påverka oberoendet för samordnaren för digitala tjänster.

2. När samordnarna för digitala tjänster utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter i enlighet med denna förordning ska de agera med fullständigt oberoende. De ska stå fria från all yttre påverkan, oavsett om den är direkt eller indirekt, och ska varken efterfråga eller ta emot anvisningar från någon annan offentlig myndighet eller någon privat aktör.
3. Punkt 2 i denna artikel ska inte påverka de uppgifter som samordnarna för digitala tjänster har inom ramen för systemet för tillsyn och kontroll av efterlevnad i enlighet med denna förordning eller samarbetet med andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 49.2. Punkt 2 i den här artikeln ska inte hindra utövandet av rättslig prövning och ska inte heller påverka tillämpningen av proportionella krav på ansvarsskyldighet när det gäller samordnarnas allmänna verksamhet, såsom finansiella utgifter eller rapportering till nationella parlament, förutsatt att dessa krav inte undergräver uppnåendet av målen i denna förordning.

Artikel 51

Befogenheter för samordnarna för digitala tjänster

1. När det behövs för utförandet av deras uppgifter enligt denna förordning ska samordnarna för digitala tjänster ha följande undersökningsbefogenheter när det gäller agerandet hos leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras medlemsstats behörighet:
 - a) Befogenhet att ålägga dessa leverantörer, och andra personer som agerar för ändamål som rör deras handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet och som rimligen kan ha kännedom om information om en misstänkt överträdelse av denna förordning, inklusive organisationer som utför sådana revisioner som avses i artiklarna 37 och 75.2, att tillhandahålla denna information utan onödigt dröjsmål.
 - b) Befogenhet att utföra, eller begära att en rättslig myndighet i samordnarens medlemsstat beordrar, inspektioner av lokaler som används av dessa leverantörer eller dessa personer för syften relaterade till deras handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet, eller att begära att andra offentliga myndigheter gör detta, för att granska, beslagta, kopiera eller utverka kopior av uppgifter som rör en misstänkt överträdelse i någon form, oavsett lagringsmedium.
 - c) Befogenhet att be varje anställd eller företrädare för dessa leverantörer eller dessa personer att förklara all information som rör en misstänkt överträdelse, och att med alla tekniska medel spela in eller nedteckna svaren med deras samtycke.

2. När det behövs för utförandet av deras uppgifter enligt denna förordning ska samordnarna för digitala tjänster ha följande befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll med avseende på leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras medlemsstats behörighet.
- a) Befogenhet att godkänna de åtaganden som erbjuds av dessa leverantörer när det gäller deras efterlevnad av denna förordning och att göra dessa åtaganden bindande.
 - b) Befogenhet att beordra att överträdelser upphör och, när så är lämpligt, att föreskriva avhjälpanande åtgärder som står i proportion till överträdelsen och som är nödvändiga för att få överträdelsen att faktiskt upphöra, eller begära att en rättslig myndighet i samordnarens medlemsstat gör detta.
 - c) Befogenhet att ålägga böter, eller begära att en rättslig myndighet i samordnarens medlemsstat gör detta, i enlighet med artikel 52 för bristande efterlevnad av denna förordning, inklusive bristande efterlevnad av undersökningsförelägganden som utfärdas enligt punkt 1 i den här artikeln.
 - d) Befogenhet att ålägga vite, eller begära att en rättslig myndighet i samordnarens medlemsstat gör detta, i enlighet med artikel 52 för att säkerställa att en överträdelse upphör i enlighet med ett föreläggande som utfärdats enligt led b i detta stycke, eller vid bristande uppfyllande av några av de undersökningsförelägganden som utfärdats enligt punkt 1 i den här artikeln.

- e) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder, eller begära att den behöriga rättsliga myndigheten gör detta, för att undvika risk för allvarlig skada.

Vad gäller första stycket c och d ska samordnarna för digitala tjänster också ha de befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll som fastställs i de leden med avseende på de andra personer som avses i punkt 1 vid bristande uppfyllande av något av de förelägganden som utfärdats mot dem enligt den punkten. De ska endast utöva dessa befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll efter att i god tid ha försett dessa andra personer med all relevant information om dessa förelägganden, inbegripet den tillämpliga tidsperioden, om böter eller viten som kan åläggas vid bristande efterlevnad och om möjligheterna till prövning.

- 3. När det behövs för att utföra deras uppgifter enligt denna förordning ska samordnarna för digitala tjänster också ha följande befogenheter med avseende på leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras medlemsstats behörighet, när de uttömt alla andra befogenheter enligt denna artikel för att se till att en överträdelse upphör och om överträdelsen inte har åtgärdats eller fortsätter och orsakar allvarlig skada som inte kan undvikas genom utövandet av andra befogenheter som finns att tillgå enligt unionsrätten eller nationell rätt:
 - a) Ålägga dessa leverantörers ledningsorgan att utan onödigt dröjsmål granska situationen och anta och lägga fram en åtgärdsplan med de åtgärder som är nödvändiga för att få överträdelsen att upphöra, säkerställa att leverantören vidtar dessa åtgärder och rapportera vilka åtgärder som vidtagits.

- b) Om samordnaren för digitala tjänster anser att en leverantör av förmedlingstjänster inte i tillräcklig grad har uppfyllt de krav som avses i led a, att överträdelsen inte har åtgärdats eller fortsätter och orsakar allvarlig skada samt att överträdelsen innebär ett brott som innefattar ett hot mot människors liv eller säkerhet, begära att den behöriga rättsliga myndigheten i dess medlemsstat beslutar om en tillfällig begränsning av mottagarnas tillgång till den tjänst som berörs av överträdelsen eller, endast i de fall då detta inte är tekniskt möjligt, till det onlinegränssnitt hos leverantören av förmedlingstjänster på vilket överträdelsen skett.

Samordnaren för digitala tjänster ska, utom när den agerar på kommissionens begäran enligt artikel 82, innan den inkommer med den begäran som avses i första stycket b i denna punkt, uppmana berörda parter att inom en tidsperiod som inte får understiga två veckor inkomma med skriftliga synpunkter och därvid beskriva de åtgärder som den avser att begära och ange den eller de avsedda adressaterna. Leverantören av förmedlingstjänster, den eller de avsedda adressaterna och varje annan tredje part som visar ett legitimt intresse ska ha rätt att delta i förfarandet inför den behöriga rättsliga myndigheten. Varje åtgärd som beslutas ska stå i proportion till överträdelsens art, allvar, frekvens och varaktighet, och inte medföra en orimlig begränsning av tillgången till laglig information för mottagarna av den berörda tjänsten.

Begränsningen av tillgången ska gälla under en period av fyra veckor, med möjlighet för den behöriga rättsliga myndigheten att i sitt föreläggande ge samordnaren för digitala tjänster möjlighet att förlänga denna period med ytterligare perioder av samma längd, med förbehåll för det maximala antal förlängningar som fastställs av denna rättsliga myndighet. Samordnaren för digitala tjänster ska endast förlänga perioden i de fall då den, med beaktande av rättigheterna och intressena för alla parter som berörs av den begränsningen samt alla relevanta omständigheter, inbegripet eventuell information från leverantören av förmedlingstjänster, adressaten eller adressaterna eller annan tredje part som har visat ett legitimt intresse, anser att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Leverantören av förmedlingstjänster har underlåtit att vidta de nödvändiga åtgärderna för att få överträdelsen att upphöra.
- b) Den tillfälliga begränsningen innebär ingen orimlig begränsning av tjänstemottagarens tillgång till laglig information, med beaktande av antalet tjänstemottagare som påverkas och förekomsten av lämpliga och lättillgängliga alternativ.

Om samordnaren för digitala tjänster anser att de villkor som anges i tredje stycket a och b har uppfyllts, men inte kan göra någon ytterligare förlängning av perioden enligt tredje stycket, ska den lämna en ny begäran till den behöriga rättsliga myndigheten enligt första stycket b.

4. De befogenheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 påverkar inte tillämpningen av avsnitt 3.
5. De åtgärder som samordnarna för digitala tjänster vidtar vid utövandet av sina befogenheter enligt punkterna 1, 2 och 3 ska vara effektiva, avskräckande och proportionella, med beaktande av i synnerhet arten, allvaret, frekvensen och varaktigheten av den överträdelse eller den misstänkta överträdelse som åtgärderna avser, liksom den ekonomiska, tekniska och operativa kapaciteten hos den berörda leverantören av förmedlingstjänster, när så är relevant.
6. Medlemsstaterna ska fastställa särskilda regler och förfaranden för utövandet av befogenheterna enligt punkterna 1, 2 och 3 och ska säkerställa att allt utövande av dessa befogenheter är förenat med ändamålsenliga skyddsmekanismer som fastställs i den tillämpliga nationella rätten i överensstämmelse med stadgan och med unionsrättens allmänna principer. Dessa åtgärder får i synnerhet endast vidtas i enlighet med rätten till respekt för privatlivet och rätten till försvar, inbegripet rätten att höras och rätten till tillgång till handlingar i ärendet, och med effektiva rättsmedel för alla berörda parter.

Artikel 52

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning som görs av leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras behörighet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas i enlighet med artikel 51.
2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det högsta bötesbelopp som kan åläggas för underlåtelse att fullgöra en skyldighet som fastställs i denna förordning är 6 % av den globala årsomsättningen för den berörda leverantören av förmedlingstjänster under det föregående räkenskapsåret. Medlemsstaterna ska säkerställa att det högsta bötesbelopp som kan åläggas för tillhandahållande av oriktig, ofullständig eller vilseledande information och för underlåtelse att svara eller korrigera oriktig, ofullständig eller vilseledande information eller underlåtenhet att underkasta sig en inspektion är 1 % av årsinkomsten eller den globala årsomsättningen för den berörda leverantören av förmedlingstjänster eller personen under det föregående räkenskapsåret.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det högsta beloppet för vite är 5 % av den genomsnittliga globala dagsomsättningen eller dagsinkomsten för den berörda leverantören av förmedlingstjänster under det föregående räkenskapsåret per dag, beräknat från den dag som anges i det berörda beslutet.

Artikel 53

Rätt att lämna in klagomål

Tjänstemottagare samt sådana organ, organisationer eller sammanslutningar som har bemyndigats att på deras vägnar utöva de rättigheter som följer av denna förordning, ska ha rätt att lämna in ett klagomål mot leverantörer av förmedlingstjänster om påstådda överträdelser av denna förordning till samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där tjänstemottagaren befinner sig eller är etablerad. Samordnaren för digitala tjänster ska göra en bedömning av klagomålet och när så är lämpligt överlämna det till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, om så anses lämpligt åtföljt av ett yttrande. Om klagomålet omfattas av ansvarsområdet för en annan behörig myndighet i dess medlemsstat ska den samordnare för digitala tjänster som tar emot klagomålet överlämna det till den myndigheten. Under dessa förfaranden ska båda parterna ha rätt att bli hörda och få lämplig information om hur klagomålsförfarandet framskrider, i enlighet med nationell rätt.

Artikel 54
Ersättning

Tjänstemottagare ska ha rätt att, i enlighet med unionsrätt och nationell rätt, begära ersättning från leverantörer av förmedlingstjänster för varje skada eller förlust som lidits till följd av att dessa leverantörer överträtt sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 55
Verksamhetsrapporter

1. Samordnarna för digitala tjänster ska utarbeta årsrapporter om sin verksamhet enligt denna förordning, inbegripet antalet mottagna klagomål enligt artikel 53 och en översikt över uppföljningen av dem. Samordnarna för digitala tjänster ska offentliggöra dessa årsrapporter i ett maskinläsbart format, med förbehåll för tillämpliga regler om informationens konfidentialitet enligt artikel 84, och överlämna dem till kommissionen och nämnden.
2. Årsrapporten ska också innehålla följande information:
 - a) Antal och sakinnehåll för de förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och förelägganden om att tillhandahålla information som i enlighet med artiklarna 9 och 10 utfärdats av en nationell rättslig eller administrativ myndighet i medlemsstaten för den berörda samordnaren av digitala tjänster.

- b) Den verkan som givits dessa förelägganden, såsom den meddelats samordnaren för digitala tjänster enligt artiklarna 9 och 10.
3. Om en medlemsstat har utsett flera behöriga myndigheter enligt artikel 49 ska den säkerställa att samordnaren för digitala tjänster utarbetar en enda rapport som omfattar verksamheterna för alla de behöriga myndigheterna och att samordnaren för digitala tjänster får all relevant information och allt stöd den behöver för detta ändamål från de övriga berörda behöriga myndigheterna.

AVSNITT 2

BEHÖRIGHET, SAMORDNADE UNDERSÖKNINGAR OCH MEKANISMER FÖR ENHETLIGHET

Artikel 56

Behörighet

1. Den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för leverantören av förmedlingstjänster är beläget ska ha exklusiv befogenhet att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av denna förordning, utom vad gäller de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 4.
2. Kommissionen ska ha exklusiv befogenhet att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av kapitel III avsnitt 5.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av denna förordning, utom vad gäller de befogenheter som fastställs i kapitel III avsnitt 5, gentemot leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer.
4. Om kommissionen inte har inlett förfaranden för samma överträdelse ska den medlemsstat där etableringsstället för leverantören av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer är beläget ha befogenhet att med avseende på dessa leverantörer utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av andra skyldigheter enligt denna förordning än de som fastställs i kapitel III avsnitt 5.
5. Medlemsstaterna och kommissionen ska i nära samarbete utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning.
6. Om en leverantör av förmedlingstjänster inte har något etableringsställe i unionen ska den medlemsstat där dess rättsliga företrädare har sin hemvist eller är etablerad eller kommissionen ha befogenhet, beroende på vad som är tillämpligt, i enlighet med punkterna 1 och 4 i denna artikel, att utöva tillsyn över och kontrollera efterlevnaden av de relevanta skyldigheterna enligt denna förordning.
7. Om en leverantör av förmedlingstjänster underlåter att utse en rättslig företrädare i enlighet med artikel 13 ska alla medlemsstater och, när det gäller en leverantör av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor, kommissionen ha befogenhet att utöva tillsyn och kontrollera efterlevnaden i enlighet med den här artikeln.

Om en samordnare för digitala tjänster avser att utöva sin befogenhet enligt denna punkt ska den underrätta alla andra samordnare för digitala tjänster och kommissionen och säkerställa att de tillämpliga skyddsåtgärder som föreskrivs i stadgan respekteras, särskilt för att undvika att samma beteende bestraffas mer än en gång med avseende på överträdelse av de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Om kommissionen avser att utöva sin befogenhet enligt denna punkt ska den underrätta alla samordnare för digitala tjänster om sin avsikt. Efter underrättelsen enligt denna punkt får andra medlemsstater inte inleda förfaranden för samma överträdelse som den som avses i underrättelsen.

Artikel 57

Ömsesidigt bistånd

1. Samordnarna för digitala tjänster och kommissionen ska bedriva ett nära samarbete och ge varandra ömsesidigt bistånd så att denna förordning kan tillämpas på ett konsekvent och effektivt sätt. Ömsesidigt bistånd ska i synnerhet inbegripa utbyte av information i enlighet med denna artikel och en skyldighet för samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet att underrätta alla samordnare för digitala tjänster i destinationsländerna, nämnden och kommissionen om inledandet av en undersökning och avsikten att fatta ett slutligt beslut, inbegripet dess bedömning, med avseende på en specifik leverantör av förmedlingstjänster.

2. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet får, inom ramen för en undersökning, begära att andra samordnare för digitala tjänster lämnar specifik information som de förfogar över vad gäller en specifik leverantör av förmedlingstjänster eller utövar sina undersökningsbefogenheter som avses i artikel 51.1 med avseende på specifik information i deras medlemsstat. När så är lämpligt får den samordnare för digitala tjänster som tar emot begäran involvera andra behöriga myndigheter eller andra offentliga myndigheter i den berörda medlemsstaten.

3. Den samordnare för digitala tjänster som tar emot begäran enligt punkt 2 ska tillmötesgå en sådan begäran och informera samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet om de åtgärder som vidtagits, utan onödigt dröjsmål och senast två månader efter mottagandet, utom då
 - a) omfattningen för eller syftet med begäran inte är tillräckligt specificerad, motiverad eller proportionell mot bakgrund av undersökningssyftet, eller
 - b) varken den samordnare för digitala tjänster som mottar begäran eller andra behöriga eller offentliga myndigheter i den medlemsstaten förfogar över den begärda informationen eller kan få tillgång till den, eller
 - c) begäran inte kan efterkommas utan att bryta mot unionsrätt eller nationell rätt.

Den samordnare för digitala tjänster som tar emot begäran ska ange skälen för sitt avslag med ett motiverat svar inom den tidsfrist som anges i första stycket.

Artikel 58

Gränsöverskridande samarbete mellan samordnare för digitala tjänster

1. Såvida inte kommissionen har inlett en undersökning av samma påstådda överträdelse får en samordnare för digitala tjänster i destinationslandet, om den har skäl att misstänka att en leverantör av en förmedlingstjänst har överträtt denna förordning på ett sätt som negativt påverkar tjänstemottagarna i den medlemsstaten, begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet bedömer ärendet och vidtar de undersöknings- och efterlevnadsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.
2. Såvida inte kommissionen har inlett en undersökning av samma påstådda överträdelse, och på begäran av minst tre samordnare för digitala tjänster i destinationsländerna som har skäl att misstänka att en specifik leverantör av förmedlingstjänster har överträtt denna förordning på ett sätt som negativt påverkar tjänstemottagarna i deras medlemsstater, får nämnden begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet bedömer ärendet och vidtar de undersöknings- och efterlevnadsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.
3. En begäran enligt punkt 1 eller 2 ska vara vederbörligen motiverad och innehålla minst följande uppgifter:
 - a) Kontaktpunkten för den berörda leverantören av förmedlingstjänster enligt artikel 11.

- b) En redogörelse för relevanta fakta, de bestämmelser i denna förordning som berörs och skälen till att den samordnare för digitala tjänster som sände begäran, eller nämnden, misstänker att leverantören överträtt denna förordning, inbegripet beskrivningen av den påstådda överträdelsens negativa effekter.
 - c) All annan information som den samordnare för digitala tjänster som sänt begäran, eller nämnden, anser relevant, när så är lämpligt även information som den samlat in på eget initiativ eller förslag till särskilda undersöknings- eller efterlevnadsåtgärder att vidta, inbegripet interimistiska åtgärder.
4. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska i största möjliga utsträckning beakta begäran enligt punkt 1 eller 2 i denna artikel. När den inte anser sig ha tillräcklig information för att agera utifrån denna begäran och den har skäl att anse att den samordnare för digitala tjänster som sänt begäran, eller nämnden, skulle kunna tillhandahålla ytterligare information, får samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet antingen begära sådan information i enlighet med artikel 57 eller, alternativt, inleda en gemensam undersökning enligt artikel 60.1 där åtminstone den samordnare för digitala tjänster som lämnar begäran ingår. Den tidsfrist som fastställs i punkt 5 i den här artikeln ska tillfälligt upphöra att löpa till dess att den ytterligare informationen har tillhandahållits eller till dess inbjudan om att delta i den gemensamma undersökningen avvisats.

5. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska, utan onödigt dröjsmål och i vart fall inte senare än två månader från mottagandet av en begäran enligt punkt 1 eller 2, till den samordnare för digitala tjänster som sânt denna begäran och till nämnden, sända bedömningen av den misstänkta överträdelsen samt en redogörelse för undersökning- eller efterlevnadsåtgärder som vidtagits eller som planeras i detta sammanhang för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.

Artikel 59

Hänskjutande till kommissionen

1. I avsaknad av ett meddelande inom den tidsfrist som fastställs i artikel 58.5, om nämnden inte är enig med bedömningen eller de åtgärder som vidtagits eller planeras enligt artikel 58.5, eller i de fall som avses i artikel 60.3, får nämnden hänskjuta ärendet till kommissionen och ska då tillhandahålla all relevant information. Denna information ska omfatta minst den begäran eller rekommendation som sänts till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, bedömningen av den samordnaren för digitala tjänster, de skäl som ligger till grund för oenigheten och eventuell ytterligare information till stöd för hänskjutandet.
2. Kommissionen ska göra sin bedömning av ärendet inom två månader från hänskjutandet enligt punkt 1, efter att ha samrått med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet.

3. Om kommissionen enligt punkt 2 i denna artikel anser att bedömningen eller de undersöknings- eller efterlevnadsåtgärder som vidtagits eller planeras enligt artikel 58.5 är otillräckliga för att säkerställa effektiv efterlevnad eller på annat sätt oförenliga med denna förordning ska den meddela sina synpunkter till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och nämnden samt begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet granskar ärendet.

Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska vidta nödvändiga undersöknings- eller efterlevnadsåtgärder för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning, med största möjliga beaktande av kommissionens synpunkter och begäran om granskning.

Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska informera kommissionen och den samordnare för digitala tjänster som lämnat begäran eller nämnden som vidtagit åtgärder enligt artikel 58.1 eller 58.2 om de åtgärder som vidtagits inom två månader från den begäran om granskning.

Artikel 60

Gemensamma undersökningar

1. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet får inleda och leda gemensamma undersökningar med deltagande av en eller flera andra berörda samordnare för digitala tjänster
 - a) på eget initiativ, för att undersöka en påstådd överträdelse av denna förordning av en viss leverantör av förmedlingstjänster i flera medlemsstater, eller

- b) på rekommendation från nämnden, som i sin tur agerar på begäran av minst tre samordnare för digitala tjänster med påstående baserat på en rimlig misstanke att en viss leverantör av förmedlingstjänster har begått en överträdelse som påverkar tjänstemottagarna i deras medlemsstater.
2. Alla samordnare för digitala tjänster som kan styrka ett legitimt intresse för att delta i en gemensam undersökning enligt punkt 1 får begära att delta. Den gemensamma undersökningen ska avslutas inom tre månader från den tidpunkt då den inleds, om inte deltagarna kommer överens om något annat.

Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska meddela sin preliminära ståndpunkt om den påstådda överträdelsen senast en månad efter utgången av den tidsfrist som avses i första stycket till alla samordnare för digitala tjänster, kommissionen och nämnden. Den preliminära ståndpunkten ska beakta synpunkterna från alla andra samordnare för digitala tjänster som deltar i den gemensamma undersökningen. I tillämpliga fall ska i denna preliminära ståndpunkt även de planerade efterlevnadsåtgärderna anges.

3. Nämnden får hänskjuta ärendet till kommissionen enligt artikel 59, om
- a) samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet inte har meddelat sin preliminära ståndpunkt inom den tidsfrist som anges i punkt 2,

- b) nämnden i grunden motsätter sig den preliminära ståndpunkt som meddelats av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, eller
- c) samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet inte skyndsamt har inlett den gemensamma undersökningen efter nämndens rekommendation enligt punkt 1 b.

4. När de deltagande samordnarna för digitala tjänster genomför den gemensamma undersökningen ska de samarbeta med goda avsikter och i tillämpliga fall beakta indikationer från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och nämndens rekommendationer. De samordnare för digitala tjänster i destinationsländerna som deltar i den gemensamma undersökningen ska, på begäran av eller efter samråd med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, ha rätt att utöva sina undersökningsbefogenheter enligt artikel 51.1 med avseende på de leverantörer av förmedlingstjänster som berörs av den påstådda överträdelsen, med avseende på information och lokaler som är belägna inom deras territorium.

AVSNITT 3

DEN EUROPEISKA NÄMNDEN FÖR DIGITALA TJÄNSTER

Artikel 61

Den europeiska nämnden för digitala tjänster

1. Härmed inrättas en oberoende rådgivande grupp av samordnare för digitala tjänster, som ska utöva tillsyn över leverantörer av förmedlingstjänster och som ska benämnas *den europeiska nämnden för digitala tjänster (nämnden)*.
2. Nämnden ska ge råd åt samordnarna för digitala tjänster och kommissionen i enlighet med denna förordning för att uppnå följande mål:
 - a) Bidra till en konsekvent tillämpning av denna förordning och ett effektivt samarbete mellan samordnarna för digitala tjänster och kommissionen när det gäller frågor som omfattas av denna förordning.
 - b) Samordna och bidra till riktlinjer och analys som görs av kommissionen, samordnarna för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter när det gäller nya aspekter av den inre marknaden med avseende på frågor som omfattas av denna förordning.
 - c) Bistå samordnarna för digitala tjänster och kommissionen i tillsynen över mycket stora onlineplattformar.

Artikel 62

Nämndens struktur

1. Nämnden ska bestå av samordnarna för digitala tjänster, som ska företrädas av tjänstemän på hög nivå. En eller flera medlemsstaters underlåtenhet att utse en samordnare för digitala tjänster ska inte hindra nämnden från att utföra sina uppgifter enligt denna förordning. När så föreskrivs i nationell rätt får andra behöriga myndigheter, som vid sidan av samordnaren för digitala tjänster anförtrotts särskilda operativa uppgifter avseende tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, delta i nämnden. Andra nationella myndigheter får bjudas in till möten där frågor av relevans för dem diskuteras.
2. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i nämnden. Kommissionen ska sammankalla mötena och förbereda dagordningen i enlighet med nämndens uppdrag enligt denna förordning och i linje med dess arbetsordning. Om det begärs att nämnden ska anta en rekommendation enligt denna förordning ska nämnden omedelbart göra begäran tillgänglig för andra samordnare för digitala tjänster genom det system för informationsutbyte som fastställs i artikel 85.
3. Varje medlemsstat ska ha en röst. Kommissionen ska inte ha rösträtt.

Nämnden ska anta sina akter med enkel majoritet. När nämnden antar en rekommendation till kommissionen enligt artikel 36.1 första stycket ska omröstningen ske inom 48 timmar efter begäran från nämndens ordförande.

4. Kommissionen ska tillhandahålla administrativt och analytiskt stöd till nämndens verksamhet enligt denna förordning.
5. Nämnden får bjuda in experter och observatörer till sina möten och får samarbeta med unionens övriga organ, byråer och rådgivande grupper, liksom med externa experter när så är lämpligt. Nämnden ska offentliggöra resultaten av detta samarbete.
6. Nämnden får samråda med berörda parter och ska offentliggöra resultaten av sådana samråd.
7. Nämnden ska anta sin egen arbetsordning, efter kommissionens godkännande.

Artikel 63

Nämndens uppgifter

1. När det är nödvändigt för att uppnå de mål som anges i artikel 61.2 ska nämnden i synnerhet
 - a) stödja samordningen av gemensamma undersökningar,

- b) stödja de behöriga myndigheterna i analysen av rapporter och resultat från revisioner av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som överlämnas enligt denna förordning,
- c) lämna yttranden, rekommendationer eller råd till samordnarna för digitala tjänster i enlighet med denna förordning, med särskilt beaktande av friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla tjänster,
- d) ge kommissionen råd om de åtgärder som avses i artikel 66 och anta yttranden angående mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer i enlighet med denna förordning, och
- e) stödja och främja utvecklingen och genomförandet av europeiska standarder, riktlinjer, rapporter, mallar och uppförandekoder, i samarbete med relevanta intressenter i enlighet med denna förordning, inbegripet genom att avge yttranden eller rekommendationer om frågor som rör artikel 44, samt identifiera nya aspekter av frågor som omfattas av denna förordning.

2. Samordnarna för digitala tjänster och, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter som inte följer de av nämnden antagna yttranden, begäranden eller rekommendationer som riktas till dem, ska ange skälen till detta val, inbegripet en förklaring rörande de undersökningar, insatser och åtgärder som de har genomfört, när de lämnar sina rapporter enligt denna förordning eller när de antar sina berörda beslut, när så är lämpligt.

AVSNITT 4

TILLSYN, UNDERSÖKNING, EFTERLEVNADSKONTROLL OCH ÖVERVAKNING MED AVSEENDE PÅ LEVERANTÖRER AV MYCKET STORA ONLINEPLATTFORMAR OCH AV MYCKET STORA ONLINESÖKMOTORER

Artikel 64

Utveckling av sakkunskap och kapacitet

1. Kommissionen ska, i samarbete med samordnarna för digitala tjänster och nämnden, utveckla unionens sakkunskap och kapacitet, inklusive när så är lämpligt genom utstationering av personal från medlemsstaterna.
2. Dessutom ska kommissionen, i samarbete med samordnarna för digitala tjänster och nämnden, samordna bedömningen av systemfrågor och nya aspekter i hela unionen med avseende på mycket stora onlineplattformar eller mycket stora onlinesökmotorer när det gäller frågor som omfattas av denna förordning.
3. Kommissionen får be samordnarna för digitala tjänster, nämnden och andra av unionens organ och byråer med relevant sakkunskap att stödja bedömningen av systemfrågor och nya aspekter i hela unionen enligt denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen, i synnerhet genom sina respektive samordnare för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter, i tillämpliga fall, bland annat genom att ställa sin sakkunskap och kapacitet till förfogande.

Artikel 65

Efterlevnadskontroll av skyldigheterna för leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer

1. För att undersöka om leverantörerna av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning, får kommissionen utöva de undersökningsbefogenheter som fastställs i detta avsnitt redan innan förfaranden inleds enligt artikel 66.2. Den får utöva dessa befogenheter antingen på eget initiativ eller efter en begäran enligt punkt 2 i den här artikeln.
2. Om en samordnare för digitala tjänster har skäl att misstänka att en leverantör av en mycket stor onlineplattform eller en mycket stor onlinesökmotor har överträtt bestämmelserna i kapitel III avsnitt 5 eller systematiskt har överträtt någon av bestämmelserna i denna förordning, på ett sätt som allvarligt påverkar tjänstemottagarna i dess medlemsstat, får den, genom det system för informationsutbyte som avses i artikel 85, lämna in en begäran till kommissionen om att bedöma frågan.
3. En begäran enligt punkt 2 ska vara vederbörligen motiverad och innehålla minst följande uppgifter:
 - a) Kontaktpunkten för den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller den mycket stora onlinesökmotorn, i enlighet med artikel 11.

- b) En redogörelse för relevanta fakta, berörda bestämmelser i denna förordning och skälen till att den samordnare för digitala tjänster som sände begäran misstänker att den berörda leverantören av de mycket stora onlineplattformarna eller av den mycket stora onlinesökmotorn har överträtt denna förordning, inbegripet en redogörelse för de fakta som visar på överträdelsens systemkaraktär.
- c) All annan information som den samordnare för digitala tjänster som sändt begäran anser relevant, inbegripet, när så är lämpligt, information som den samlat in på eget initiativ.

Artikel 66

Inledande av förfaranden av kommissionen och samarbete i undersökningar

1. Kommissionen får inleda förfaranden för ett eventuellt antagande av beslut enligt artiklarna 73 och 74 med avseende på det relevanta agerandet hos den leverantör av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som kommissionen misstänker har överträtt någon av bestämmelserna i denna förordning.
2. Om kommissionen beslutar att inleda förfaranden enligt punkt 1 ska den underrätta samtliga samordnare för digitala tjänster och nämnden, genom det system för informationsutbyte som avses i artikel 85, och den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn.

Samordnarna för digitala tjänster ska, utan onödigt dröjsmål efter att ha informerats om inledandet av förfarandena, sända all information som de har om överträdelsen i fråga till kommissionen.

Genom kommissionens inledande av förfaranden enligt punkt 1 i denna artikel fråntas samordnaren för digitala tjänster, eller i tillämpliga fall, andra behöriga myndigheter, den befogenhet att utöva tillsyn och efterlevnadskontroll som föreskrivs i denna förordning enligt artikel 56.4.

3. Vid utövandet av sina undersökningsbefogenheter enligt denna förordning får kommissionen begära enskilt eller gemensamt stöd från varje samordnare för digitala tjänster som berörs av den misstänkta överträdelsen, inbegripet samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet. De samordnare för digitala tjänster som har tagit emot en sådan begäran, och andra behöriga myndigheter som involverats av samordnaren för digitala tjänster, ska uppriktigt och i god tid samarbeta med kommissionen och ska ha rätt att utöva sina undersökningsbefogenheter enligt artikel 51.1 med avseende på leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn, vad gäller information, personer och lokaler som är belägna inom deras medlemsstats territorium och i enlighet med begäran.

4. Kommissionen ska förse samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och nämnden med all relevant information om utövandet av de befogenheter som avses i artiklarna 67–72 och meddela sina preliminära slutsatser enligt artikel 79.1. Nämnden ska överlämna sina synpunkter på dessa preliminära slutsatser till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs enligt artikel 79.2. Kommissionen ska i största möjliga utsträckning beakta nämndens synpunkter i sitt beslut.

Artikel 67

Begäran om information

1. För att utföra de uppgifter som den anförtros inom ramen för detta avsnitt får kommissionen, genom en enkel begäran eller genom beslut, ålägga den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn, och andra fysiska eller juridiska personer som agerar för ändamål som rör deras handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet vilka rimligen kan ha kännedom om information om en misstänkt överträdelse, inklusive organisationer som utför sådana revisioner som avses i artiklarna 37 och 75.2, att tillhandahålla denna information inom en rimlig tidsfrist.

2. När kommissionen sänder en enkel begäran om information till den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller till den andra person som avses i punkt 1 i denna artikel, ska den ange den rättsliga grunden för och ändamålet med begäran, ange vilken information som krävs, fastställa en tidsfrist för när informationen måste tillhandahållas samt ange de böter som föreskrivs i artikel 74 för tillhandahållande av oriktig, ofullständig eller vilseledande information.
3. När kommissionen genom beslut ålägger den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i punkt 1 i denna artikel att tillhandahålla information, ska den ange den rättsliga grunden för och ändamålet med begäran, ange vilken information som krävs och fastställa en tidsfrist för när informationen måste tillhandahållas. Den ska också ange de böter som föreskrivs i artikel 74 och ange eller ålägga vite enligt artikel 76. Den ska vidare ange rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller de andra personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, bolag eller företag, eller i de fall då de inte har ställning som juridiska personer, de personer som är behöriga att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska tillhandahålla den information som begärs på vägnar av leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller på vägnar av den andra person som avses i punkt 1. I behörig ordning befullmäktigade advokater får tillhandahålla informationen på sina klienters vägnar. Dessa klienter förblir fullt ansvariga om den information som tillhandahålls är ofullständig, oriktig eller vilseledande.
5. På begäran av kommissionen ska samordnarna för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter förse kommissionen med all information som den behöver för att utföra de uppgifter som den anförtros enligt detta avsnitt.
6. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål, efter att ha sänt den enkla begäran eller det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel, sända en kopia därav till samordnarna för digitala tjänster, via det system för informationsutbyte som avses i artikel 85.

Artikel 68

Befogenhet att göra utfrågningar och uttalanden

1. För att utföra sina uppgifter enligt detta avsnitt får kommissionen höra varje fysisk eller juridisk person som samtycker till att i informationsinsamlingssyfte utfrågas om föremålet för en undersökning i samband med en misstänkt överträdelse. Kommissionen ska ha rätt att spela in eller nedteckna en sådan utfrågning med hjälp av lämpliga tekniska medel.
2. Om den utfrågning som avses i punkt 1 genomförs i andra lokaler än kommissionens ska kommissionen informera samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat på vars territorium utfrågningen äger rum. Om samordnaren för digitala tjänster så begär får dess tjänstemän bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen att genomföra utfrågningen.

Artikel 69

Befogenhet att utföra inspektioner

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt detta avsnitt får kommissionen utföra alla nödvändiga inspektioner i lokalerna för leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller för en annan person som avses i artikel 67.1.

2. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat att utföra en inspektion ska ha befogenhet att
- a) gå in i lokaler, på mark och i transportmedel som tillhör den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen,
 - b) granska räkenskaperna och andra handlingar som rör tillhandahållandet av den berörda tjänsten, oavsett på vilket medium de lagras,
 - c) göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur sådana räkenskaper eller andra handlingar,
 - d) kräva att leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen ger åtkomst till och förklaringar om sin organisation, arbetssätt, it-system, algoritmer, datahantering och affärsmetoder och spelar in, nedtecknar eller dokumenterar de förklaringar som ges,
 - e) försegla alla lokaler som används för ändamål som rör den handels-, närings-, hantverks- eller yrkesverksamhet för den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen, samt räkenskaper eller andra handlingar, under den period och i den omfattning som är nödvändig för inspektionen,

- f) be alla företrädare för eller anställda hos den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen om förklaringar av fakta eller handlingar som rör föremålet för och syftet med inspektionen, och spela in eller nedteckna svaren,
 - g) ställa frågor till sådana företrädare eller anställda med koppling till föremålet för och syftet med inspektionen och spela in eller nedteckna deras svar.
3. Inspektioner får utföras med bistånd av revisorer eller experter som utsetts av kommissionen enligt artikel 72.2 och av samordnaren för digitala tjänster eller andra behöriga nationella myndigheter i den medlemsstat på vars territorium inspektionen utförs.
4. Om begärda räkenskaper eller andra handlingar beträffande tillhandahållandet av den berörda tjänsten inte läggs fram i fullständigt skick eller om svaren på frågor som ställs enligt punkt 2 i denna artikel är oriktiga, ofullständiga eller vilseledande, ska de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att utföra en inspektion utöva sina befogenheter efter uppvisande av ett skriftligt tillstånd som anger föremålet för och syftet med inspektionen samt de sanktioner som föreskrivs i artiklarna 74 och 76. Kommissionen ska i god tid före inspektionen informera samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras om den planerade inspektionen.

5. Under inspektioner får tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen, revisorer och experter som utsetts av kommissionen samt samordnaren för digitala tjänster eller de andra behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium inspektionen utförs kräva att den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen lämnar förklaringar om dess organisation, arbetssätt, it-system, algoritmer, datahantering och affärsverksamhet och får rikta frågor till dess nyckelpersonal.
6. Den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda fysiska eller juridiska personen måste underkasta sig inspektioner som beslutats av kommissionen. I beslutet ska inspektionens ärende och syfte anges, liksom det datum då den ska inledas, de sanktioner som föreskrivs i artiklarna 74 och 76 och rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol. Kommissionen ska samråda med samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras innan den fattar det beslutet.

7. Tjänstemän från, och andra personer som bemyndigats eller utsetts av, samordnaren av digitala tjänster i den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras ska, på begäran av den samordnaren av digitala tjänster eller av kommissionen, aktivt bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen i samband med inspektionen. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som förtecknas i punkt 2.
8. Om de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat finner att den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen motsätter sig en inspektion som beordrats enligt denna artikel, ska den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras, på begäran av dessa tjänstemän eller andra medföljande personer och i enlighet med medlemsstatens nationella rätt, ge dem nödvändigt bistånd, inbegripet, om så medges enligt den nationella rätten, i form av tvångsåtgärder som vidtas av en behörig brottsbekämpande myndighet, så att de kan utföra inspektionen.
9. Om det bistånd som föreskrivs i punkt 8 kräver tillstånd från en nationell rättslig myndighet i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, ska ett sådant tillstånd sökas av samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstaten på begäran av de tjänstemän och andra medföljande personer som bemyndigats av kommissionen. En sådan ansökan om tillstånd får också göras som försiktighetsåtgärd.

10. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 9 ska den nationella rättsliga myndighet där ett ärende har inletts kontrollera att kommissionens beslut om att inleda en inspektion är äkta och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Vid sådan kontroll får den nationella rättsliga myndigheten, direkt eller genom samordnarna för digitala tjänster i den berörda medlemsstaten, be kommissionen om detaljerade förklaringar, särskilt om de skäl kommissionen har för att misstänka en överträdelse av denna förordning, om hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och om arten av deltagandet av den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ifrågasätta att en inspektion behövs eller begära ut uppgifter ur kommissionens ärendehandlingar. Lagenligheten i kommissionens beslut kan endast prövas av Europeiska unionens domstol.

Artikel 70

Interimistiska åtgärder

1. I samband med förfaranden som kan leda till antagandet av ett beslut om bristande efterlevnad enligt artikel 73.1, i situationer som är brådskande på grund av risken för allvarlig skada för tjänstemottagarna, får kommissionen besluta om interimistiska åtgärder mot den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn baserat på ett prima facie-konstaterande av en överträdelse.

2. Ett beslut enligt punkt 1 ska gälla för en angiven tidsperiod och får förlängas i den mån som detta är nödvändigt och lämpligt.

Artikel 71

Åtaganden

1. Om den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn inom ramen för förfarandena enligt detta avsnitt gör åtaganden om att säkerställa efterlevnaden av de relevanta bestämmelserna i denna förordning, kan kommissionen besluta om att göra dessa åtaganden bindande för den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn och förklara att det inte finns några ytterligare skäl att vidta åtgärder.
2. Kommissionen får, på begäran eller på eget initiativ, öppna förfarandet på nytt
 - a) om sakförhållanden som beslutet baserades på har ändrats,
 - b) om leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn agerar i strid med sina åtaganden, eller

- c) om beslutet grundade sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som tillhandahållits av den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i artikel 67.1.
3. Om kommissionen anser att de åtaganden som görs av den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn inte kan säkerställa en effektiv efterlevnad av de relevanta bestämmelserna i denna förordning ska den avvisa dessa åtaganden i ett motiverat beslut när den avslutar förfarandet.

Artikel 72

Övervakning

1. För att utföra de uppgifter som den anförtros enligt detta avsnitt får kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övervaka att denna förordning genomförs och efterlevs på ett effektivt sätt av leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer. Kommissionen får ålägga dem att ge tillgång till och lämna förklaringar rörande sina databaser och algoritmer. Sådana åtgärder kan inbegripa införandet av en skyldighet för leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn att spara alla handlingar som anses nödvändiga för att bedöma genomförandet och efterlevnaden av skyldigheterna enligt denna förordning.

2. Åtgärderna enligt punkt 1 får innefatta utseende av oberoende externa experter och revisorer, samt experter och revisorer från behöriga nationella myndigheter med den berörda myndighetens tillåtelse, som kan bistå kommissionen i övervakningen av att de relevanta bestämmelserna i denna förordning effektivt genomförs och efterlevs och förse kommissionen med särskild expertis eller särskilda kunskaper.

Artikel 73

Bristande efterlevnad

1. Kommissionen ska anta ett beslut om bristande efterlevnad om den finner att den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn inte uppfyller något av följande:
 - a) De relevanta bestämmelserna i denna förordning.
 - b) Interimistiska åtgärder som vidtagits enligt artikel 70.
 - c) Åtaganden som gjorts bindande enligt artikel 71.

2. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkt 1 ska den meddela den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn sina preliminära slutsatser. I de preliminära slutsatserna ska kommissionen redogöra för de åtgärder som den överväger att vidta eller som den anser att den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn bör vidta, för att på ett effektivt sätt agera enligt de preliminära slutsatserna.
3. I det beslut som antas enligt punkt 1 ska kommissionen ålägga den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av beslutet enligt punkt 1 inom en i det beslutet specificerad rimlig tidsperiod och att tillhandahålla information om de åtgärder som den leverantören avser att vidta för att följa beslutet.
4. Den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn ska förse kommissionen med en beskrivning av de åtgärder som den har vidtagit för att säkerställa efterlevnaden av beslutet enligt punkt 1 när de har genomförts.
5. Om kommissionen finner att villkoren i punkt 1 inte är uppfyllda ska den avsluta undersökningen genom ett beslut. Beslutet skall tillämpas med omedelbar verkan.

Artikel 74

Böter

1. I det beslut som avses i artikel 73 får kommissionen ålägga den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller av den mycket stora onlinesökmotorn böter som inte överstiger 6 % av dess totala globala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret, om kommissionen finner att leverantören avsiktligt eller genom försummelse
 - a) överträder de relevanta bestämmelserna i denna förordning,
 - b) underlåter att följa ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 70, eller
 - c) underlåter att fullgöra ett åtagande som gjorts bindande genom ett beslut enligt artikel 71.

2. Kommissionen får genom beslut ålägga den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller en annan fysisk eller juridisk person som avses i artikel 67.1 böter som inte överstiger 1 % av den totala årliga inkomsten eller globala omsättningen under det föregående räkenskapsåret, om de avsiktligt eller genom försummelse
 - a) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information till svar på en enkel begäran eller en begäran genom beslut enligt artikel 67,
 - b) underlåter att inom den angivna tidsfristen svara på en begäran om information som gjorts genom beslut,

- c) underlåter att inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen korrigera felaktig, ofullständig eller vilseledande information som lämnats av en anställd, eller underlåter eller vägrar att tillhandahålla fullständig information,
 - d) vägrar att underkasta sig en inspektion enligt artikel 69,
 - e) underlåter att följa de åtgärder som antagits av kommissionen enligt artikel 72, eller
 - f) underlåter att uppfylla villkoren för tillgång till kommissionens ärendehandlingar enligt artikel 79.4.
3. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkt 2 i denna artikel ska den meddela den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller en annan person som avses i artikel 67.1 sina preliminära slutsatser.
4. När kommissionen fastställer bötesbeloppet ska den ta hänsyn till överträdelsens art, allvar, varaktighet och frekvens samt, för böter enligt punkt 2, till den försening av förfarandena som den medfört.

Artikel 75

Utökad tillsyn av åtgärder för att avhjälpa överträdelser av de skyldigheter som fastställs i kapitel III avsnitt 5

1. Om kommissionen antar ett beslut enligt artikel 73 med avseende på en överträdelse av någon av bestämmelserna i kapitel III avsnitt 5, som begåtts av en leverantör av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor, ska den använda sig av det system för utökad tillsyn som fastställs i den här artikeln. I så fall ska den i största möjliga utsträckning beakta eventuella yttranden från nämnden enligt den här artikeln.
2. I det beslut som avses i artikel 73 ska kommissionen ålägga den berörda leverantören av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor att inom en i beslutet angiven rimlig tidsperiod utarbeta och meddela samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden en handlingsplan med de nödvändiga åtgärder som är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra eller avhjälpa den. Dessa åtgärder ska omfatta ett åtagande om att utföra en oberoende revision i enlighet med artikel 37.3 och 37.4 av genomförandet av övriga åtgärder, och ska ange revisorernas identitet samt metoden och tidpunkten för och uppföljningen av revisionen. Åtgärderna får också, när så är lämpligt, inbegripa ett åtagande att delta i en relevant uppförandekod i enlighet med artikel 45.

3. Inom en månad från mottagandet av handlingsplanen ska nämnden lämna sitt yttrande om handlingsplanen till kommissionen. Inom en månad efter mottagandet av detta yttrande ska kommissionen besluta huruvida de åtgärder som anges i handlingsplanen är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra eller avhjälpas och fastställa en rimlig tidsfrist för dess genomförande. Det eventuella åtagandet att följa relevanta uppförandekoder ska tas i beaktande i det beslutet. Kommissionen skall därefter övervaka att handlingsplanen genomförs. För det ändamålet ska den berörda leverantören av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor utan onödigt dröjsmål överlämna revisionsrapporten till kommissionen när den blivit tillgänglig och hålla kommissionen uppdaterad om de åtgärder som vidtagits för att genomföra handlingsplanen. Kommissionen får, om det är nödvändigt för sådan övervakning, kräva att den berörda leverantören av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor tillhandahåller ytterligare information inom en av kommissionen fastställd rimlig tidsperiod.

Kommissionen ska hålla nämnden och samordnarna för digitala tjänster informerade om genomförandet av handlingsplanen och om sin övervakning av den.

4. Kommissionen får vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med denna förordning, särskilt artiklarna 76.1 e och 82.1, om
- a) den berörda leverantören av en mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor underlåter att tillhandahålla någon handlingsplan, revisionsrapporten, de nödvändiga uppdateringarna eller eventuell ytterligare information som krävs, inom den tillämpliga tidsperioden,
 - b) kommissionen avvisar den föreslagna handlingsplanen eftersom den anser att de åtgärder som anges i handlingsplanen inte är tillräckliga för att få överträdelsen att upphöra eller avhjälpas, eller
 - c) kommissionen, på grundval av revisionsrapporten, eventuella uppdateringar eller ytterligare information eller annan relevant information som den har tillgång till, anser att genomförandet av handlingsplanen är otillräckligt för att få överträdelsen att upphöra eller avhjälpas.

Artikel 76

Viten

1. Kommissionen får genom beslut ålägga den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i artikel 67.1, beroende på vad som är tillämpligt, vite som inte överstiger 5 % av den genomsnittliga dagsinkomsten eller globala årsomsättningen under det föregående räkenskapsåret per dag, beräknat från den dag som anges i beslutet, för att få dem att
- a) tillhandahålla riktig och fullständig information som svar på ett beslut med begäran om information enligt artikel 67,

- b) underkasta sig en inspektion som kommissionen har beslutat om enligt artikel 69,
 - c) följa ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 70.1,
 - d) fullgöra åtaganden som gjorts rättsligt bindande genom ett beslut enligt artikel 71.1,
 - e) följa ett beslut enligt artikel 73.1, inbegripet, i tillämpliga fall, de krav som det innehåller i samband med den handlingsplan som avses i artikel 75.
2. Om den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i artikel 67.1 har fullgjort den skyldighet vars efterlevnad vitet var avsett att genomdriva får kommissionen fastställa ett slutligt belopp för vitet som är lägre än enligt det ursprungliga beslutet.

Artikel 77

Preskriptionstid för åläggande av sanktioner

1. De befogenheter som delegeras till kommissionen enligt artiklarna 74 och 76 ska vara begränsade till att gälla i fem år.
2. Den perioden ska börja löpa den dag då överträdelsen begås. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser ska dock preskriptionstiden börja löpa den dag då överträdelsen upphör.

3. Varje åtgärd som kommissionen eller samordnaren för digitala tjänster vidtar för ändamål som rör undersökningen eller förfarandena avseende en överträdelse ska innebära att preskriptionstiden för åläggande av böter eller vite avbryts. Åtgärder som avbryter preskriptionstiden ska i synnerhet innefatta följande:
 - a) Begäran om information som görs av kommissionen eller samordnaren för digitala tjänster.
 - b) Inspektion.
 - c) Kommissionens inledande av ett förfarande enligt artikel 66.1.
4. Vid varje avbrott ska tiden börja räknas på nytt. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller vite ska dock löpa ut senast den dag då en period som motsvarar den dubbla preskriptionstiden har förflutit utan att kommissionen har ålagt några böter eller viten. Den perioden ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt har avbrutits enligt punkt 5.
5. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller vite ska tillfälligt avbrytas under den tid som kommissionens beslut är föremål för en prövning av Europeiska unionens domstol.

Artikel 78

Preskriptionstid för verkställighet av sanktioner

1. Kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artiklarna 74 och 76 ska vara begränsad till att gälla i fem år.
2. Den perioden ska börja löpa den dag då beslutet blir slutligt.
3. Preskriptionstiden för verkställighet av sanktioner ska avbrytas
 - a) genom meddelande av ett beslut om ändring av det ursprungliga bötesbeloppet eller beloppet för vitet eller om avslag på en ansökan om ändring,
 - b) genom varje åtgärd av kommissionen eller en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran för verkställighet av betalningen av böterna eller vitet.
4. Vid varje avbrott ska tiden börja räknas på nytt.
5. Preskriptionstiden för verkställighet av sanktioner ska tillfälligt avbrytas så länge som
 - a) en betalningsfrist medges,
 - b) åtgärder för att driva in betalningen tillfälligt avbryts enligt ett beslut av Europeiska unionens domstol eller ett beslut av en nationell domstol.

Artikel 79

Rätt att bli hörd och tillgång till handlingar i ärendet

1. Innan kommissionen antar ett beslut enligt artikel 73.1, 74 eller 76 ska den ge den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i artikel 67.1 möjlighet att höras om
 - a) kommissionens preliminära slutsatser, inklusive frågor där kommissionen har invändningar, och
 - b) åtgärder som kommissionen kan avse att vidta mot bakgrund av de preliminära slutsatserna enligt led a.
2. Den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra person som avses i artikel 67.1 får inkomma med sina synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser inom en rimlig tidsfrist som kommissionen fastställer i sina preliminära slutsatser och som inte får vara kortare än 14 dagar.
3. Kommissionen ska endast basera sina beslut på invändningar vilka de berörda parterna har haft möjlighet att kommentera.

4. De berörda parternas rätt till försvar ska iakttas fullt ut i förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till kommissionens ärendehandlingar enligt villkoren i ett förhandlat förfarande för utlämnande av uppgifter, med förbehåll för legitima intressen hos den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn eller den andra berörda personen för skydd av deras affärshemligheter. Kommissionen ska ha befogenhet att anta beslut med sådana villkor för utlämnande av uppgifter i händelse av oenighet mellan parterna. Rätten till tillgång till kommissionens ärendehandlingar ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller interna dokument hos kommissionen, nämnden, samordnarna för digitala tjänster, andra behöriga myndigheter eller andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Rätten till tillgång ska i synnerhet inte omfatta korrespondens mellan kommissionen och dessa myndigheter. Ingenting i denna punkt ska hindra kommissionen från att lämna ut eller använda information som är nödvändig för att bevisa en överträdelse.
5. Den information som samlas in enligt artiklarna 67, 68 och 69 får endast användas för tillämpningen av denna förordning.

Artikel 80

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen ska offentliggöra de beslut som den antar enligt artiklarna 70.1, 71.1 och 73–76. Vid offentliggörandet ska parternas namn och huvudinnehållet i beslutet, inklusive eventuella sanktioner, anges.

2. Offentliggörandet ska beakta rättigheterna och de legitima intressena för den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn och för eventuella andra personer enligt artikel 67.1 och tredje parter, för att skydda deras konfidentiella uppgifter.

Artikel 81

Prövning av Europeiska unionens domstol

I enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget har Europeiska unionens domstol obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har ålagt böter eller viten. Den får undanröja, sänka eller höja böter eller viten som har ålagts.

Artikel 82

Begäran om begränsning av tillgång samt samarbete med nationella domstolar

1. Om alla befogenheter enligt detta avsnitt för att stoppa en överträdelse av denna förordning har uttömts, och överträdelsen fortsätter och orsakar allvarlig skada som inte kan undvikas genom utövandet av andra befogenheter inom ramen för unionsrätten eller nationell rätt, får kommissionen begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet för den berörda leverantören av den mycket stora onlineplattformen eller mycket stora onlinesökmotorn agerar enligt artikel 51.3.

Innan en sådan begäran görs till samordnaren för digitala tjänster ska kommissionen uppmana berörda parter att inkomma med skriftliga synpunkter inom en tidsfrist som inte får vara kortare än 14 arbetsdagar, och då redogöra för de åtgärder som den avser att begära och ange den eller de avsedda adressaterna för åtgärderna.

2. När så krävs för en enhetlig tillämpning av denna förordning får kommissionen, på eget initiativ, inkomma med skriftliga synpunkter till den behöriga rättsliga myndighet som avses i artikel 51.3. Med den berörda rättsliga myndighetens tillåtelse får den också yttra sig muntligen.

Kommissionen får, för ändamål som endast är förbundna med sammanställandet av dess synpunkter, begära att denna rättsliga myndighet överlämnar – eller säkerställer överlämning av – handlingar som behövs för en bedömning av ärendet.

3. När en nationell domstol prövar en fråga som redan är föremål för ett beslut som antagits av kommissionen enligt denna förordning får den nationella domstolen inte fatta något beslut som strider mot kommissionens beslut. Nationella domstolar ska också undvika att fatta beslut som skulle kunna stå i strid med ett beslut som kommissionen överväger i förfaranden som inletts enligt denna förordning. I detta syfte får en nationell domstol bedöma om det är nödvändigt att inhibera förfarandet. Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget.

Artikel 83

Genomförandeakter om kommissionens ingripande

När det gäller ingripanden av kommissionen som omfattas av detta avsnitt, får kommissionen anta genomförandeakter om de praktiska arrangemangen för

- a) de förfaranden som avses i artiklarna 69 och 72,
- b) de utfrågningar som föreskrivs i artikel 79, och
- c) det förhandlade förfarande för utlämnande av information som föreskrivs i artikel 79.

Före antagandet av åtgärder enligt första stycket i denna artikel ska kommissionen offentliggöra ett utkast till dessa och bjuda in alla berörda parter att inkomma med synpunkter inom den tidsfrist som anges i utkastet och som inte får vara kortare än en månad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.

AVSNITT 5

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM KONTROLL AV EFTERLEVNAD

Artikel 84

Tystnadsplikt

Utan att det påverkar det utbyte och den användning av information som avses i detta kapitel får kommissionen, nämnden, medlemsstaternas behöriga myndigheter och deras respektive tjänstemän, övriga anställda samt andra personer som arbetar under deras överinseende, och andra involverade fysiska eller juridiska personer, inklusive revisorer och experter som utsetts enligt artikel 72.2, inte föra vidare information som de erhållit eller utbytt enligt denna förordning och som är av sådant slag att den omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 85

System för informationsutbyte

1. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett tillförlitligt och säkert system för informationsutbyte mellan samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden. Andra behöriga myndigheter får beviljas tillgång till detta system, när så är nödvändigt för att de ska kunna utföra de uppgifter som de tilldelas i enlighet med denna förordning.
2. Samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden ska använda detta system för informationsutbyte för all kommunikation enligt denna förordning.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa praktiska och operativa bestämmelser för driften av systemet för informationsutbyte och dess interoperabilitet med andra relevanta system. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 88.

Artikel 86

Representation

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2020/1828 eller någon annan form av representation enligt nationell rätt, ska mottagare av förmedlingstjänster åtminstone ha rätt att bemyndiga ett organ, en organisation eller en sammanslutning att på deras vägnar utöva de rättigheter som följer av denna förordning, under förutsättning att organen, organisationerna eller sammanslutningarna uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) De drivs utan vinstsyfte.
 - b) De har inrättats på vederbörligt sätt i enlighet med en medlemsstats rätt.
 - c) Deras stadgeenliga mål inbegriper ett berättigat intresse för att säkerställa att denna förordning efterlevs.
2. Leverantörer av onlineplattformar ska vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att anmälningar som lämnas in på tjänstemottagares vägnar av de organ, organisationer eller sammanslutningar som avses i punkt 1 i denna artikel, via de mekanismer som avses i artikel 20.1, behandlas och blir föremål för beslut utan onödigt dröjsmål.

AVSNITT 6

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 87

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 24, 33, 37, 40 och 43 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 24, 33, 37, 40 och 43 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 24, 33, 37, 40 och 43 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 88

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (*kommittén för digitala tjänster*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel V

Slutbestämmelser

Artikel 89

Ändringar av direktiv 2000/31/EG

1. Artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG ska utgå.
2. Hänvisningar till artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG ska anses som hänvisningar till artiklarna 4, 5, 6 respektive 8 i denna förordning.

Artikel 90

Ändring av direktiv (EU) 2020/1828

I bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828 ska följande punkt läggas till:

- ”68. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L ..., ...).⁺”

⁺ EUT: Vänligen inför nummer, datum och EUT-hänvisning för denna förordning i texten.

Artikel 91

Översyn

1. Senast den ... [tre år efter tillämpningsdagen för denna förordning] ska kommissionen utvärdera och lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om denna förordnings potentiella effekter på utvecklingen och den ekonomiska tillväxten i små och medelstora företag.

Senast den ... [tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen göra en utvärdering av och lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

- a) tillämpningen av artikel 33, inbegripet omfattningen av leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av de skyldigheter som anges i kapitel III avsnitt 5 i denna förordning,
- b) samspelet mellan denna förordning och andra rättsakter, särskilt de akter som avses i artikel 2.3 och 2.4.

2. Senast den ... [fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och därefter vart femte år, ska kommissionen utvärdera denna förordning och lägga fram en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Rapporten ska särskilt behandla

- a) tillämpningen av punkt 1 andra stycket a och b,
 - b) denna förordnings bidrag till en fördjupad och välfungerande inre marknad för förmedlingstjänster, särskilt när det gäller gränsöverskridande tillhandahållande av digitala tjänster,
 - c) tillämpningen av artiklarna 13, 16, 20, 21, 45 och 46,
 - d) omfattningen av skyldigheterna för små företag och mikroföretag,
 - e) hur väl mekanismerna för tillsyn och kontroll av efterlevnaden fungerar,
 - f) inverkan på respekten för rätten till yttrande- och informationsfrihet.
3. Den rapport som avses i punkterna 1 och 2 ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

4. Kommissionen ska i den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel även utvärdera och rapportera om de årliga verksamhetsrapporter som samordnarna för digitala tjänster har lämnat till kommissionen och nämnden enligt artikel 55.1.
5. Med avseende på punkt 2 ska medlemsstaterna och nämnden sända information på kommissionens begäran.
6. Kommissionen ska när den gör de utvärderingar som avses i punkt 2 ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ och källor, och ägna särskild uppmärksamhet åt små och medelstora företag och åt nya konkurrenters ställning.
7. Senast den ... [tre år från tillämpningsdagen för denna förordning] ska kommissionen, efter samråd med nämnden, göra en bedömning av nämndens funktionssätt och om tillämpningen av artikel 43 och ska lämna en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, med beaktande av de första åren av tillämpningen av denna förordning. På grundval av resultaten och med största möjliga hänsyn till nämndens synpunkter ska denna rapport, när så är lämpligt, åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning vad gäller nämndens struktur.

Artikel 92

Förtida tillämpning på leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer

Denna förordning ska tillämpas på leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som utsetts enligt artikel 33.4 från och med fyra månader efter den anmälan till den berörda leverantören som avses i artikel 33.6, om den dagen infaller före den ... [15 månader efter ikraftträdandet eller den 1 januari 2024, beroende på vilket som inträffar senast].

Artikel 93

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den ... [15 månader efter ikraftträdandet eller den 1 januari 2024, beroende på vilket som inträffar senast].

Artiklarna 24.2, 24.3, 24.6, 33.3–33.6, 37.7, 40.13 och 43 samt avsnitten 4, 5 och 6 i kapitel IV ska dock tillämpas från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande